

အပ် (၃၀) မြောက်ပုလဲ ၄

ရွှေပါရမီစာပေ (၃၀)

မုန်တိုင်း
ရွှေပါရမီစာပေ

အကောင်းကံချစ်မှ အချစ်ကံကောင်းမယ်

တတိယအကြိမ်

ရွှေပါရမီ ၂၀၀၀ အမှတ်(၆)

စာမူခွင့်ပြုချက်
မျက်နှာပုံခွင့်ပြုချက်
၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ
ဆန်းသို့နှင့်အတွင်းဒီဇိုင်း
အတွင်းသရုပ်ဖော်

၃၂၀၄၄၅၀၇၀၇
၃၂၀၃၇၀၀၇၀၇
တတိယအကြိမ်၊ အုပ်စု ၂၀၀၀၀
နေဝင်းအောင်
ဝသူန်၊ ကျော်သောင်း၊ မောင်မောင်သိုက်၊ ကျော်ဖြူစံ
ဝင်းသိန်း၊ ရွှေစိုးဟန်၊ နီပိုဦး၊ စိုးအောင်၊ မမ္မား
မောင်နေကြည်၊ ဗဟိုလင်းဝတ္ထု၊ နေဝင်းအောင်

ကွန်ပျူတာစာပေ
စာအုပ်ချုပ်
မျက်နှာပုံပုံနှိပ်သူ
အတွင်းပုံနှိပ်သူ

ဆန်းဝင်း၊ ကျော်သူရ
ကိုဇော်ဝမ်း
ဦးတိုးဝင်း (၀၂၄၃၁)၊ နေလရောင်ပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ် ၉၆၊ ၁၁ လမ်း၊ လမ်းမတော်မြို့နယ်။
ဦးကြင်ရွှေ (၀၃၁၀၅)၊ မိသားစုပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ် ၉၀-အေ၊ အောက်ကြည့်မြင်တိုင်လမ်း
အလုံမြို့နယ်။

ထုတ်ဝေသူ

တက်လမ်း၊ ဦးရှိန်ဝင်း (၀၃၉၆၄)
ရွှေပါရမီဓမ္မစာပေပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့
အမှတ် (၁၉-အေ/၂)၊ ဗိုလ်ရာညွန့်လမ်း
ဒဂုံမြို့နယ်။

ဖြန့်ချိရေး

ရွှေပါရမီဓမ္မစာပေပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့

အမှတ် (၆၁)၊ ဓဋ္ဌိအိုးတန်းလမ်း၊ လသာမြို့နယ်။
(☎ ၂၀၀၄၆၂၊ ၂၂၆၅၀၀)

တန်ဖိုး ၁၀၀၀ ကျပ်

အဂ္ဂင်ဆန္ဒာဓိက

ရွှေပါရမီ ၂၀၀၇

- ၁၉၆၈ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၉)ရက်၊ အင်္ဂါနေ့တွင် ရေနံချောင်းမြို့၊ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ရပ်ကွက်တွင် ခမည်းတော် ဦးစိန်ဝင်းမယ်တော်အော်သိန်းသိန်းတို့မှ ဖွားမြင်သည်။
- ၁၉၈၄ ခုနှစ်တွင် ဆယ်တန်းစာမေးပွဲကို ရေနံချောင်းမြို့ အထက(၁)မှ ခြောက်ဘာသာ (ဘာသာစုံ) ဂုဏ်ထူးဖြင့် မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံး ဒုတိယ ရလျက်အောင်မြင်သည်။ သုံးထပ်ကွမ်းလှရည်ချွန်အဖြစ် ၈တန်း၊ ၉တန်း၊ ၁၀တန်း တို့၌ သုံးနှစ်ဆက်တိုက် ရွေးချယ်ခံခဲ့ရသည်။
- ၁၉၈၄ ခုနှစ်၊ ဆယ်တန်းအောင်မြင်ပြီးနောက် သာသနာ့ဘောင်သို့ ဝင် ရောက်ခဲ့ပြီး အမရပူရမြို့ မဟာဂန္ဓဝရကျောင်းတိုက်တွင် ပရိယတ္တိစာပေများ လေ့လာဆည်းပူးခဲ့သည်။
- ၁၉၉၂ ခုနှစ်တွင် ပထမကျော်ဘွဲ့ နှင့် ၁၉၉၅ ခုနှစ်တွင် ဓမ္မာစရိယဘွဲ့တို့ကို ရရှိခဲ့သည်။
- ၁၉၉၈ ခုနှစ်တွင် အသက်(၃၀)ပြည့် ပုလဲရတုမွေးနေ့ အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် တစ်ယောက်တည်းနေ တစ်စိတ်တည်းထား စာအုပ်ကို စတင် ထုတ်ဝေခဲ့ သည်။
- ယခုအခါ သထုံမြို့ ကေလာသတောင်၊ ရွှေပါရမီတောရကျောင်း၌ တစ်ဖဲ တည်း ဧကစာရီ တောရဆောက်တည်လျက် ပရိယတ်၊ ပဋိပတ်အလုပ် အားထုတ်လျက်ရှိသည်။ ။

အုပ် (၃၀) မြေခက်ပုလဲရတ
အမှတ်တရ

အတိုက

ချီးမြှောက်လွှာ

- ၀ ■ ရသမြောက်၍ ခေတ်မီပါသည် (မကွေးဆရာတော်ဘုရားကြီး)

အမှာစာ

- ၁၂ ■ ချစ်သောအမှာစာ (ရဝေနွယ်-အင်းမ)
- ၂၂ ■ ကြားသူရင်ကိုစိုက်စေသတည်း (မောင်စိန်ဝင်း-ပုတီးကုန်း)

မှတ်တမ်းစာ

- ၂၀ ■ ဒေသနာအဆီ ရွှေပါရမီ (မြေလတ်မင်းလွင်)

အမေးအဖြေ

- ၃၀ ■ လူပျိုဘုရားလုံးဝမရှိ
- ၄၄ ■ ဥပုသ်သည်နှင့်ပန်းနံ့သာ
- ၅၂ ■ အကောင်းကံချစ်မှ အချစ်ကံကောင်းမယ်
- ၇၄ ■ ကျောင်းလှူသူသည် ကောင်းကျိုးချမ်းသာအားလုံးကို
- လှူရာရောက်သည်
- ၉၂ ■ လူပျိုဘုရားတစ်ဆူမျှမရှိ

ဆရာပုံရိပ်

- ၁၀၅ ■ ဘဝသခင်ကျေးဇူးရှင်
- ၁၁၂ ■ ဆွဲအားနှင့်စွဲအား
- ၁၂၆ ■ နှလုံးလှဆရာ

အမှတ်တရ

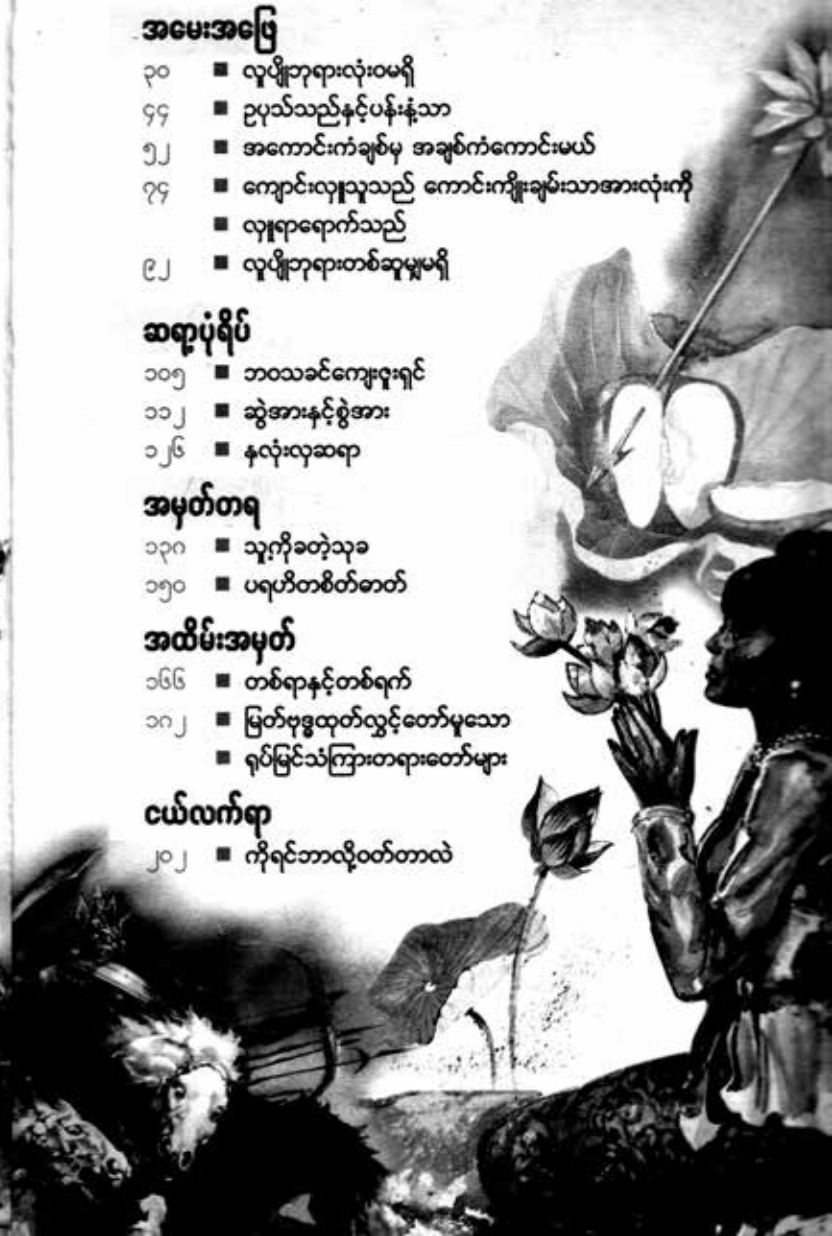
- ၁၃၈ ■ သူကိုခဲတဲ့သူခဲ
- ၁၅၀ ■ ပရဟိတစိတ်ဓာတ်

အထိမ်းအမှတ်

- ၁၆၆ ■ တစ်ရာနှင့်တစ်ရက်
- ၁၈၂ ■ မြတ်ဗုဒ္ဓထုတ်လွှင့်တော်မူသော
- ရုပ်မြင်သံကြားတရားတော်များ

ငယ်လက်ရာ

- ၂၀၂ ■ ကိုရင်ဘာလိုဝတ်တာလဲ

သဗ္ဗဒါနံ ဓမ္မဒါနံ ဇိနာတိ။

အလှူအားလုံးတို့တွင် တရားအလှူသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏။

ဤစာအုပ်အပါအဝင်

ရွှေပါရမီစာစဉ်အားလုံးကို

ဓမ္မဒါနအလှူရှင်အသီးသီးတို့မှ

တရားအလှူ

ပညာပါရမီအလှူ

တိုက်ရိုက်သာသနာပြုအလှူအဖြစ်

လှူဒါန်းထားသော

ရွှေပါရမီဓမ္မစာပေပြန့်ပွားရေး ထာဝရအလှူတော်ငွေဖြင့်

ထုတ်ဝေပါသည်။

ရွှေပါရမီဓမ္မစာပေပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့

တရားဗျဉ်ရူ၏တော်ပွား

အရဟံ

ကိလေသာကင်းစင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား

အရဟံ

ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ပင် မကောင်းမှုကို

ပြုတော်မမူသော မြတ်စွာဘုရား

အရဟံ

ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော်မူထိုက်သော မြတ်စွာဘုရား

နိုင်ငံတော်သံယမဟာနာယကအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ
အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုဏ် အဘိဓဇအက္ခမဟာသဗ္ဗမ္မဇောတိက
မကွေးဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ချီးမြှောက်လွှာ

ရသမြောက်၍ခေတ်မီပါသည့်

ဘုန်းကြီးတပည့် ဒကာအရင်း မောင်စိုးနိုင်က ၂၉-၃-၀၆ နေ့စွဲပါ စာမူတစ်ခု လာရောက်ကပ်ပါသည်။ 'ဘာစာတွေလဲ' ဟု မေးသောအခါ 'ရွှေပါရမီတောရဆရာတော် အရှင်ဆန္ဒာဓိက က အမှာစာရေးပေးရန် ဆက်ကပ်လိုက်သော စာမူပါဘုရား' ဟု လျှောက်ထားလေသည်။

'ဘုန်းကြီးက အမှာစာရေးလေ့ရေးထမရှိပါဘူး' ဟု ပြောဆိုသည့်အခါ 'အတိုအကျဉ်းပေါ့ဘုရား၊ ဆရာတော် အမှာစာပါ ရင် တော်ပါပြီ' ဟု ပြောဆိုလျှောက်ထားသွားသဖြင့် စာမူကို လက်ခံပြီး ဖတ်ရှုသောအခါ ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်စာမူဖြစ်သည်ကို တွေ့ရသည်။

ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်ဆိုသော်လည်း အချို့စာစောင်များ၌ ဖော်ပြလေ့ရှိသော သာမန်ဆောင်းပါးမျိုး မဟုတ်ဘဲ လောကဘက်ဇရာ ဓမ္မဘက်ပါ နှစ်ဖြာလုံး၌ မှတ်သားလိုက်နာဖွယ် အကြောင်းအရာများ ရသမြောက်အောင် ရေးသားထားသော ဆောင်းပါးများဖြစ်သည်ကို တွေ့ရသဖြင့် စိတ်ဝင်စားပြီး အစအဆုံး ဖတ်ရှုကြည့်မိသည်။

အရှင်ဆန္ဒာဓိက၏ ရေးသားပုံမှာ လွန်စွာချောမွေ့ပြီး ရသမြောက်လှသဖြင့် စာဖတ်ပရိသတ်၏စိတ်ကို ဆွဲဆောင်နိုင်စွမ်း ရှိလှသည်။

'ဥပုသ်သည်နှင့် ပန်းနံ့သာ' ဆောင်းပါးမှာ ယခုကာလ ဥပုသ်စောင့်သုံးလိုသော အမျိုးသမီးများ အထူးမှတ်သားလိုက်နာဖွယ်ကောင်းလှသည်။ 'အကောင်းကံချစ်မှ အချစ်ကံကောင်းမယ်' ဟူသော အမည်နာမ ရွေးချယ်ထားပုံမှာလည်း လွန်စွာခေတ်မီလှသဖြင့် လူငယ်လူရွယ်တို့၏ စိတ်ကို အထူးနှစ်သက်စေလိမ့်မည်။ 'သူ့ကိုခဲတဲ့ သူ့ခဲ' ဆောင်းပါးပါ 'တတ်သိတဲ့လူများတယ်၊ သိတတ်တဲ့လူ ရှားတယ်' ဟူသော ပရိဘာသာများ၊ စကားပုံများလည်း များစွာပါရှိသဖြင့် အထူးနှစ်သက်မိပေသည်။

ဆရာတော်အရှင်ဆန္ဒာဓိက၏ တရားဟောမှု၊ စာပေရေး
သားမှုတို့၌ ပြောင်မြောက်သော အရည်အချင်းများမှာ 'နှလုံးလှ
ဆရာ' ဆောင်းပါးတွင် ဒုတိယဗုဒ္ဓယောသ ဟုခိုးကျူးလောက်သည့်
ကျမ်းပြုအကျော် မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တပည့်ရင်း
တပင် ခိုးကျူးတော်မူထားသဖြင့် အထူးခိုးကျူးစရာပင် မလိုတော့
ပါ။

'အကောင်းကံချစ်မှ အချစ်ကံကောင်းမယ်' အမည်ရှိ
ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်မှာ စာဖတ်သူတို့လက်ထဲ ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်
၍ ဤဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်၏ ဂုဏ်ရည်ပြည့်ဝ စုံလင်လှသည်ကို
အကျယ်မချဲ့တော့ပါ။ စာရှုသူတို့ကိုယ်တိုင်ပင် အစအဆုံး ဖတ်ရှု
လေ့လာ၍ လိုက်နာကျင့်သုံးနိုင်ကြပါစေ။ ။

ဘဒ္ဒန္တကုမာရ
မကွေးဆရာတော်

ရွှေပါရမီစခန်းဖြင့်
ဒေသာပြည်လှမ်း နိုင်ကြပါစေ

ချစ်သော
အနုပညာ
ရဝေဋ္ဌယ် (အင်းမ)

အိမ်ထောင်ပြု သွားပါသ
တဲ့။

ဒီတော့ ကျွန်ခွဲရတဲ့
အမျိုးသမီးငယ်လေးက
တော်တော်လေး ခံစားနေ
ရပါသတဲ့။ နောက်-လ
လေးနည်းနည်း ကြာလာ
တော့ ဘာပြောလာသလဲ
ဆိုတော့ “ဖြစ်စက သိပ်
ပြီး ခံစားရတယ်၊ အခု
တော့ အရှင်ဆန္ဒာမိတရဲ့

စာအုပ်တွေ ဖတ်ပြီး နေတတ်သွားပါပြီ” တဲ့။

ဒီစကားကြားရတော့ မျက်ရည်ဝဲတဲ့အထိ ကြည်နူးခံစားရပါတယ်။ ပြီးတော့ ကိုယ့်နှောင်တော်ဘုရားအတွက်လည်း သိပ်ပြီး ဂုဏ်ယူမိပါတယ်။ ဒီအကြောင်းကို နှောင်တော်ဘုရားဖြစ်တဲ့ ဦးဇင်း အရှင်ဆန္ဒာဓိကကိုလည်း ပြောပြဖြစ်ပါတယ်။ စာအုပ်တစ်အုပ်ဟာ စာဖတ်သူတစ်ဦးရဲ့ ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ ပြဿနာကို ဖြေရှင်းပေးလိုက်နိုင်တယ်ဆိုရင် ဘယ်လို ကြည်နူးမိမှန်း မသိပါဘူး။

ပြောတဲ့ရေးတဲ့ စကားလုံးချင်းတူပေမယ့် ပရိသတ်အသိအမှတ်ပြုထားတဲ့သူ ပြောရင် ပိုပြီးထိရောက်မှုရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့် တချို့စကားတွေကို ပရိသတ်အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ ရရှိပြီးဖြစ်တဲ့ နှောင်တော်ဘုရားကို ပိုပြီး ရေးစေချင်လှပါတယ်။ အဓိကကတော့ စာဖတ်သူတွေ ခံစားနေရတဲ့ ပြဿနာတွေ ပြေလည်သွားဖို့ပဲ အရေးကြီးပါတယ်။

အမှန်တော့ မြတ်စွာဘုရားဟောကြားခဲ့တဲ့ တရားတော်တွေကို မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ တရားတော်တွေနဲ့ နီးစပ်တဲ့ ရဟန်းတော်တွေက ပြန်ဟောပြော နေပြကြတာပါ။ ဟောပြော နေပြတဲ့နေရာမှာလည်း ဂုဏ်ရှိတဲ့သူက ပြောရင်၊ ရေးရင် ပိုထိရောက်တာ၊ ပိုယုံနဲ့တာဟာ သဘာဝတစ်ခုပါ။

မြတ်စွာဘုရားဟောခဲ့တဲ့ တရားတော်တွေက များသောအားဖြင့် စိတ်မှာ ဖြစ်တတ်တဲ့ရောဂါတွေကို ကုသဖို့ တရားဆေးတွေပါ။ ဆေးဆိုတဲ့ နေရာမှာလည်း ရောဂါတစ်မျိုးတည်းအတွက် မဟုတ်ပါဘူး။ ရောဂါမျိုးစုံအတွက်ပါ။

လူမှုရေးရောဂါ၊ ကျန်းမာရေးရောဂါ၊ စီးပွားရေးရောဂါ၊ ပညာရေးရောဂါ၊ နေရေးရောဂါ၊ သေရေးရောဂါ၊ အချစ်ရေးရောဂါ၊ အိမ်ထောင်ရေးရောဂါ စသည်ဖြင့် အများကြီးပါပဲ။

မြတ်စွာဘုရားက တရားကို အကြောင်းအရာ စုံအောင်ဟောခဲ့တော့ သားရဟန်းတွေဖြစ်တဲ့သူတွေကလည်း အကြောင်းအရာ စုံအောင် ရေးတာ အကောင်းဆုံးပါပဲ။

ဒီတော့ အချစ်ရောဂါဟာ နားရှက်စရာကြီးဆိုပြီး ချွန်ခဲရင် ရောဂါရသူတွေအတွက် အများကြီး နစ်နာလှပါတယ်။

လက်တွေ့လောကမှာ သေချာလေ့လာကြည့်ရင် အချစ်နဲ့ ပတ်သက်လို့ ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါသည်တွေ ရာခိုင်နှုန်းတစ်ခုအနေနဲ့ကို အများကြီး ရှိနေကြပါတယ်။

ရောဂါဖြစ်လာရင် ဆေးကို ညွှန်ပြပေးမယ့်သူလည်း လိုလာပါတယ်။ ကိုယ်နဲ့ မဆိုင်ဘူးလေဆိုပြီး ပစ်ထားလိုက်ရင် ရောဂါရသူတွေအတွက် ရောဂါတွေ ပိုရင့်ပြီး ဆိုးကျိုးတွေ ပိုများသွားနိုင်ပါတယ်။

ဦးဇင်းအရှင်ဆန္ဒာဓိက က အချစ်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ စာအုပ်တချို့ ရေးလိုက်ပါတယ်။ ဒါကို တချို့က စာမျက်နှာပေါ်ကနေ ဝေဖန်လာပါတယ်။

ဝေဖန်စာပါလာတော့ ဦးဇင်းအရှင်ဆန္ဒာဓိကဆိုကို ဖုန်းဆက်ပြီး “တုံ့ပြန်စာ ပြန်မရေးပါနဲ့နော်” လို့ လှမ်းလျှောက်မိပါတယ်။

ကိုယ်ကသာ စိုးရိမ်စိတ်နဲ့ လှမ်းလျှောက်ရတာ၊ ဦးဇင်း

ပြဿနာတစ်ခုခုနဲ့ ကြုံလာရင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဖြေရှင်းနိုင်စွမ်း မရှိနိုင်တော့လောက်အောင်ကို တွေဝေမိန်းမောသွားတတ်ပါတယ်။ ဒီအခါမျိုးမှာ ပညာရှိ မိတ်ကောင်းဆွေကောင်းတွေ အများကြီး လိုအပ်ပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ အခြေအနေ အကြောင်းအမျိုးမျိုးတွေကြောင့် ကိုယ့်အနားမှာ ပညာရှိ မိတ်ကောင်းဆွေကောင်းတွေ အမြဲတမ်း ရှိမနေနိုင်ပါဘူး။ ဒီတော့ ဓမ္မစာပေတွေဟာ ကိုယ်ပွားမိတ်ကောင်း ဆွေကောင်းတွေပါပဲ။ ဒီကိုယ်ပွား မိတ်ကောင်းဆွေကောင်းတွေကိုပဲ အားတစ်ခုအနေနဲ့ အားကိုးရမှာပါ။ ဒီတော့ ပြဿနာတွေကို ဖြေ ရှင်းပေးနိုင်မယ့် စာမျိုးစုံကတော့ လောကကြီးမှာ အစဉ်သဖြင့် လိုနေတာပါပဲ။

တစ်နေ့သောအခါမှာတော့ အချစ်မရှိတဲ့ လူသားတစ် ယောက်ဖြစ်အောင် ကြိုးစားကြရမှာပါ။

တကယ်တော့ တရားသဘောအရ ပြောရရင် အချစ်မရှိ လေကောင်းလေပါပဲ။ အချစ်ရဲ့ နောက်မှာ ပူလောင်ခြင်းတွေက အစဉ်သဖြင့် ရောယှက်နေတယ်လေ။ ချစ်ရလို့ ကြည်နူးရတာက နည်းနည်းရယ်၊ ခံစားရတာက များများရယ်ပါ။ ဒါပေမဲ့ အနာဂါမ် မဖြစ်သရွေ့ အချစ်က ရှိနေကြရဦးမှာဆိုတော့ သတိပါတဲ့အချစ်နဲ့ ချစ်ဖြစ်လိုက်ဖို့ပါပဲလေ ...။ ။

ရဝေမွန်(အင်းမ)
၃-၃-၂၀၀၆

- အချစ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး
- အဆိုးကြုံတွေ့ရတယ်ဆိုတာ
- အချစ်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အဆိုးကံတွေ
- အတိတ်က ကျူးလွန်ခဲ့လို့ပါ။
- “အတိတ်က” ဆိုတဲ့နေရာမှာ
- ရှေးယခင်ဘဝတွေက
- အတိတ်လည်း ပါဝင်သလို
- ယခုဘဝရဲ့ ရှေ့ပိုင်း
- အတိတ်တွေလည်း ပါဝင်ပါတယ်။
- အချစ်ကံခေစေတဲ့
- အဓိကအကျဆုံး အဆိုးကံကတော့
- အချစ်ရေးမှာ သစ္စာမရှိခြင်း။
- တစ်နည်းအားဖြင့်
- အချစ်ရေး ဖောက်ပြန်ခြင်းပါပဲ။

ပြတီးကုန်း
 ကြားသူရှင်ကို
 စိုက်စေသတည်း

[၁]

တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ ရေးသားခဲ့ဖူးခြင်းမရှိသော စာမျိုးကို ရေးသားရမှာမို့ ရင်ခုန်မိသည်မှာ အမှန်။ အမှာစာဟု သဘောမထားဘဲ မိမိ၏ စိတ်ခံစားမှု တစ်ပိုင်းတစ်စကို ထုတ်ဖော်တင်ပြခြင်း ဟုသာ နားလည်စေချင်ပါသည်။

မိမိကြည်ညိုလေးစား၊ ချစ်ခင်ရင်းနှီးသည့် ဆရာတော်လေး . . . အရှင်ဆန္ဒာဓိက (ရွှေပါရမီတောရ) ၏ အုပ်သုံးဆယ်မြောက်စာအုပ်မှာ ပါဝင်ရေးသားခွင့်ရခဲ့ခြင်းအတွက်လည်း ကြည်နူးကျေနပ် ဂုဏ်ယူနေချင်ပါသေးသည်။

[၂]

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် လူ့အမျိုးမျိုး၏ ပါရမီအနုအရင့်၊ အခွင့်အခါ၊ အချိန်စရိုက်တို့ကို သိတော်မူသည့် အားလျော်စွာ . . . တရားဓမ္မအမျိုးမျိုးအား တစ်ဦးချင်းနှင့် လိုက်လျောညီထွေ ရွေးချယ်ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။

ဦးနှောက် - အသိဉာဏ်အလင်းကို ဖျတ်ခနဲ ဖွင့်ပေးလိုက်ခြင်း၊ နှလုံးသားမှာ ခံစားသိဖြစ်ပြီးမှ ခံစားမှုနှင့်တကွ ဓမ္မအသိအလင်းကို ရလိုက်ခြင်း နှစ်မျိုးနှစ်စားရှိမည်ဟု ကျွန်တော်တွေးတောမိပါသည်။

ညီတော် မင်းနန်း၊ အင်္ဂုလိမာလ တို့ကို ချွတ်ခန်းတို့သည်

နှလုံးသားမှာ ထိခိုက်ခံစားစေပြီးမှ တရားဓမ္မအလင်းကို ခံစားသိ
ဖြင့် ရလိုက်သည်ဟု ကျွန်တော်ထင်ပါသည်။

ပါရမီဉာဏ်ရင့်၍ အသိပညာကြီးသူတို့အတွက် ဖျတ်ခနဲ
ဉာဏ်အလင်းပွင့်နိုင်သောတရား၊ နှလုံးသားမှာ ခံစားထိခိုက်စေပြီး
မှ ခံစားသိဖြင့် ရနိုင်သောတရား၊ ထိုတရားနှစ်မျိုးလုံးကို ဆရာ
တော် အရှင်ဆန္ဒာမိက ဟောကြားတော်မူရာတွင် ဆရာတော်၏
နှလုံးသား၌တည်စေသော တရားမျိုး ဟောကြားခြင်းကို ကျွန်တော်
ပိုမိုနှစ်သက်စွဲလမ်းပါသည်။

နှလုံးသားကို ရောက်အောင် ပို့ဆောင်ရာတွင် 'အနုပညာ'
အလုပ် ပါဝင်ရမည်ဟု ကျွန်တော်ယုံကြည်၏။

နှလုံးသားကို ရောက်အောင် ပို့သော 'စာ' ၌ အနုပညာ
ပါသည်။

နှလုံးသားကို ကြားအောင် ပြောသော 'စကား' ၌ အနု
ပညာပါသည်။

နှလုံးသားမှာ တည်စေသော 'တရား' ၌ အနုပညာပါ
သည်။

ဆရာတော်အရှင်ဆန္ဒာမိကသည် 'တရားဟောခြင်းအနု
ပညာ' ကို ကျွမ်းကျင်လိမ္မာသူဟု ကျွန်တော်ယုံကြည်မိပါ၏။

[၃]

ယခု အုပ်သုံးဆယ်မြောက်စာအုပ်မှာပင် လူပျိုဘုရား
လုံးဝမရှိ၊ လူပျိုဘုရား တစ်ဆူမျှမရှိ၊ ဥပုသ်သည်နှင့် ပန်းနံ့သာ၊

ကိုရင်ဘာလို့ဝတ်တာလဲ စသော တရားဆောင်းပါးတို့သည်
ဦးနှောက်ကို တိုက်ရိုက်ရောက်စေသော အသိပေးတရားများဟု
ကျွန်တော်ထင်ပါသည်။

အကောင်းကံချစ်မှ အချစ်ကံကောင်းမယ် နှင့် ဆရာပုံရိပ်
ပါ တရားဆောင်းပါးတို့က နှလုံးသားမှာ ခံစားပြီးမှ အသိကို ရနိုင်
သည့် ဆောင်းပါးများဟု ထင်ပါသည်။

စာချစ်သူများ၊ ဓမ္မဓိတ်ဆွေများ ဖတ်ရှုပြီး နှစ်သက်သလို
ခွဲခြားကြည့်နိုင်မည် ထင်ပါသည်။

[၄]

'အကောင်းကံချစ်မှ အချစ်ကံကောင်းမယ်'၊ 'ဆွဲအားနှင့်
စွဲအား'၊ 'သူ့ကိုခတဲ့ သုခ' စသော တရားဆောင်းပါးများတွင် ဆရာ
တော်အရှင်ဆန္ဒာမိက ၏ အနုပညာပါသောအတွေးတို့ကို ကျွန်
တော်တို့ တွေ့နိုင်မည် ထင်ပါသည်။

'ရောဟိနီကို သိကြားမင်းကြီး ချစ်လိုက်ပုံများ... အရာ
ရာ 'နို့သဘော' 'နို့သဘော' နဲ့ပါပဲ။ ဘယ်သွားချင်သလဲ... နို့
သဘော၊ ဘာလုပ်ချင်သလဲ... နို့သဘော... အရာရာမင်းပါ
... နီ ...'

.....
ပျိုပျိုသွေးဆောင်ရင် ကိုကိုမေးထောင်လာရမှာပေါ့'
.....
.....

ဆံပင်ခဏခဏ ပြင်ထုံးပြ၊
ပြုံးပြ . . . ရယ်ပြ . . . နွဲ့ပြ . . . မူပြ . . .
ခရာပြ . . . တာပြ . . .
. . . ဘာပြ . . . ညာပြ . . . ။

အစရှိသော စာပုဒ်ကလေးများကို 'တရားစာ'၊ 'တရား'
သည် ခန့်ထည်တည်ငြိမ်နေရမည် ဆိုသော ပေတံနှင့် တိုင်းတာသူ
များအတွက် ထောက်ပြစရာ ဖြစ်နိုင်သော်လည်း ကျွန်တော်က
တော့ . . . မိမိပိုလိုသောနေရာ အရောက်ပို့ပေးနိုင်အောင် တန်
ဆာဆင်ထားသည့် အနုပညာအခင်းအကျင်းအချို့ဟုသာ ယုံကြည်
မိပြန်ပါသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် . . .

အနုပညာ၌ ဖန်တီးမှု အခင်းအကျင်း လိုအပ်စမြဲပင်။
ဆရာတော်သည် အနုပညာနှလုံးသားရှိသူဖြစ်၍ . . .
ဆရာတော်၏ တရားများသည် အနုပညာပါသောတရား
များဟု . . . ကျွန်တော်က ခံစားယုံကြည်နေသောကြောင့်ပင်။

[၅]

တစ်ခါက ဆရာတော် အရှင်ဆန္ဒာဓိကကို မနက်ခင်းတစ်
ခုမှာ ဖူးမြော်တွေ့ဆုံခွင့်ရခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်လေး၏ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်သော ဒကာတချို့က
ဆရာတော်လေးကို လျှောက်ထားသံကြားရပါသည်။ တရားစာအုပ်
တချို့မှ စာသား၊ ခေါင်းစီးတို့သည် နု၍ နွဲ့၍ နေသည်။ (ကလက်
သည်ဟု ဆိုလိုဟန်ရှိပါသည်။)

ဆရာတော်က ပြုံးပြီး ဘာမှ ပြန်မပြောခဲ့ပါ။ အားလုံးပြန်
သွားကြတော့မှ 'ဒကာကြီး ကိုစိန်ဝင်းရော ဘယ်လိုမြင်လဲ' ဟု
မေးပါသည်။

'ဆရာတော့် တရားတွေမှာ အနုပညာပါတယ်။ အနုပညာ
ကို မမြင်တတ်ရင်တော့ အဲဒီလို ထင်ကြမှာပေါ့ဘုရား' ဟု ပြန်
လျှောက်ခဲ့မိပါသည်။

[၆]

ဆရာတော် အရှင်ဆန္ဒာဓိက(ရွှေပါရမီတောရ) သည် . . .
ပရိသတ်များ၏ အသိဉာဏ်ဦးနှောက်ဆီသို့လည်းကောင်း
. . . ၊ ခံစားမှုနှလုံးသားများဆီသို့လည်းကောင်း ချိန်ရွယ်၍ ဗုဒ္ဓ
မြတ်စွာ၏ 'တရားဓမ္မ' တည်းဟူသော 'မြား' အစင်းစင်းတို့ကို
ပစ်လွှတ်နေပါသည်။

ဆရာတော်၏ 'လေ့လာအားထုတ်ကြိုးစားမှု' 'အနုပညာ'
လေးညှို့မှ အဟုန်ဖြင့် ပစ်လွှတ်လိုက်သည့်မြားတို့ ကျွန်တော်တို့
နှလုံးသား၊ ဦးနှောက်များဆီ ဝင်ရောက်စူးစိုက်သွားနိုင်ပါစေသ
တည်း။

ဗုဒ္ဓစကား . . .
တရားမြားတို့ . . .
ကြားသူရင်ကို စိုက်စေသတည်း . . . ။

မောင်စိန်ဝင်း(ပုတီးကုန်း)

ဒေသနာအဆီ ရွှေပါရမီ

- မြို့သထုံ ဗေဒနာအလှမှာဖြင့်
ကေလာသ တောင်တော်မဟာ
ဒေသနာဓမ္မ ဆောင်ဖော်ပါသည်
အောင်ဖော်စရာ ဓမ္မရေအေး . . . . .
'တံသာအမိအဖ, ဉာဏ်အရာ ကဝိလှ,
ဆန္ဒာဓိက' လောင်းမြတ်မဟာသည်
ကောင်းဓာတ်ဖြာ ဖြန့်ငှဝေပေး . . . . .
- 'ဆွေသဟာပေါင်းအတွက်, ဒေသနာအကြောင်းဆက်'
စေတနာကောင်းဖက်' စိတ်ကောင်းလာအောင်

- မိတ်ကောင်းရာထောင် ဆောင်စေရ
အဆိပ်ပေါင်းခွာရှောင် နောင်အရည်ပွားကြစေဖို့
ခေါင်အမွေပေးလို့ ဘေးမခစေရာ
များဝေနေ ဘဝမှော်ရုံတောမှာဖြင့်
အလှပျော်စုံမျော၍ မမောဖို့ သင်, လာ . . . . .
- 'တစ်သက်တာခရီးခြောက်, အရှက်ကွာမငြီး, လျှောက်,
ဆယ့်တစ်ဖြာမီးတောက်' မြို့လောင်ရာကို
အကြိုက်ဆောင်ကာ အာသာငမ်းတို့ကိုလ
ဘာဝနာလမ်းပြ စွမ်းသမျှ, လွှင့်ဒေသနာ
အနှမ်းပဖို့ အရှင်စေတနာ
  - 'ပူတယာမသမ်းရ, တူစွာစန်းလ,
လူတကာချမ်းမြ' မြင့်စေရာကို
အခွင့်သာအောင် ဆောင်စွမ်းသည်ဘုရားလေး . . . . .
  - 'ကမ္ဘာမြေတစ်ဝန်းဖြင့်, သာဝေရွှန်းတင့်,
ဆရာထေရ်ခွန်းဆင့်', ဘဝလမ်းတွေသာအောင်
ဓမ္မကျမ်းရွှေစာ အရောင်လင်းဝေငှလေး . . . . .
  - 'စေတနာမနသီဇောက္က, ဒေသနာအဆီဟောပြ,
'ရွှေပါရမီတောရ' ပဓာန ဆရာသခင်ကို
ဂါရဝ ပဏာတင် ကြည်နူးသည်ဖျားလေး . . . . .

မြေလတ်မင်းလွင်

သထုံမြို့၊ ကေလာသတောင်၊ ရွှေပါရမီတောရဆရာတော်
အရှင်ဆန္ဒာဓိက သို့ ဦးဒိုက်ပုလဲလျက်

၂၀၀၆

လူပျိုတရားလုံးဝမရှိ

တော်က သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၊ မယ်တော်က မဟာမာယာဒေဝီ၊ လူ့ဘဝအမည်က သိဒ္ဓတ္ထ၊ ကြင်ရာတော်က ယသော်ဓရာ၊ သားတော်က ရာဟုလာ၊ နန်းစံသက်က ၁၃ နှစ်၊ တောထွက်ချိန်က အသက် ၂၉နှစ် . . . စသည်အားဖြင့် လူသားတစ်ဦးမှာ ရှိထိုက်တဲ့ ကိုယ်ရေးရာဇဝင် အချက်အလက်တွေကို ဖော်ပြလိုက်ခြင်းအားဖြင့် ‘ဗုဒ္ဓ’ ဆိုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ နတ်ဒေဝါလည်း မဟုတ်ဘူး၊ သိကြားဗြဟ္မာလည်း မဟုတ်ဘူး၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်လည်း မဟုတ်ဘူး၊ ထာဝရဖန်ဆင်းရှင်လည်း မဟုတ်ဘူး၊ လူသားအစစ်၊ လူသားဆိုမှ တကယ့်လူသားအစစ်ဆိုတာကို အထင်အရှား သက်သေပြပြီးသား ဖြစ်သွားပါတယ်။

အဲဒီလိုမှမဟုတ်ရင် ဗုဒ္ဓမပွင့်ခင်က လူတွေကိုးကွယ်နေကြတဲ့ နတ်ဒေဝတာတွေ၊ သိကြားဗြဟ္မာတွေနဲ့ ရောထွေးသွားပြီး ‘ဗုဒ္ဓ’ ဆိုတာ နတ်ဒေဝါ တစ်ဦးဦးပဲ၊ မဟာဗြဟ္မာ တစ်ဦးဦးပဲ’ လို့လူတွေ ထင်မှတ်သွားနိုင်ပါတယ်။ ‘ဗုဒ္ဓက နတ်ဗြဟ္မာပဲ၊ တန်ခိုးကြီးမှာပေါ့’ ဆိုပြီး မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ စွမ်းရည်သတ္တိတွေကို အထင်အမြင်သေးသွားနိုင်သလို ‘ဗုဒ္ဓက နတ်ဗြဟ္မာပဲ၊ ဟောနိုင်မှာပေါ့၊ ဟောအားရှိမှာပေါ့’ ဆိုပြီး မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ တရားစကားတော်တွေကို မလေးမစားနဲ့ ယုံကြည်မှု ကင်းမဲ့သွားနိုင်ပါတယ်။

အဲဒီလိုဆိုရင် ဗုဒ္ဓပွင့်ထွန်းပေါ်ပေါက်လာခြင်းရဲ့ အကျိုးတရားကို လူသားတွေ ခံစားခွင့်ရမှာ မဟုတ်တော့ပါဘူး၊ ဗုဒ္ဓ ပွင့်ပေါ်လာတာဟာ လူသားတွေအတွက် ဘာမှ အဓိပ္ပာယ်မရှိသလို ဖြစ်သွားပါလိမ့်မယ်။

ရဟန်းမပြုခင် အိမ်ထောင်ပြုတယ်ဆိုတာလည်း လူသားတစ်ဦးရဲ့ လူသားပီသမှု သဘာဝကို ထုတ်ဖော်ပြသရာရောက်ပါတယ်။ နို့မဟုတ်ရင် ‘နတ်ဗြဟ္မာမို့ အိမ်ထောင်မပြုတာ၊ ဘီလူးသဘက်မို့ မိန်းမ မယူတာ’ လို့ အထင်လွဲစရာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

‘ဗုဒ္ဓက လူသားအစစ်မို့ အိမ်ထောင်ပြုတာပေါ့၊ ကလေးတစ်ယောက်တောင် ရလိုက်သေးတယ်’ လို့ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ လူသားစစ်မှုအပေါ် သံသယကင်းသွားပြီဆိုရင် မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ စွမ်းရည်သတ္တိတန်ခိုးတွေကိုလည်း အထင်ကြီးလေးစားသွားသလို မြတ်ဗုဒ္ဓဟောကြားတဲ့ တရားဒေသနာတွေကိုလည်း ယုံကြည်လက်ခံသွားပါတယ်။

‘လူသားစစ်စစ်ဖြစ်ကြောင်း ပြသနိုင်ခြင်း’ ဆိုတဲ့အချက်က လူပျိုဘုရား မရှိခြင်းရဲ့ ပထမအကြောင်းတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။

ဘုရားဖြစ်လိုသူတိုင်း ဖြည့်ကျင့်ရမယ့် ပါရမီဆယ်ပါးထဲမှာ နေက္ခမ္ပပါရမီဆိုတာ တစ်ခုအပါအဝင်ပါ။ ကာမဂုဏ်အာရုံတွေကနေ ရုန်းထွက်ပြီး တရားအာရုံနဲ့ မွေ့လျော်ခြင်း၊ ကိလေသာဌာနကို စွန့်ခွာပြီး ဘာဝနာဌာနမှာ ပျော်ပိုက်ခြင်း၊ လူ့ရုပ်မြို့ရွာကို ကျောခိုင်းပြီး တောရပ်တောင်မြိုင်မှာ ကိန်းအောင်းခြင်းကို နေက္ခမ္ပပါရမီ လို့ ခေါ်ပါတယ်။ လိုရင်းကတော့ နေက္ခမ္ပပါရမီဆိုတာ ‘အနှောင်အဖွဲ့တွေကို စွန့်ခွာပြီး တောထွက်ခြင်း’ ပါပဲ။

‘ပါရမီဆယ်ပါး အပြားသုံးဆယ်’ ဆိုတဲ့အတိုင်း ပါရမီတစ်ခုတစ်ခုမှာ မူလပါရမီ၊ ဥပပါရမီ၊ ပရမတ္ထပါရမီလို့ သုံးမျိုးစီ ကွဲပြားပါတယ်။ မြန်မာလိုပြောရရင်တော့ မူလပါရမီဆိုတာ ‘မိုးရိုး

ပါရမီ၊ ဥပပါရမီဆိုတာ 'အင်္ဂါစွန့်ပါရမီ၊ ပရမတ္ထပါရမီဆိုတာ 'အသက်စွန့်ပါရမီ' ပါ။

နေက္ခမ္မပါရမီ ဖြည့်ကျင့်တဲ့နေရာမှာလည်း ရိုးရိုးနေက္ခမ္မပါရမီ၊ အင်္ဂါစွန့် နေက္ခမ္မပါရမီ၊ အသက်စွန့် နေက္ခမ္မပါရမီ လို့ သုံးမျိုး ရှိပါတယ်။ တွယ်တာစွဲမက်စရာ ကာမဂုဏ်အနှောင်အဖွဲ့ အထူးအထွေ မရှိတဲ့ စွန့်လွှတ်တောထွက်တာကို 'ရိုးရိုးနေက္ခမ္မပါရမီ' လို့ ခေါ်ပါတယ်။ လွယ်လွယ်နဲ့ စွန့်လွှတ်နိုင်လို့ပါ။

ကိုယ်ခန္ဓာရဲ့ အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းတွေနဲ့ အလားသဏ္ဍာန်တူတဲ့ မိဘဆွေမျိုး၊ ညီအစ်ကိုမောင်နှမ၊ အိုးအိမ်တိုက်တာ၊ ရတနာရွှေငွေ၊ တိုင်းပြည်ထီးနန်း . . . စတဲ့ ပိုင်ဆိုင်မှုအရပ်ရပ်ကို မစွဲမတွယ် မငြိမကပ်ဘဲ စွန့်လွှတ်တောထွက်တာကိုတော့ 'အင်္ဂါစွန့် နေက္ခမ္မပါရမီ' လို့ခေါ်ပါတယ်။ ခက်ခက်ခဲခဲ စွန့်လွှတ်ရလို့ပါ။

ကိုယ့်အသက်နဲ့ ဥပမာတူတဲ့ ကိုယ့်အသက်နဲ့ ထပ်တူထပ်မျှ မြတ်နိုးစုံမက် နှစ်သက်ချစ်ခင်ရတဲ့ ဇနီးမယား၊ သမီးသားကို သံယောဇဉ်ကြီး ရိုက်ဖြတ်ချိုးပြီး ငဲ့ကွက်ကင်းစွာ စွန့်လွှတ်တောထွက်တာကိုတော့ 'အသက်စွန့်နေက္ခမ္မပါရမီ' လို့ ခေါ်ပါတယ်။ အသက်စွန့်ရသလိုမျိုး အလွန်အလွန်ကို ခက်ခက်ခဲခဲကြီး စွန့်လွှတ်ရလို့ပါ။

ဘုရားအလောင်းတော်တိုင်း 'အသက်စွန့်နေက္ခမ္မပါရမီ' လို့ ခေါ်တဲ့ 'ပရမတ္ထနေက္ခမ္မပါရမီ' ကို မဖြစ်မနေ ဖြည့်ကျင့်ရပါတယ်။ အသက်နဲ့တူတဲ့ ဇနီးမယား၊ သမီးသားကို စွန့်နိုင်ဖို့အတွက် စွန့်စရာ မယား၊ စွန့်စရာသား ရှိကိုရှိရပါမယ်။ စွန့်စရာသား၊ စွန့်

- ကြီးကျယ်ခမ်းနားတဲ့ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်တွေ
- စွန့်လွှတ်လာခဲ့သူက ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်
- စွန့်လွှတ်သင့်ကြောင်း ဟောပြောတာဟာ
- သဘောတရားနဲ့လက်တွေ့
- တစ်ထပ်တည်းကျတဲ့အတွက်
- နာကြားသူအပို့လက်ခံကျေနပ်နိုင်တဲ့အပြင်
- လိုက်နာကျင့်သုံးဖြစ်ဖို့လည်း မခက်ခဲတော့ပါဘူး။

စရာမယား မရှိဘဲနဲ့ သား၊ မယားကို စွန့်ပြီး တောထွက်တယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုလုပ် ဖြစ်နိုင်ပါတော့မလဲ။

'ထီးနန်းစည်းစိမ်နဲ့တကွ သား၊ မယားကိုတောင် စွန့်လွှတ်ပြီး တောထွက်နိုင်တယ်' ဆိုတဲ့ ဂုဏ်ပုဒ်ဟာ တစ်လောကလုံးရဲ့ ညွတ်ရုံးအားထားရာ ဆရာတစ်ဆူမှာ ရှိသင့်ရှိထိုက်တဲ့ ဂုဏ်ပုဒ်တစ်ခုပါ။ အဲဒီဂုဏ်ပုဒ် ပြည့်စုံဖို့အတွက် အိမ်ထောင်ပြုခြင်း၊ သားတစ်ဦး မွေးခြင်းဟာ ဘုရားဖြစ်မယ့်ဘဝ ဘုရားအလောင်းတော်တိုင်းရဲ့ ဓမ္မတာသဘာဝ အလိုလို ဖြစ်နေရပါတယ်။

'ပရမတ္ထနေက္ခမ္မပါရမီ ဖြည့်ကျင့်ကြောင်း ပြသနိုင်ခြင်း' ဆိုတဲ့အချက်က လူပျိုဘုရား မရှိရခြင်းရဲ့ ဒုတိယအကြောင်းတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရား ဘုရားဖြစ်ပြီးနောက် လူသားတွေကို ပထမဦးဆုံး ဟောကြားတဲ့ ဓမ္မစကြာတရားတော်မှာ အစွန်းလမ်းနှစ်

အိမ်ထောင်နွဲ့တွင်း မသက်ဆင်းမီ လူပျိုဘဝနဲ့ ရဟန်းပြု
 စေချင်တာကို ကြည့်ပြီး ဘုရားရှင်တွေအပေါ် 'ငါပြောသလိုလုပ်၊
 ငါလုပ်သလို မလုပ်နဲ့' ဆိုတဲ့ ဝါဒကျင့်သုံးတယ်လို့ ကဲ့ရဲ့ရင်တော့
 အမှားကြီး မှားပါလိမ့်မယ်။ ငယ်ဖြူ လူပျိုရဟန်းတွေရော၊ ကြီးဖြူ
 တောထွက်ရဟန်းတွေရော၊ ရဟန်းအားလုံးကို ဦးစီးဦးဆောင်ပြုရ
 မယ့်ပုဂ္ဂိုလ်အနေနဲ့ကတော့ ဟာကွက်၊ လိုကွက် မရှိအောင် အဘက်
 ဘက်က ပြည့်စုံသင့်တယ် မဟုတ်လား။

တချို့ ကိုယ်အိမ်ထောင်ပြုချင်တာနဲ့ပဲ၊ ကိုယ်အိမ်ထောင်
 မပြုရ မနေနိုင်တာနဲ့ပဲ 'ဘုရားတောင်မှ လူပျိုဘုရား မရှိဘူး၊ တော
 မထွက်ခင် အိမ်ထောင်ပြုရသေးတယ်' လို့ ဘုရားကို ခုတ်လှဲပြီး
 အကြောင်းပြတာကတော့ ဘုရားကို နှိမ့်ချဖော်ကားရာ ရောက်ပါ
 တယ်။ ကိုယ်က ဒီဘဝ ဘုရားဖြစ်မယ့်သူမှ မဟုတ်တာ၊ ဘုရားနဲ့
 လုံးဝ မနှိုင်းသင့်ပါဘူး။

'ဘုရားဆုပန်' လို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အထင်ရောက်ပြီး
 ဘုရားကို တုချင်သပဆိုရင်လည်း အခုလို ဘုရားသာသနာတော်
 ကြီးနဲ့ ပက်ပင်းကြိုနေတဲ့အခိုက်မှာ တကယ့်ဘုရားအလောင်းတွေ၊
 ဘုရားလောင်းအစစ်တွေဟာ လူပျိုဘဝနဲ့ပဲ ရဟန်းပြုမလား။ အိမ်
 ထောင်ပြုပြီးတော့ပဲ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာ ခံစားမလားဆိုတာ ဘုရား
 သာသနာတွေနဲ့ ပက်ပင်းကြိုခဲ့ဖူးတဲ့ ဘုရားအလောင်းတော်ရဲ့ ဘဝ
 ဖြစ်တည်မှုတွေနဲ့ နှိုင်းယှဉ်စဉ်းစား ကြည့်သင့်ပါကြောင်း . . . ။

ကြည်လင်စွာကြည်ညိုတတ်ကြပါစေ။
 [မဂ္ဂိမစာစု၊ ဇူလိုင်၊ ၂၀၀၄]

■ အချစ်ကံကောင်းစေတဲ့
 အဓိကအကျဆုံး
 အကောင်းကံကတော့
 မေတ္တာတရား
 လက်ကိုင်ထားခြင်းပါပဲ။
 သူတစ်ပါးအပေါ်
 စစ်မှန်သန့်စင်တဲ့
 မေတ္တာတရားတွေ
 များများပေးနိုင်လေ
 ချစ်ခြင်းမေတ္တာနဲ့ပတ်သက်ပြီး
 ကံအကျိုးပေး
 ပိုကောင်းလေပါပဲ။
 မေတ္တာကြီးလေ
 အချစ်ကံကောင်းလေပေါ့။ ■

ဥပုသ်သည် နှစ်နှင့် နှစ်တို့

အရှင်ဘုရား . . . . .

ဥပုသ်မယူသေးခင် သနပ်ခါးလိမ်းခြင်း၊ ပန်းပန်ခြင်း၊ ရေမွှေး ဆွတ်ဖျန်းခြင်း ပြုလုပ်လို့ရပါသလား ဘုရား။ ဒီလိုပြုလုပ်ရင် ဥပုသ်ကျိုးနိုင်၊ မကျိုးနိုင် အထင်အရှား မိန့်ကြားတော်မူပါဘုရား။
ကိုအောင်ဆန်းဌေး၊ ဝိတ္ထိလာဦး

ဒကာအောင်ဆန်းဌေးရေ . . . . .

ပိဋကတ်အဆိုအမိန့်တွေ၊ ရှေးထုံးသာဓကတွေကို မကိုးကားဘဲ ရိုးရိုးရှင်းရှင်းလေး စဉ်းစားကြည့်လိုက်ရုံနဲ့ . . . . . ဥပုသ်စောင့်ဖို့ ရည်ရွယ်ထားသူတစ်ယောက်ဟာ ဥပုသ်မယူခင်မှာ ကြိုတင်ပြီး သနပ်ခါးလိမ်းခြင်း၊ မိတ်ကပ်လူးခြင်း၊ ရေမွှေးဆွတ်ခြင်း၊ ပန်းပန်ခြင်း မပြုလုပ်သင့်ဘူး . . . . . ဆိုတာ သိသာထင်ရှားပြီးသားပါ။

ဥပုသ်မယူခင်လိမ်းတာ၊ ပန်တာမို့ ဥပုသ်မကျိုးနိုင်ပါဘူးလို့ ဆင်ခြေပေးတာဟာ ဝိနည်းရှောင်တဲ့သဘောနဲ့ ကလိမ်ကတုတ်လုပ်လိုက်တာပါပဲ။ ဝိနည်းဥပဒေကို လက်တစ်လုံးခြား လှည့်ပတ်တတ်တဲ့ အဲဒီစိတ်ထားဟာ ရိုးသားမှုမရှိတဲ့ စိတ်ထားပါ။

ဥပုသ်မယူခင် ပန်းပန်ထားတယ် ဆိုပါစို့။ ဥပုသ်ယူပြီးတဲ့နောက် အဲဒီပန်းကို ဖြုတ်မပစ်ဘူးဆိုရင် အဲဒီဥပုသ်သည်ကို ပန်းပန်ထားသူလို့ ပြောမလား၊ ပန်းပန်မထားသူလို့ ပြောမလား၊ 'ပန်းပန်ထားသူ' လို့ပဲ ပြောရမှာပါ။

ဥပုသ်မယူခင်က ပန်ထားတာမို့ 'ကျွန်မ ပန်းမပန်ပါဘူး၊ ပန်းက ကျွန်မခေါင်းပေါ်ကနေ သူ့ဘာသာသူ မဆင်းတာပါ' လို့

ငြင်းပယ်ခွင့် မရှိပါဘူး။ ငြင်းပယ်ခဲ့ရင်လည်း သူ့လောက် ကလိမ်က ကျစ်လုပ်တဲ့ ဥပုသ်သည် ရှိမှာမဟုတ်တော့ပါဘူး။

ဥပုသ်ကိစ္စမှာတောင် ကလိမ်ကကျစ် လုပ်ရဲမှတော့ တခြားကိစ္စတွေမှာလည်း ကလိမ်ကကျစ်လုပ်ဖို့ ဝန်လေးမှာ မဟုတ်တော့ပါဘူး။ (ပန်းက ခေါင်းပေါ်ကနေ ဘယ်ဆင်းပါ့မလဲ၊ ကလစ်နဲ့ အသေအချာ ညှပ်ထားတဲ့ ဥစ္စာ။)

ဥပုသ်မယူခင် ပန်ထားတဲ့ ပန်းကို ဥပုသ်ယူပြီးနောက် ဖြုတ်မပစ်ဘဲ ဆက်ပန်ထားတာဟာ ပန်းပန်တာမဟုတ်လို့ ဘာများ ပါလိမ့်။ ဥပုသ်မယူခင် ပန်တာ ဘာအပြစ်မှ မရှိပေမယ့် ဥပုသ်ယူပြီးနောက် ဆက်ပန်ထားရင်တော့ အပြစ်ရှိပါတယ်။ ဥပုသ်ကျိုးကို ကျိုးပါတယ်။

ပန်ထားတဲ့ပန်းကို ဖြုတ်မပစ်သေးသရွေ့ ပန်းပန်ခြင်း ကိစ္စ အထမြောက်နေပါတယ်။ စ၊ ပန်တဲ့ အချိန်အခိုက်အတန့် လေးကိုသာ ပန်းပန်တယ်လို့ ခေါ်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ခေါင်းပေါ်မှာ ပန်းရှိနေသမျှ ကာလပတ်လုံး ပန်းပန်တယ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။

မနက်ပိုင်းက ပန်ထားတဲ့ပန်းကို ဆံကေသာမှာ ဆင်မြန်းထားဆဲဖြစ်တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့ ညနေပိုင်းမှာတွေ့လို့ 'ဟယ် . . . နင်ပန်ထားတဲ့ ပန်းကလေးက လှလိုက်တာ' လို့ ပြောတာကို 'ကျွန်မ ပန်းမပန်ထားပါဘူး' လို့ ငြင်းရင် ငြင်းတဲ့ မိန်းကလေးသာ ရယ်စရာဖြစ်သွားမှာပေါ့။

သနပ်ခါးလိမ်း၊ မိတ်ကပ်လူး၊ ရေမွှေးဆွတ်တာတွေလည်း နည်းတူပါပဲ။ ဥပုသ်မယူခင် လိမ်းထားတဲ့ သနပ်ခါး၊ မိတ်ကပ်က

ဥပုသ်ယူပြီးတာနဲ့ အလိုအလျောက် ပျက်သွားရင်တော့ လိမ်းကောင်း လိမ်းသင့်ပါလိမ့်မယ်။ ဥပုသ်မယူခင် ဆွတ်ထားတဲ့ ရေမွှေးက ဥပုသ်ယူပြီးတာနဲ့ သူ့ဘာသာသူ ရနံ့ပြယ်သွားရင်တော့ ဆွတ်ကောင်း ဆွတ်သင့်ပါလိမ့်မယ်။

အခုတော့ . . . . သနပ်ခါး၊ မိတ်ကပ်ကလည်း အသားမပျက်၊ ရေမွှေးကလည်း ရနံ့မပြယ်တဲ့အတွက် အဲဒီဥပုသ်သည် အဲဒီ သနပ်ခါး၊ မိတ်ကပ်၊ ရေမွှေးတွေအပေါ် သာယာမှု၊ နှစ်သက်သဘောကျမှု ဖြစ်သွားရရှာပါတယ်။

ဥပုသ်ရဲ့ အနှစ်သာရက 'ကိလေသာငြိမ်းအေးခြင်း' ဖြစ်တဲ့အတွက် ကိလေသာမငြိမ်းအေးတဲ့ အဲဒီဥပုသ်သည် ဥပုသ်မကျိုးတောင်မှ ဥပုသ်ညှိုးသွားပါပြီ။ ဥပုသ်မပျက်တောင်မှ ဥပုသ်အက်သွားပါပြီ။ ဒါက အားနာလို့လျှော့ပေါ့ပြောတာပါ။ ဥပုသ်မယူခင်က လိမ်းကံ့ဆွတ်ဖျန်းထားတဲ့ အမွှေးနံ့သာတွေကို ဥပုသ်ယူပြီးနောက် ပိုင်း ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းထားတာဟာ ဥပုသ်ကြီးနဲ့ အမွှေးနံ့သာတွေကို လက်ခံအသုံးပြုနေရာရောက်လို့ ဥပုသ်ကျိုးကိုကျိုးပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ တစ်ခုတော့ မေးစရာရှိပါတယ်။ ဘုရားလောင်း ပဋိသန္ဓေယူမယ့် ဝါဆိုလပြည့်နေ့မှာ မယ်တော်မာယာ ဥပုသ်စောင့်တော့ ဥပုသ်မယူခင် နံ့သာရေတွေနဲ့ ရေချိုးခဲ့တာပဲ မဟုတ်လား . . . လို့။

ဟုတ်ပါတယ်။ နံ့သာရေတွေနဲ့ ရေချိုးခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ နံ့သာရေနဲ့ ရေချိုးတယ်ဆိုတာ အခုခေတ်လို ပြောရင်တော့ အမွှေးဆပ်ပြာတိုက်ပြီး ရေချိုးတာပါ။ သနပ်ခါး လိမ်းတာမျိုး၊ နံ့သာ

ပျောင်း နံ့သာနှစ် (မိတ်ကပ်လိုအရာ) လူးတာမျိုး လုံးဝ မဟုတ်ပါဘူး။

ဘုရားလောင်း မဟာသုဒဿနစကြာမင်း စကြာရတနာ ဆိုက်ရောက်မယ့်နေ့မှာ နံ့သာရေအိုး ၁၆ လုံးနဲ့ ရေခိုးပြီး ဥပုသ်စောင့်တယ်ဆိုတာလည်း ဆပုံပြာခဲအမွှေးနဲ့ ရေခိုးတဲ့သဘော သက်သက်မျှသာ ဖြစ်ပါတယ်။ နံ့သာလိမ်းခြင်း၊ နံ့သာပျောင်းလူးခြင်း လုံးဝ မဟုတ်ပါဘူး။

မယ်တော်မာယာတို့ မဟာသုဒဿနစကြာမင်းတို့ ဥပုသ်မယူခင် နံ့သာရေခိုးတာကို ကိုးကားပြီး ဥပဒေလက်တစ်လုံးခြား သနပ်ခါး ကြိုလိမ်းမယ်၊ မိတ်ကပ်ကြိုလူးမယ်၊ ရေမွှေးကြိုဆွတ်မယ် ဆိုရင်တော့ ဥပုသ်ကျီးပြီး ‘ထော့နဲ့ထော့နဲ့ ဥပုသ်သည်’ ပဲ ဖြစ်သွားပါလိမ့်မယ်။

တချို့က ‘ဆေးအဖြစ်နဲ့ လိမ်းတာပါ’ လို့ အကြောင်းပြကြပါတယ်။ အရင်နေ့တွေက အလှအပအတွက် လိမ်းလာခဲ့ပြီး ဥပုသ်နေ့ကမှ ‘ဆေးအဖြစ်နဲ့’ လို့ အကြောင်းပြတာကတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ကိုရော၊ သီလတရားကိုပါ လှည့်စားရာရောက်လွန်းမနေဘူးလား။ ဥပုသ်သည်ရဲ့ မျက်နှာ သနပ်ခါးအဖွေးသားဖြစ်နေတာကတော့ အမြင်လေးရယ်မှ အိုမတော်ပါပဲကွယ်။

တကယ်ဆို ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး စာပေအထောက်အထားတွေ၊ ဘာတွေ အထွေအထူး ရှာဖွေနေစရာတောင် မလိုပါဘူး။ ဥပုသ်ရဲ့ အဓိပ္ပာယ်၊ ဥပုသ်ရဲ့ အနှစ်သာရကို နားလည်ရုံနဲ့ တိစွဲပြီးပါတယ်။

‘ဥပုသ်’ ဆိုတဲ့ စကားလုံးက ‘စိတ်ကောင်းစိတ်မြတ်၊ ဓာတ်ကောင်းဓာတ်မြတ်တွေနဲ့ ပြည့်စုံစွာ နေထိုင်ခြင်း’ လို့ အဓိပ္ပာယ်ရပါတယ်။ ဥပုသ်ရဲ့ အနှစ်သာရကတော့ ‘ကိလေသာငြိမ်းအေးခြင်း’ ပါ။

မွှေးရနံ့တွေ ထုံသင်းနေတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်နဲ့ စိတ်ကောင်းစိတ်မြတ်တွေ ပြည့်စုံမလား၊ စိတ်ဆိုးစိတ်ယုတ်တွေ ပြည့်စုံမလား ဆိုတာ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ဆင်ခြင်ကြည့်ရင် သိနိုင်ပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ ‘စိတ်ဆိုးစိတ်ယုတ်’ ဆိုတာ ဟိုလိုစိတ်ဆိုးစိတ်ယုတ်ကို ပြောတာမဟုတ်ပါဘူး။ ခြယ်သထားတဲ့ အလှအပတွေ၊ ဆွတ်ဖျန်းထားတဲ့ အမွှေးအထုံတွေအပေါ် ကျေနပ်နှစ်သက်တဲ့စိတ်ကို ပြောတာပါ။ အသေးအမွှားသာယာမှုလေးသည်ပင် ဥပုသ်သည်တစ်ယောက်ရဲ့ ဥပဒေမှာတော့ ‘စိတ်ဆိုးစိတ်ယုတ်’ ပါပဲ။ (ကိလေသာ - စိတ်ဆိုး စိတ်ယုတ်။)

‘စိတ်ကောင်းစိတ်မြတ်’ ဆိုတာကတော့ သဒ္ဓါ၊ ဝီရိယ၊ သတိ၊ သမာဓိ၊ ပညာတွေနဲ့ ထုံမွှမ်းထားတဲ့ စိတ်ကို ပြောတာပါ။ အလွယ်ပြောရရင်တော့ ‘ဘာဝနာစိတ်’ပေါ့။ ‘ဥပုသ်သီလ၊ ဥပုသ်သီလ’ လို့ ပြောကြပေမယ့် တကယ်တော့ ဥပုသ်ဟာ သီလသက်သက် မဟုတ်ပါဘူး။ ဘာဝနာလည်း ပါပါတယ်။

‘အဂါရုစိတ်နံ၊ သီလခံ၍၊ ခြိုးခြံအောင့်အည်း၊ တစ်ဖြောင့်တည်းဖြင့်၊ စောင့်စည်းကြီးကုတ်၊ တရားလုပ်၊ ဥပုသ်စောင့်ဟုခေါ်’ ဆိုတဲ့အတိုင်း ကိုယ်နှုတ်လွန်ကျမှုနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ သိက္ခာပုဒ်ရှစ်ခုကို တစ်ဖက်က စောင့်ထိန်းရင်း စိတ်အလုပ်ဖြစ်တဲ့ ဘာဝနာအလုပ်

ကို တစ်ဖက်က လုပ်နေတာကိုပဲ ဥပုသ်စောင့်တယ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။

စိတ်ကောင်းစိတ်မြတ်၊ ဓာတ်ကောင်းဓာတ်မြတ်တွေ တိုးပွားအောင် လုပ်တာကို 'ဘာဝနာ' လို့ ခေါ်တာမို့ ဥပုသ်သည် တစ်ယောက်ဟာ ဥပုသ်ယူပြီးတာနဲ့ ကိုယ့်စိတ်မှာ ဘာကိလေသာမှ ဝင်မလာအောင် တားမြစ်စောင့်ရှောက်ပြီး သတိ၊ သမာဓိ၊ ဉာဏ် စတဲ့ သူတော်ကောင်းတရားတွေ တိုးပွားနေအောင် ပြုလုပ်အားထုတ်ရပါမယ်။ တရားနာ၊ တရားအားထုတ်၊ တရားစာအုပ်ဖတ် စသည်အားဖြင့်ပေါ့။

'မျက်နှာပြောင်ကြီးနဲ့ဆို ဘယ်ကောင်းပါ့မလဲ' လို့ တချို့က ပြောကြပါတယ်။ မျက်နှာပြောင်ကြီးဖြစ်နေတာကို မကြိုက်တာက ဒေါသ၊ မျက်နှာပြောင်ကြီး မဖြစ်ဘဲ ဖွေးဥနေတာကို ကြိုက်တာက လောဘ၊ ကဲ . . . . လောဘ၊ ဒေါသ ဖြစ်နေမှတော့ ဥပုသ်ကျိုးပြီ ပေါ့။

ကလိမ်ကကျစ်ဥပုသ်သည်၊ ထောင့်ထောင့်နဲ့ဥပုသ်သည် မဖြစ်စေရေးအတွက် ကရုဏာမိတဲ့ လူကြီးသံနဲ့ 'နေ့တိုင်း လိမ်းနေ၊ ဆွတ်နေတာပဲကွယ်၊ ဥပုသ်စောင့်တဲ့နေ့လေးတော့ မလိမ်း၊ မဆွတ်ဘဲ နေလိုက်ပါနော်၊ ဒါမှ စင်ကြယ်တဲ့ဥပုသ် ဖြစ်မှာပေါ့ကွဲ့' လို့သာ ဖျောင်းဖျောင်းဖျဖျ နားချလိုက်ချင်ပါတော့တယ်။

သီလနဲ့ ပတ်သက်ပြီး 'ဂရုကလဟုကေသု ဂရုကေ ဌာတဗ္ဗံ - အလေး၊ အပေါ့ အားပြိုင်လာရင် အလေးဘက်က ရပ်တည်ရမယ်' ဆိုတဲ့ ပိဋကတ်အဆိုအမိန့်တစ်ခု ရှိပါတယ်။

ဥပုသ်မယူခင် လိမ်းကျံခြယ်သတာတွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ 'ဥပုသ်ကျိုးတယ်' ဆိုတာက 'အလေး' ဖြစ်ပြီး 'ဥပုသ်မကျိုးဘူး' ဆိုတာက 'အပေါ့' ဖြစ်ပါတယ်။ ဘယ်ဘက်ကရပ်တည်မလဲ ဆိုတာကတော့ ကိုယ့်ရဲ့ သီလမြတ်နိုးစိတ် အနုအရင့်ပေါ့မှာ မူတည်ပြီး ဘာသာဆုံးဖြတ်ရုံပါပဲ။

အမှန်ကတော့ ဒီလိုကိစ္စမျိုးတွေမှာ ကျိုးတယ်၊ မကျိုးဘူး ငြင်းခုံနေမယ့်အစား သိက္ခာပုဒ်ကို အစွန်းအထင်းဖြစ်စေမယ့် သံသယဖြစ်ဖွယ်လုပ်ရပ်မှန်သမျှကို အပြစ်လို့ သတ်မှတ်ပြီး အကင်းရှင်းဆုံး၊ အသန့်စင်ဆုံးဖြစ်အောင် စောင့်ထိန်းတာက သူတော်ကောင်း ပိုပီသပါတယ်။

ဒကာအောင်ဆန်းဌေးရဲ့ ပေးစာထဲမှာ နီးစပ်ရာညီမတွေ၊ အစ်မတွေ၊ ပတ်သက်ရာ ဆွေမျိုးတွေ၊ မိတ်ဆွေတွေကို ဥပုသ်မယူခင် ကြိုလိမ်း၊ ကြိုဆွတ်တာမျိုး မလုပ်ဖို့ ဘယ်လိုမှ ပြောလို့မရဘူးလို့ ညည်းတွားထားတယ်နော်။ တစ်ကြိမ်တစ်ခါ၊ သို့မဟုတ် နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ် ပြောလို့မှ မရရင်တော့ 'သူတို့ထိုက်နဲ့ သူတို့ကဲပဲ' လို့နှလုံးသွင်းပြီး ဥပေက္ခာပြု လျစ်လျူရှုထားလိုက်တာ အကောင်းဆုံးပါပဲ။

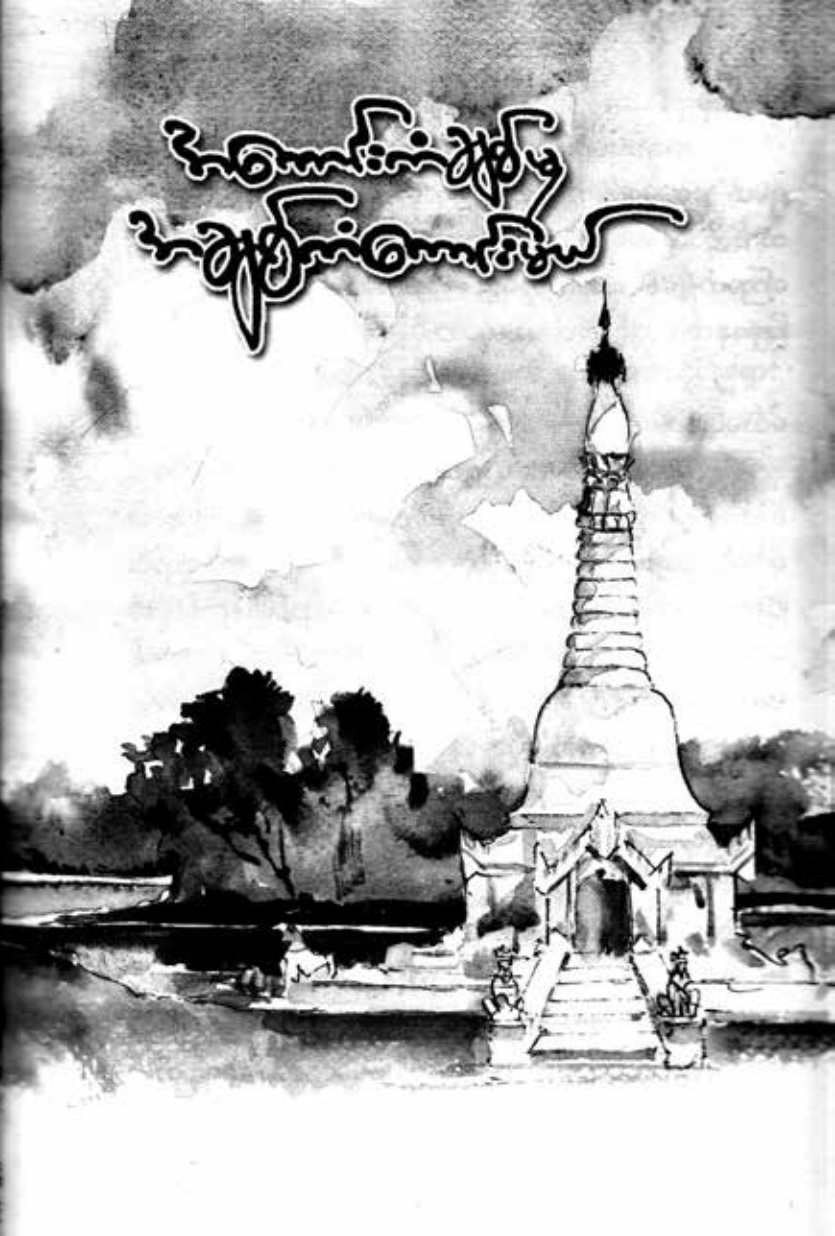
သူတို့က ဝှက်တယ်ထင်လို့ ဒူးကြတာကို အိုင်တို့က ဘာများတတ်နိုင်မှာတဲ့လဲ။ စာရေးဆရာကြီးတစ်ဦး (ပန်းမော်တင်အောင်) ရဲ့ လေသံနဲ့ ပြောရရင်တော့ 'ကျွန်တော်ကရော ဘာများတတ်နိုင်ပါဦးမည်နည်း' ပေါ့ ဒကာအောင်ဆန်းဌေးရေ . . . . . ။

ဥပုသ်စင်ကြယ်ကြပါစေ

[အလင်းတန်းဂျာနယ်၊ သြဂုတ် (၃၀)၊ ၂၀၀၄]

2179
4479
SEVA

होमनिष्ठा
अष्टांगयोग

အရှင်ဘုရား . . . . .

အရှင်ဘုရားရေးတဲ့ 'အချစ်ကံခေပေမယ့် အနှစ်ကျန်စေရမယ်' ဆောင်းပါးကို ဖတ်ပြီး စိတ်အားထက်သန်မိသလို မမမိုးသက်လှိုင်လို အချစ်ကံခေပြီး သောကပူလောင်ရမှာကိုလည်း စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့နေမိပါတယ်ဘုရား၊ အချစ်ကံကောင်းအောင် ဘယ်လိုပြုမူနေထိုင် ကျင့်သုံးရမယ် ဆိုတာ မိန့်ကြားပေးတော်မူပါဘုရား။

မယမင်းဇော်၊ ဒုတိယနှစ် - သတ္တဗေဒ။

မယမင်းဇော် . . .

မယမင်းဇော် က 'အချစ်ကံကောင်းနည်း'ကို သိချင်တယ်ဆိုပါတော့။ လွယ်ပါတယ်၊ ဘာမှမခက်ပါဘူး။ အချစ်ကံကောင်းချင်ရင် 'အချစ်ကံကောင်း' ဆိုတဲ့စကားလုံးကို ရှေ့နောက် ပြောင်းပြန်လှန်လိုက်ရုံပါပဲ။ 'အချစ်ကံကောင်း' ကို ပြောင်းပြန်လှန်လိုက်တော့ 'အကောင်းကံချစ်' ဖြစ်သွားတာပေါ့။ အကောင်းကံချစ်ရင် အချစ်ကံကောင်းပါတယ်။ ဟုတ်တယ်ဟုတ်။

'အကောင်းကံ' ဆိုတာ ကုသိုလ်ကံကို ပြောတာပါ။ 'ကုသိုလ်ကံ' ဆိုတဲ့ နေရာမှာလည်း ကောင်းတဲ့အလုပ်တွေ လုပ်တဲ့ ကုသိုလ်ကံရယ်၊ မကောင်းတဲ့အလုပ်တွေရှောင်တဲ့ ကုသိုလ်ကံရယ် လို့ နှစ်မျိုးရှိပြန်ပါတယ်။ ကုသိုလ်အလုပ်လုပ်တဲ့ ကုသိုလ်ကံနဲ့ အကုသိုလ်အလုပ်ရှောင်တဲ့ ကုသိုလ်ကံ ဆိုပါတော့။

ကောင်းတဲ့ ကုသိုလ်အလုပ်တွေတော့ တစ်ဖက်က အများကြီး လုပ်နေပါရဲ့၊ ဒါပေမဲ့ တစ်ဖက်ကလည်း မကောင်းတဲ့ အကုသိုလ်အလုပ်တွေ နည်းနည်းပါးပါးလုပ်မိနေတယ်ဆိုရင် ကိုယ့်

ရဲ့ ကုသိုလ်ကံဟာ ပြည့်စုံတဲ့ကုသိုလ်ကံ မဟုတ်တော့ပါဘူး။ ကုသိုလ်ကံ မပြည့်စုံရင် အကျိုးပေးလည်း မပြည့်စုံတော့ပါဘူး။ ဒါကြောင့် အကျိုးပေးဟာကွက်မရှိ ပြည့်စုံချင်ရင် ကောင်းတာလုပ်တဲ့ ကုသိုလ်ကံရော၊ မကောင်းတာ ရှောင်တဲ့ ကုသိုလ်ကံရော၊ ကုသိုလ်ကံ နှစ်မျိုးလုံး ပြည့်စုံအောင် ကြိုးစားဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

'အကောင်းကံ' ဆိုတဲ့ စကားလုံးနဲ့ပဲ ကိုင်ပြီးပြောတာ ပိုကောင်းပါတယ်။ 'ကုသိုလ်ပြုအကောင်းကံ' ရယ်၊ 'အကုသိုလ်ရှောင်အကောင်းကံ' ရယ်၊ အဲဒီအကောင်းကံ နှစ်မျိုးကို ချစ်ရင်၊ အဲဒီအကောင်းကံနှစ်မျိုးနဲ့ ပြည့်စုံအောင်ကြိုးစားရင်၊ အဲဒီအကောင်းကံနှစ်မျိုး ပြည့်စုံနေရင် အချစ်ကံ သေချာပေါက် ကောင်းပါတယ်။

'အချစ်ကံခေပေမယ့် အနှစ်ကျန်စေရမယ်' ဆောင်းပါးကို သေချာ ပြန်ဖတ်ကြည့်ရင် ဘယ်လိုအကုသိုလ်ကံကြောင့် အချစ်ကံခေရတယ် ဆိုတာ တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။ အချစ်ကံခေစေတဲ့ အကုသိုလ်ကံကို ရှောင်ကြဉ်လိုက်ရင် အချစ်ကံကောင်းသွားပြီပေါ့။ (တစ်ခေါက်လောက်တော့ ဖတ်ဖြစ်အောင် ပြန်ဖတ်ကြည့်စေချင်ပါတယ်။)

လောကမှာ အဆိုးတွေ ကြုံကြုံနေရတယ်ဆိုတာ အကောင်းကံ မရှိလို့ မဟုတ်ပါဘူး၊ အဆိုးကံ ရှိနေလို့ပါ။ အဆိုးကံသာ မရှိရင် အဆိုးတွေ လုံးဝ မကြုံတွေ့ရပါဘူး။ အဆိုးမကြုံတွေ့ချင်သူ တစ်ယောက် အဓိကလုပ်ရမယ့် အလုပ်ကတော့ အဆိုးကံ ရှောင်ကြဉ်တဲ့အလုပ်ပါပဲ။

အချစ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး အဆိုးကြုံတွေ့ရတယ်ဆိုတာ အ

ချစ်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အဆိုးကံတွေ အတိတ်က ကျူးလွန်ခဲ့လို့ပါ။
'အတိတ်က' ဆိုတဲ့နေရာမှာ ရှေးယခင်ဘဝတွေက အတိတ်လည်း
ပါဝင်သလို ယခု ဘဝရဲ့ ရှေ့ပိုင်းအတိတ်တွေလည်း ပါဝင်ပါတယ်။

အချစ်ကံခေစေတဲ့ အဓိကအကျဆုံး အဆိုးကံကတော့
အချစ်ရေးမှာ သစ္စာမရှိခြင်း၊ တစ်နည်းအားဖြင့် အချစ်ရေး ဖောက်
ပြန်ခြင်းပါပဲ။ ကိုယ့်ချစ်သူ၊ ကိုယ့်အိမ်ထောင်ဖက်အပေါ်မှာ သစ္စာ
မရှိဘဲ တခြားတစ်ယောက်၊ သို့မဟုတ် တခြားအယောက်များစွာနဲ့
ဖောက်ပြန်နေတာဟာ အချစ်ကံခေစေတဲ့ အဆိုးကံကို ထူထောင်
နေတာပါ။ အဲဒီကံ အကျိုးပေးတဲ့ဘဝ သေချာပေါက် အချစ်ကံခေ
မှာပါပဲ။

အချစ်ကံမခေစေချင်ဘူး။ အချစ်ကံကောင်းချင်တယ် ဆို
ရင် အချစ်ရေးမှာ သစ္စာရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ကိုယ့်မှာ 'ချစ်တယ်'လို့
ဖွင့်ပြောထားပြီးသား တရားဝင်ချစ်သူရှိပါလျက် တခြားတစ်
ယောက်နဲ့ အိမ်ကလိလုပ်တာမျိုး၊ ဘာလိုလို ညာလိုလိုရောတာမျိုး
ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။

(တစ်ဖက်သားအပေါ် ရင်ထဲက တကယ်မချစ်ပါဘဲ ချစ်
ဟန်ပေ တင်တာမျိုး၊ တစ်ဖက်သား ကိုယ့်အပေါ် ကြွေသွားအောင်
စုတ် နောက်တာမျိုး၊ တစ်ဖက်သားရင်ထဲမှာ ကိုယ့်ကိုခံစားသွား
ရအောင် ကလိတာ၊ ရိုတာမျိုး၊ အပျော်သဘောနဲ့ လူတကာ အ
သည်း လှည့်ပတ်ခွဲတာမျိုး၊ အပေါင်းအသင်းတွေကြား တလွဲဂုဏ်
ယူချင်စိတ်နဲ့ မြာပွေတာ၊ ရှုပ်တာမျိုး၊ ရည်းစားတွေထည်လဲတွဲပြီး
အပျော်ကြိုတာမျိုး၊ 'ပုံလာလာ ပြောတိုင်းယုံ' တတ်တဲ့ အယုံလွယ်

သူတွေအပေါ် ပုံပြောကောင်းပြီး မျက်နှာများတာမျိုး၊ 'မဆွတ်ခင်
က ညွတ်ချင်' နေတဲ့ အညာလွယ်သူတွေအပေါ် ပလိပ်လာခဲ့နဲ့ပြီး
ကျောရရုံ ကြိုတာမျိုး၊ တစ်သက်တာယုံမှတ်လို့ အရှက်ပါပုံအပ်သူ
တွေအပေါ် 'စားပြီး နားမလည်' မသိချင်ယောင်ဆောင်တာမျိုး၊
လက်မထပ်သေးခင် အချစ်နယ်ကွဲပြီး ကြိုပို့ရိုက်တာမျိုး . . .
စတဲ့ . . . စတဲ့ 'အချစ်သူခိုး' အလုပ်တွေအကုန်လုံးကို တည်ကြည်
ခိုင်ခံ့တဲ့ စိတ်ဓာတ်နဲ့ မြင့်မြတ်စွာ ရှောင်ကြဉ်နိုင်ရပါမယ်။ ဒါတွေက
အိမ်ထောင်မကျသေးသူ လူပျို၊ အပျိုတွေအတွက် ပြောတာပါ။

အိမ်ထောင်ကျပြီးသူတွေအနေနဲ့ကတော့ အခုပြောခဲ့တဲ့
အချစ်ရေးဖောက်ပြန်ခြင်းကိုသာမက အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်
ခြင်းကိုပါ ရှောင်ကြဉ်ကြရပါမယ်။ တရားဝင်ထိမ်းမြားလက်ထပ်
ထားတဲ့ ကာမပိုင်ပုဂ္ဂိုလ်ကလွဲရင် ဘယ်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်နဲ့မျှ
ကာမဂုဏ်များယွင်းမှု၊ အပျော်အပါးလိုက်စားမှု မပြုရပါဘူး။ ကိုယ့်
အိမ်ထောင်ဖက် စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်စေမယ့်၊ အချစ်ဥပဒေနဲ့
ငြိစွန်းတဲ့ အပြောအဆို၊ အပြုအမူ မှန်သမျှ လုံးဝကင်းရှင်းအောင်
နေထိုင်ကြရပါမယ်။

ကာမေသုမိစ္ဆာစာရက် (ကာမဂုဏ်များယွင်းမှုကံ)နဲ့ ပရဒါ
ရက် (သူတစ်ပါးသားမယား ပြစ်မှားမှုကံ)ကို ကိုယ်နဲ့၊ နှုတ်နဲ့သာ
မက စိတ်နဲ့ပါ ရှောင်ကြဉ်နိုင်လေ။ အချစ်ကံကောင်းလေပါပဲ။

အချစ်ကံခေစေတဲ့ နောက်အဆိုးကံတစ်ခုကတော့ အ
ချစ်သဝန်တို့ခြင်း၊ သို့မဟုတ် ချစ်သဝန်ကြောင်ခြင်းပါပဲ။ ကိုယ်ချစ်
တဲ့သူက တခြားတစ်ယောက်၊ သို့မဟုတ် တခြားအယောက်ပေါင်း

များစွာအပေါ် ကျယ်ပြန့်သန့်ရှင်းတဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတွေ မျှဝေပေး
နေတာအပေါ် မနာလို မရွံ့ဆိတ်ဖြစ်ပြီး 'ဟိုလူကို မချစ်ရ၊ ဒီလူကို
မခင်ရ၊ ဘယ်သူနဲ့ မပေါင်းရ၊ ဘယ်ဝါနဲ့ မပတ်သက်ရ' လို့ မနာလို
စကားတွေ ပြောကြားနေတာ၊ သဝန်တို့အမိန့်တွေ ထုတ်ပြန်နေ
တာဟာ အချစ်ကံခေကြောင်း မကောင်းမှုအကုသိုလ်တွေ ဆည်းပူး
စုဆောင်းနေတာပါပဲ။

တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ရိုးသားသန့်စင်စွာ ချစ်ခင်နေ
ကြသူတွေကို ကိုယ့်အထင်နဲ့ကိုယ် မတော်မတရားစွပ်စွဲပြီး၊ သို့မဟုတ်
ကိုယ့်စိတ်နှိပ်စား အရိုင်းသတ်မှတ်ပြီး ချစ်ခင်မှုပျက်ပြားသွားအောင်
လုံးဝ မလုပ်သင့်ပါဘူး။

ကိုယ်တစ်ဖက်သတ်ချစ်နေရသူက ကိုယ့်အပေါ် ပြန်မချစ်
တာနဲ့ပဲ 'တခြားဘယ်သူ့ကိုမှ မချစ်ရဘူး၊ ချစ်လို့ကတော့ နှစ်
ယောက်လုံး စိတ်ဆင်းရဲအောင် လုပ်ပစ်မယ်၊ ဆက်ချစ်မရအောင်
နှောင့်ယှက်ပစ်မယ်' ဆိုတဲ့ စိတ်ထားဟာ ကလေးသိပ်ဆန်လွန်းတဲ့
အချစ်ကံခေကြောင်း စိတ်ထားပါ။

'အလှဝန်တို့၊ မငြင်ငြိုနှင့်' ဆိုတဲ့ ငယ်ငယ်တုန်းက ကဗျာ
အလိုက်အတိုင်း ပြောရရင် 'အချစ်ဝန်တို့၊ မငြင်ငြိုနှင့်' လို့ပြော
ရပါလိမ့်မယ်။ သူတို့ဘာသာသူတို့ ရိုးရိုးသားသားပဲ ချစ်ချစ်၊ ဆန်း
ဆန်းပြားပြားပဲ ချစ်ချစ်၊ ကိုယ့်ရေစက်နဲ့ကိုယ်၊ ကိုယ့်စိတ်နဲ့ကိုယ်
ချစ်နေကြတာကို ကိုယ်က ကြားထဲကနေ အလကားနေရင်း မနာလို
ဝန်တို့ဖြစ်ပြီး ချစ်ခြင်းကို သွားခွဲရင် သူတို့ချစ်ခြင်း ကွဲကွဲ၊ မကွဲကွဲ
ကိုယ်နှလုံးသားထဲမှာတော့ 'အချစ်ကံမဲ့ဆေး' ဖော်စပ်ပြီးသား ဖြစ်

သွားပါပြီ။

'ချစ်ခြင်းကိုမခွဲပါနဲ့' ဆိုတဲ့ ဝစီသုစရိုက်သိက္ခာပုဒ် (ပိသုဏ
ဝါစာဝိရတိသိက္ခာပုဒ်)ဟာ ချစ်သူရည်းစားချင်း၊ ဇနီးခင်ပွန်းချင်းရဲ့
ချစ်ခြင်းကိုသာ မခွဲဖို့ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး။ မိဘနဲ့ သားသမီး
ဆရာနဲ့ တပည့်၊ ဆရာနဲ့ ဒကာ၊ ညီအစ်ကိုမောင်နှမအချင်းချင်း
ဆွေမျိုးသွေးသားအချင်းချင်း၊ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းအချင်းချင်း
ဘယ်လိုချစ်ခင်ကြသူအချင်းချင်းရဲ့ ချစ်ခြင်းကိုမဆို မခွဲဖို့ ပြောတာ
ပါ။

သူများချစ်ခြင်းကို ခွဲရင် ကိုယ့်ချစ်ခြင်း ကွဲမှာပါပဲ။ ဒါဟာ
သေချာတဲ့ ကမ္မနိယာမပါ။ သူများချစ်ခြင်း ခွဲခဲ့တဲ့သူတွေ၊ ခွဲနေတဲ့
သူတွေဟာ အချစ်ကံခေတတ်ပါတယ်။ ကိုယ်ချစ်တဲ့သူက ကိုယ့်ကို
ပြန်မချစ်၊ ကိုယ့်ဘက်က ဘယ်လောက်ကောင်းကောင်း ကိုယ့်ကို
အကောင်းမထင်၊ ကိုယ်ချစ်တဲ့သူတွေနဲ့ အတူတူမနေရ၊ မိဘမေ-
တ္တာ ဆိုတာကို ခံစားခွင့်မကြုံ၊ ညီအစ်ကို မောင်နှမအချင်းချင်း
မတည့်၊ ဆွေမျိုးတွေက တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်၊ သူငယ်ချင်းအ-
ပေါင်းအသင်းတွေက မိတ်ကောင်းဆွေကောင်း မပီသ၊ ဒါတွေ
အားလုံးဟာ အချစ်ကံခေတာတွေချည်းပါပဲ။

'ကိုယ်လိုချင်တာ . . . အချုပ်အနှောင်မဲ့အချစ်များ' ဆို
တဲ့အတိုင်း ဘယ်သူမဆို အချုပ်အချယ်ကင်းတဲ့ အနှောင်အဖွဲ့ရှင်း
တဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ သန့်သန့်လွတ်လွတ်ကလေးကိုပဲ လိုချင်ကြပါ
တယ်။ ကိုယ်လိုချင်တဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာမျိုး သူတစ်ပါးကို အရင်ပေး
နိုင်မှ အချစ်ကံကောင်းသူတစ်ယောက်အဖြစ် ပျော်ရွှင်ကြည်နူးခွင့်

ရမှာမို့ သူတစ်ပါးအပေါ် အဓိပ္ပာယ်မဲ့ ကန့်သတ်ချုပ်ချယ်ချင်တဲ့ စိတ်ယုတ် စိတ်ပုပ်ကို နှင်ထုတ်ဖယ်ရှားပစ်နိုင်ဖို့ သိပ်အရေးကြီးပါတယ်။

ရှောင်စရာအဆိုးကံတွေ အထိုက်အလျောက် ပြောပြီး သွားတော့ ဆောင်စရာအကောင်းကံတွေ နည်းနည်းပြောကြတာ ပေါ့။

အချစ်ကံကောင်းစေတဲ့ အဓိကအကျဆုံး အကောင်းကံကတော့ မေတ္တာတရားလက်ကိုင်ထားခြင်းပါပဲ။ သူတစ်ပါးအပေါ် စစ်မှန်သန့်စင်တဲ့ မေတ္တာတရားတွေ များများပေးနိုင်လေ၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကံအကျိုးပေး ပိုကောင်းလေပါပဲ။ မေတ္တာကြီးလေ၊ အချစ်ကံကောင်းလေပေါ့။

မေတ္တာက 'ပွားမေတ္တာ' နဲ့ 'ထားမေတ္တာ' လို့ နှစ်မျိုးရှိပါတယ်။ 'ကျန်းမာချမ်းသာပါစေ' လို့ စိတ်ထဲကနေ၊ ဒါမှမဟုတ် အသံထုတ်ပြီး မေတ္တာပို့သနေတာကို 'ပွားမေတ္တာ' လို့ ခေါ်ပါတယ်။ တစ်ဖက်သားရဲ့ ကောင်းကျိုးကို ကာယကံမြောက် ကိုယ်ထိလက်ရောက်၊ ဝစီကံမြောက် နှုတ်ထိပါးစပ်ရောက် ကူညီဆောင်ရွက်ပေးတဲ့ မေတ္တာကို 'ထားမေတ္တာ' လို့ ခေါ်ပါတယ်။

ပွားမေတ္တာရော၊ ထားမေတ္တာရော မေတ္တာနှစ်မျိုးလုံး ပြည့်စုံမှ အချစ်ကံကောင်းမှာပါ။ တကယ်ဆို ပွားမေတ္တာထက် ထားမေတ္တာက ပိုလို့တောင် အရေးကြီးပါတယ်။ စိတ်ထဲက၊ သို့မဟုတ် နှုတ်ကံ 'ကျန်းမာချမ်းသာပါစေ' လို့ တဖွဖွ မေတ္တာပို့သနေပေမယ့်၊ တကယ်လက်တွေ့ဘဝမှာ သူတစ်ပါးစိတ်ဆင်းရဲစေမယ့် အပြော

အဆို၊ အပြုအမူတွေ၊ တစ်ဖက်သား ဆိုးကျိုးဖြစ်စေမယ့် အပြောအဆို၊ အပြုအမူတွေ ပြောဆိုပြုမူနေမယ်ဆိုရင် နောင်ဘဝဆိုတာ အသာထား၊ အခု လောလောဆယ်ဆယ်မှာကို အဲဒီလူကို ဘယ်သူကမှ ချစ်ခင်နှစ်သက်ကြမှာ မဟုတ်ပါဘူး။

'ကျွန်တော်/ကျွန်မ အရာရာကို အကောင်းမြင်စိတ် ဖွေးပါတယ်။ လူတိုင်းအပေါ် မေတ္တာထားနိုင်ပါတယ်' လို့ စကားတွေ၊ စာတွေနဲ့ ကိုယ်ရည်သွေးပြီး ထုတ်ဖော်ကြွေးကြော်နေပေမယ့် တကယ့် လက်တွေ့ဘဝမှာ အဆိုးမြင်စိတ်ထားနဲ့ အဆိုးမြင်စကားတွေပဲ ပြော၊ အဆိုးမြင်လုပ်ရပ်တွေပဲ လုပ်နေတဲ့သူတွေဟာ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှာရော၊ သံသရာဘဝတွေမှာပါ ချစ်ခင်မြတ်နိုးမယ့်သူ မရှိနားလည်ခွင့်လွတ်မယ့်သူ မရှိနဲ့ အချစ်ကံခေါ်ပြီး ဝမ်းနည်းအားငယ်နေရမှာပါ။

မေတ္တာတရားကို 'လူချစ်ဆေး၊ နတ်ချစ်ဆေး' လို့ ပြောတာဟာ မေတ္တာပို့သရုံသက်သက် 'တစ်ခြမ်းပဲမေတ္တာသမား' တွေအတွက် ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး။ တစ်ဖက်ကလည်း မေတ္တာပို့သ၊ တစ်ဖက်ကလည်း လိုသူ၊ မလိုသူ မခွဲခြားဘဲ အလွှာမရွေး၊ အရွယ်မရွေးအပေါ် ကိုယ်ထိလက်ရောက်၊ နှုတ်ထိပါးစပ်ရောက် အကျိုးဆောင်ပေးတတ်တဲ့ 'အပြည့်အဝမေတ္တာသမား' တွေ၊ 'တင်းပြည့်မေတ္တာသမား' တွေအတွက် ပြောတာပါ။

ပွားမေတ္တာ သက်သက်နဲ့တော့ . . . လူအပေါင်း၊ နတ်အပေါင်းရဲ့ ချစ်ခင်မြတ်နိုးမှုကို ရမှာမဟုတ်ဘူး၊ ပွားမေတ္တာရော၊ ထားမေတ္တာရော ပြည့်စုံမှ လူအပေါင်း၊ နတ်အပေါင်းရဲ့ ချစ်ခင်

မြတ်နိုးမှုကို ရမယ်. . . လို့ ဆိုလိုပါတယ်။

သီးခြားထိုင်ရင်းနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွားရင်းလာရင်း၊ လုပ်ရင်း ကိုင်ရင်းနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် 'သတ္တဝါအားလုံး ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ' လို့ မကြာခဏ မေတ္တာပို့သပါ။ ရေနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်နဲ့ ထိတွေ့တိုင်း လည်း အေးမြတဲ့ရေကို သက်သေထား အာရုံပြုပြီး 'သတ္တဝါအား လုံး ကိုယ်ရောစိတ်ပါ အေးချမ်းကြပါစေ' လို့ အထပ်ထပ်မေတ္တာ ပို့သပါ။ ကိုယ့်မျက်စိရှေ့ မြင်တွေ့လာသမျှ၊ ကိုယ့်အလုပ်နဲ့ ပတ် သက် ဆက်စပ်လာသမျှ လူတိုင်း လူတိုင်းကို ချက်ချင်းချက်ချင်း မေတ္တာပို့သပါ။ အခြေအနေအမျိုးမျိုးမှာ ပုံသဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုးနဲ့ အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ မေတ္တာပို့သတဲ့ အလေ့အကျင့် အားကောင်း လာပြီဆိုရင် 'ပွားမေတ္တာ' နဲ့ ပြည့်စုံပါပြီ။

မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ မေတ္တာဓာတ်တွေ ကိန်းဝပ်နေတဲ့ 'မေတ္တသုတ်' တရားတော်ကို နေ့စဉ်ဝတ်ထားပြီး အချိန်ရရင် ရသ လို အမြဲမပြတ် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်သွားမယ် ဆိုရင်လည်း ဒေါသဓာတ် တွေ ကင်းစင်၊ မေတ္တာဓာတ်တွေ စိမ့်ဝင်ပြီး မြင်သူတိုင်းက ချစ်ခင် မြတ်နိုး အားကိုးလေးစား တန်ဖိုးထားလာကြပါလိမ့်မယ်။

'နတ်များချစ်ဆေး၊ ဘေးရန်ဝေးသော၊ ယဉ်ကျေးမန္တန်၊ ဝါထာပုံကို၊ ရွတ်အံသရဏ္ဍာယ်ကြကုန်လော့'. . . တဲ့။ မေတ္တသုတ် ကို ရွတ်ရင် မမြင်ရတဲ့ နတ်တွေကတောင် ချစ်တယ်ဆိုမှတော့ မြင်ရတဲ့လူတွေက ပိုလို့တောင် ချစ်ပြီပေါ့။ အခေါက်ရေများဖို့ထက် အဓိပ္ပာယ်သိသိ စဉ်းစားဆင်ခြင်ပြီး ရွတ်ဖို့တော့ အရေးကြီးတာ ပေါ့လေ။

မေတ္တသုတ်ရွတ်ရုံ၊ မေတ္တာပွားများရုံနဲ့ ကျေနပ်မနေဘဲ တစ်ဖက်သားကောင်းကျိုး၊ အများကောင်းကျိုးကို ကိုယ်နဲ့ နှုတ်နဲ့ လက်တွေ့ဆောင်ရွက်ပေးပါ။ 'ကောင်းကွက်ကိုရှာ. . . မေတ္တာ' ဆိုတဲ့အတိုင်း တစ်ဖက်သားရဲ့ ကောင်းကွက်ကို မြင်အောင်ကြည့် ပြီး လူတိုင်းအပေါ် အကောင်းမြင်စိတ်ထားနဲ့ အကောင်းမြင် စကားတွေပဲ ပြော၊ အကောင်းမြင်အလုပ်တွေပဲ လုပ်သွားမယ်ဆိုရင် 'ထားမေတ္တာ' နဲ့ ပြည့်စုံပါပြီ။

တစ်ဖက်သားကို နွေးနွေးထွေးထွေး ချစ်ခင်တတ်ရင် ကိုယ့် ကို နွေးနွေးထွေးထွေး ချစ်ခင်မယ့်သူ ပေါ်လာမှာပါ။ တစ်ဖက်သား ကို မြတ်မြတ်နိုးနိုး ကြင်နာတတ်ရင် ကိုယ့်ကို မြတ်မြတ်နိုးနိုး ကြင် နာမယ့်သူ ရောက်လာမှာပါ။ တစ်ဖက်သားကို ထွေးထွေးပိုက်ပိုက် ယုယတတ်ရင် ကိုယ့်ကို ထွေးထွေးပိုက်ပိုက် ယုယမယ့်သူ ရှိလာမှာ ပါ။ တူသော အကျိုးပေးတတ်တဲ့ ကံတရားကို ဘယ်သူများ ဟန့်တား နိုင်တာမှတ်လို့ . . . ။

သိပ်လိုအပ်လာတဲ့အခါ . . . ကိုယ်ထားရှိခဲ့တဲ့ မေတ္တာ တရားကို သစ္စာစကားအဖြစ် ပြောင်းလဲလိုက်မယ်ဆိုရင်လည်း မေတ္တာပန်းတွေ ပျံသန်းဆိုင်ရောက်လာပါလိမ့်မယ်။

'ကျွန်ုပ်သည် ဘယ်သူ့အပေါ် အမှန်တကယ်ချစ်မြတ်နိုးခဲ့ ပါတယ်။ သူ့လိုအပ်ချက်မှန်သမျှကို မေတ္တာအပြည့်နဲ့ ဖြည့်ဆည်း ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ပါတယ်။ ဤစကားသည် မှန်ပါတယ်။ ဤမှန် သော သစ္စာစကားကြောင့် . . . '

'ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်ချစ်မြတ်နိုးရတဲ့သူတွေ အားလုံး

အပေါ်မှာ အစစအရာရာ လိုလေသေးမရှိ တာဝန်ကျေခဲ့ပါတယ်။
ကြင်ကြင်နာနာ၊ ယုယုယယနဲ့ ပြုစုစောင့်ရှောက်ခဲ့ပါတယ်။ ဤ
စကားသည် မှန်ပါတယ်။ ဤမှန်သော သစ္စာစကားကြောင့် . . .
စသည်အားဖြင့် ကိုယ်ဆိုတတ်သလို၊ ကိုယ်ဆိုချင်သလို
ဆိုပြီး . . .

‘ . . . . . ဤမှန်သော သစ္စာစကားကြောင့် ကျွန်ုပ်ချစ်ရ
တဲ့သူက ကျွန်ုပ်ကို ကျွန်ုပ်ထက် အဆပေါင်းများစွာ ပြန်ချစ်ပါစေ
သတည်း’

‘ . . . ဤမှန်သော သစ္စာစကားကြောင့် ကျွန်ုပ်သည်
သူတစ်ပါး အားကျရလောက်အောင် အချစ်ကံကောင်းသူဖြစ်ပါစေ
သတည်း’

စသည်အားဖြင့် ကိုယ်ဆန္ဒရှိသလို ဆုတောင်းနိုင်ပါတယ်။
အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန် အကြောင်းတရားတွေ ညီညွတ်ရင် ကိုယ့်ဆု
တောင်း တစ်နေ့ပြည့်မှာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခုသတိပြုရမှာက သစ္စာ
ဆိုတဲ့အခိုက်မှာသာ ကိုယ်လိုချင်တဲ့ အကျိုးကို တောင့်တရမှာပါ။
မေတ္တာပေးနေတဲ့အခိုက်မှာတော့ ကိုယ့်အကျိုး လုံးဝ မတောင့်တရ
ပါဘူး။ သူ့အကျိုးသက်သက်ကိုပဲ ရည်ရွယ်ရပါမယ်။ ကိုယ့်အတွက်
မျှော်လင့်ချက်နဲ့ပေးတဲ့ မေတ္တာဟာ မေတ္တာစစ်စစ် မဟုတ်ဘူးလေ။

ပြီးတော့ နောက်တစ်ခုက ကိုယ်ပေးတဲ့ မေတ္တာထဲမှာ
မေတ္တာလိုလိုနဲ့ နေရာတကာ အဓိပ္ပာယ်မဲ့ ဆရာလုပ်တာတွေ၊
လက်တွေ့မကျဘဲ အကျိုးမဲ့လွှမ်းမိုးခြယ်လှယ်တာတွေ၊ ကိုယ့်အလို
မပြည့်တိုင်း မကျေမနပ် အပြစ်တင်တာတွေ ကင်းရှင်းနေရပါမယ်။

ကိုယ့်ဆန္ဒ၊ ကိုယ့်အတ္တအတိုင်း တစ်ဖက်သားကို အရုပ်တစ်ခုလို
ပုံသွင်းချင်တာ မေတ္တာမှ မဟုတ်ဘဲ။ အတ္တရှေ့တန်းတင်တဲ့ မေတ္တာ
မျိုးနဲ့ သစ္စာဆိုလို့ကတော့ အဲဒီသစ္စာ စွမ်းမှာမဟုတ်ပါဘူး။

ကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်တုန်းက သူဌေးသမီးတစ်ဦး
ခင်ပွန်းလောင်းသူဌေးသားရဲ့ အိမ်ကို အဝင် တံခါးအတွင်းဘက်
ခြေစုံရပ်မိတာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် ခန္ဓာကိုယ်က အပုပ်နဲ့တွေ့ တထောင်း
ထောင်း ထွက်လာတဲ့အတွက် သူဌေးသားနဲ့ လက်ဆက်ခွင့်မရဘဲ
မိဘအိမ် ပြန်လာခဲ့ရပါတယ်။ တခြားသူဌေးသား ခြောက်ဦးနဲ့
လည်း ဒီအတိုင်းချည်းပဲဖြစ်နေလို့ သူဌေးသမီးခမျာ အချစ်ကံခေ
သူဘဝနဲ့ စိတ်ဆင်းရဲနေရရှာပါတယ်။

အတိတ်ဘဝတစ်ခုတုန်းက ယောက်မဖြစ်သူနဲ့ ရန်ဖြစ်
နေတုန်း ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတစ်ပါး ဆွမ်းခံကြွလာတော့ ယောက်မက
ဆွမ်းလောင်းပြီး ‘ဒီလိုအမိုက်မမျိုးကို ယူဇနာတစ်ရာအဝေးက
ရှောင်ကြဉ်နိုင်ပါရစေ’ လို့ ဆုတောင်းလိုက်တာကို၊ ယောက်မရဲ့
ဆုတောင်း မပြည့်စေချင်တဲ့စိတ်နဲ့ သပိတ်ထဲက ဆွမ်းတွေ သွန်ပစ်
ပြီး ရွံ့ညွန်တွေ အပြည့်ထည့်ပေးလိုက်မိတဲ့ အကုသိုလ်ကံကြောင့်
ခင်ပွန်းလောင်းတွေရဲ့ အိမ်ရောက်တိုင်း အခုလို အပုပ်နဲ့ထွက်ပြီး
အချစ်ကံခေနေရရှာတာပါ။

‘ယောက်ျားမရတော့မယ့် အတူတူ မထူးဘူး’ ဆိုပြီး လက်
ဝတ်ရတနာတွေ အကုန်လုံး ထုခွဲရောင်းချ၊ ရတဲ့ငွေနဲ့ ကဿပ
ဘုရားရှင်ရဲ့ ဓာတ်တော်ဌာပနာရာ စေတီတော်မှာ ရွှေအုတ်တစ်
ချပ်နဲ့ ကြာပန်းရှစ်ပွင့် လှူဒါန်းလိုက်ပါတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ ပထမဆုံးလက်ထပ်ဖို့ ကြံရွယ်ခဲ့တဲ့ သူဌေး သားက သူဌေးသမီးကို အသည်းအသန် သတိရပြီး အိမ်ကို ခေါ် ဆောင်သွားတဲ့အခါ အိမ်အတွင်း ဝင်ဝင်ချင်း သူဌေးသမီးရဲ့ ကိုယ် က စန္ဒကူးနံ့သာနံ့တွေ သင်းယုံကြိုင်လှိုင်စွာ ထွက်ပေါ်လာပါတယ်။ သူဌေးသမီးစကားပြောလိုက်တိုင်းလည်း အာခံတွင်းက ကြာညိုရနံ့ မွှေးယုံသင်းကြိုင်လို့ နေပါတယ်။

ဘုရားမှာ ရွှေသင်္ကန်းနဲ့ ကြာပန်းလှူဒါန်းရတဲ့ ကုသိုလ်ကံ ကြောင့် သူဌေးသမီး အချစ်ကံကောင်းလာခဲ့ရတာပါ။ 'နံ့သာခင်' 'ရှင်မွှေးလွန်း' သူဌေးသမီးကို သူဌေးသားက ချစ်လိုက်တာ တုန်နေ တာပါပဲ။ (ခန္ဓာကိုယ်က အပုပ်နံ့ထွက်ခြင်းဆိုတဲ့ အားနည်းချက်ကို သင်းယုံမွှေးကြိုင်တဲ့ ကြာပန်းလှူခြင်းဆိုတဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုက ချေဖျက်ပေးလိုက်တဲ့အတွက် အားနည်းချက် ပျောက်သွားပြီး အချစ် ကံကောင်းသွားတာလို့လည်း ပြောနိုင်ပါတယ်။)

ရွှေကို လူသားတိုင်း ချစ်မြတ်နိုးကြသလို ကြာပန်းလေး တွေ ပွင့်နေပုံကလည်း မြင်သူတိုင်းရဲ့ စိတ်မှာ ချစ်မြတ်နိုးစရာပါ။ ဒီတော့ ရွှေအလှူရှင်နဲ့ ကြာအလှူရှင်မှ အချစ်ကံမကောင်းရင် ဘယ်သူများ အချစ်ကံကောင်းဦးမှာလဲ။

အချစ်ကံမကောင်းလို့ အသစ်ပြန်ပြောင်းနေရတဲ့ နာမည် ကြီး အနုပညာရှင်အမျိုးသမီးတစ်ဦးကို ဒီဝတ္ထုလေး အသေးစိတ် ပြောပြပြီး ဝတ္ထုကြောင်းကို ဆင်ခြင်ရင်း အိမ်ကဘုရားမှာရော၊ ရွှေတိဂုံဘုရားမှာပါ ရွှေသင်္ကန်းနဲ့ ကြာပန်းတွေ အဆက်မပြတ် လှူဒါန်းဖို့ တိုက်တွန်းလိုက်တာ တိုက်တွန်းတဲ့အတိုင်း ယုံယုံကြည်

ကြည်လုပ်တဲ့အတွက် သိပ်မကြာခင်မှာပဲ သူမကို သိပ်ချစ်၊ သိပ် မြတ်နိုး၊ သိပ်တန်ဖိုးထားတဲ့ သူမကလည်း ပြန်ချစ်နိုင်တဲ့ ပါရမီဖြည့် ဖက် အိမ်ဦးနတ်ကောင်းတစ်ဦးကို စိတ်ချမ်းမြေ့စွာ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရ သွားပါတယ်။ (ယတြာချေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ အကြောင်းအကျိုး ဆက်စပ်တဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုတာပါ။)

ရွှေသင်္ကန်းအလှူနဲ့ ကြာပန်းအလှူက အချစ်ကံကောင်း စေသလို နံ့သာအလှူနဲ့ ဆေးအလှူကလည်း အချစ်ကံကောင်းစေ ပါတယ်။ နံ့သာအလှူ၊ ဆေးအလှူတွေရဲ့ အကျိုးတရားတွေမှာ 'ကိုယ်ချစ်ရတဲ့သူတွေနဲ့ ဘယ်တော့မှ မခွဲခွာရခြင်း' ဆိုတဲ့ အကျိုး တရားတစ်ခု ပါနေလို့ပါ။

နံ့သာရဲ့သဘောတရား၊ ဆေးဝါးရဲ့ အာနိသင်နဲ့ နှိုင်းယှဉ် စဉ်းစားကြည့်ရင် ဒါဟာ သဘာဝကျပါတယ်။ မွှေးရနံ့သင်းနေသူ ကို ပတ်ဝန်းကျင်က ချစ်မြတ်နိုးကြသလို ဆေးကြောင့် သေဘေးက လွတ်သွားသူဟာလည်း သူချစ်တဲ့သူတွေနဲ့ မခွဲခွာ မကွေကွင်းရ တော့ဘူး မဟုတ်လား။

မွှေးရနံ့ဆိုတာ အချစ်တိုးစေတဲ့အရာ၊ တစ်ဖက်သား စွဲ မက်စေတဲ့အရာ...။ ဆေးဆိုတာ ချစ်သူတွေ မကွေကွင်းစေတဲ့ အရာ၊ ချစ်စရာ ကျန်းမာခြင်းကို ဆောင်ကြဉ်းပေးတဲ့အရာ...။ ဒီတော့ မွှေးရနံ့အလှူနဲ့ ဆေးအလှူဟာ အချစ်ကံကောင်းစေတဲ့ အကောင်းကံတွေပဲပေါ့။

မြတ်စွာဘုရားရှင်လက်ထက်တုန်းက အရေးပြားရောဂါ စွဲကပ်နေတဲ့ 'ရောဟိနီ' မင်းသမီးလေးဟာ အစ်ကိုဖြစ်သူ အရှင်

အနုရုဒ္ဓါရဲ့ လမ်းညွှန်ချက်အရ လက်ဝတ်တန်ဆာတွေ ရောင်းချလို့ ရတဲ့ငွေနဲ့ နှစ်ထပ်ဆွမ်းစားကျောင်းတစ်ဆောင် ဆောက်လုပ်လျှူ ဒါန်းပြီး သောက်ရေ သုံးရေဖြည့်ခြင်း၊ တံမြက်လှည်းခြင်း၊ နေရာ ခင်းခြင်း . . . စတဲ့ ဝေယျာဝစ္စတွေ ပြုလုပ်တဲ့အတွက် အပြောအ ရောဂါလည်း ပျောက်၊ သေလွန်တဲ့အခါ တာဝတိံသာနတ်ပြည် လည်း ရောက်သွားခဲ့ပါတယ်။

နတ်သားလေးဦးရဲ့ နယ်စပ်ဧရိယာမှာ နတ်သမီးလေး သွားဖြစ်တဲ့ ရောဟိနီကို နတ်သားလေးဦးက မြင်မြင်ချင်း အရမ်း ချစ်သွားတဲ့အတွက် သူ ရထိုက်တယ်၊ ငါ ရထိုက်တယ်နဲ့ ငြင်းခုံကြပါ လေရော။ နောက်ဆုံး သိကြားမင်းကြီးဆီ သွားအဆုံးအဖြတ်ခံတဲ့ အခါ သိကြားမင်းကြီးကလည်း ရောဟိနီကို မြင်မြင်ချင်းချစ်သွား ပြီး . . . . .

‘အသင်နတ်သားတို့ . . . ၊ ရောဟိနီကို မြင်တဲ့အချိန်က စပြီး သင်တို့စိတ်ထဲမှာ ဘယ်လိုခံစားနေရပါသလဲ’

လို့ နတ်သားလေးဦးကို မေးလိုက်ပါတယ်။

‘သူ့ကိုမြင်တဲ့အချိန်ကစပြီး ကျွန်တော်မျိုးရဲ့ စိတ်ဟာ စစ် မြေပြင်မှာ စည်ကြီးတီးလိုက်သလို တုန်ခါသွားပြီး ထိုင်ရခက်၊ ထရ ခက်နဲ့ ဆောက်တည်ရာမရ ဖြစ်နေရပါတယ်’

‘ကျွန်တော်မျိုးရဲ့ စိတ်ထဲမှာတော့ တောင်ကျရေတံခွန်ကြီး စီးဆင်းနေသလို သူ့အပေါ် သံယောဇဉ်ရေတံခွန်ကြီး စီးဆင်းနေပါ တယ်’

‘ကျွန်တော်မျိုးရဲ့ မျက်လုံးဟာ သူ့ကိုမြင်တဲ့အချိန်ကစပြီး

ပုစွန်မျက်လုံးလို အပြင်ဘက် ပြူးထွက်နေပါပြီ’

‘ကျွန်တော်မျိုးရဲ့ နှလုံးသားကတော့ စေတီဘုရားပေါ်က တံခွန်အလံတွေလို တဖျပ်ဖျပ် တုန်လှုပ်နေခဲ့ရပါပြီ’

နတ်သားလေးဦးရဲ့ အချစ်ခံစားချက်တွေကိုလည်း နား ထောင်ပြီးရော သိကြားမင်းကြီးက . . . .

‘အသင်နတ်သားတို့ရဲ့ အချစ်ခံစားချက်တွေက အတော့် ကို ပြင်းထန်လှပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ထိန်းချုပ်မယ်ဆို ထိန်းချုပ်လို့ရ ပါသေးတယ်။ ကျွန်ုပ်ကတော့လေ . . ရောဟိနီကိုမှ မရရင် . . . . သူ့ကိုမှ မရရင် . . . ဘယ် . . . . . ဘယ်လို့မှ . . . အသက်ရှင်သန် နိုင်မှာ မဟုတ်တော့ပါဘူး . . . သူနဲ့သာ . . . အတူမနေရရင် . . . သေ . . . . . သေရပါလိမ့်မယ် . . . အသင်နတ်သားတို့ရဲ့ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်တဲ့ ကျွန်ုပ်သိကြားဟာ . . . ရောဟိနီကိုရမှ . . . ပုံမှန်ရှင်သန်ခွင့် ရှိတော့မယ့်သူပါ . . . .’

လို့ ဆွေးဆွေးမြည်မြည် ငိုပြောပြောလိုက်ပါတယ်။

‘အသင်သိကြားမင်းကြီး ဒီလောက်တောင် ကြွေးနေရင် လည်း ရောဟိနီကို အသင်သိကြားမင်းကြီးပဲ ယူလိုက်ပါတော့၊ အ သက်တော့ အသေမခံလိုက်ပါနဲ့ သိကြားမင်းကြီးရယ်၊ ကျွန်တော် မျိုးတို့ လေးဦး ရောဟိနီကို စွန့်လွှတ်လိုက်ပါပြီ’

သိကြားမင်းကြီး ဒိုင်စားသွားပုံကတော့ ပိုင်လိုက်တာနော် . . . ။

ရောဟိနီကို သိကြားမင်းကြီး ချစ်လိုက်ပုံများ . . . အရာ ရာ ‘နီသဘော’ . . . ‘နီသဘော’ နဲ့ပါပဲ။ ဘယ်သွားချင်သလဲ . . .

နီသဘော၊ ဘာလုပ်ချင်သလဲ... နီသဘော... 'အရာရာ
... မင်းပါ... နီ'...။

ရောဟိနီနတ်သမီး အချစ်ကံကောင်းတာ ကျောင်းအလှူ
ကုသိုလ်နဲ့ ဝေယျာဝစ္စကုသိုလ်ကြောင့်ပါ။

တစ်ဖက်သားရဲ့ ကိစ္စကြီးငယ်ကို မေတ္တာအပြည့်နဲ့ ကူညီ
ဆောင်ရွက်ပေးတတ်တဲ့ ဝေယျာဝစ္စကုသိုလ်ရှင်တွေဟာ ချစ်သူခင်
သူ၊ ကူညီစောင့်ရှောက်သူတွေ ပေါများပြီး ဘဝမှာ အစစအရာရာ
အဆင်ပြေတတ်ပါတယ်။

နောက်ဆုံးတော့ မယမင်းရယ်... 'မကောင်းမှုရှောင်၊
ကောင်းမှုဆောင်၊ ဖြူအောင်စိတ်ကိုထား' ဆိုတဲ့ ဗုဒ္ဓအဆုံးအမ
အတိုင်း မကောင်းမှုမှန်သမျှ ရှောင်ကြဉ်မယ်၊ ကောင်းမှုမှန်သမျှ
ပြုလုပ်မယ်၊ စိတ်နှလုံးကို ဖြူစင်မြင့်မြတ်အောင် အမြဲထားမယ်
ဆိုရင် အချစ်ကံသာမက အနှစ်ကံတွေပါ ကောင်းပြီး ချစ်စရာ
အကောင်းဆုံး နိဗ္ဗာန်အနှစ်ကို ဧကန်မုချ ရရှိကြမှာ မလွဲပါဘူး။

ဪ... အရေးအကြီးဆုံးလို့ ထင်တဲ့ စကားတစ်ခွန်း
တော့ နောက်ဆုံးပြောလိုက်ပါရစေ...။

'အချစ်ကံကောင်းချင်ရင်... ချစ်အောင်နေပါ။ မုန်း
အောင် မလုပ်ပါနဲ့'... လို့။

ဒါပါပဲ...။

အကောင်းကံချစ်၍
အချစ်ကံကောင်းကြပါစေ။

[အလင်းတန်းကျာနယ်၊ ဇွန် (၆)(၁၃)၊ ၂၀၀၅။]

ပြည့်စွက်စကား

'အကောင်းကံချစ်မှ အချစ်ကံကောင်းမယ်' ဆိုတဲ့ စကား
ရပ်ကို အပေါ်ယံရှုပ်ပြီး သာမန်ကြည့်လိုက်ရင် ကလက်တယ်၊ ပေါ့
ပျက်တယ်လို့ ထင်စရာပါပဲ။ တကယ်တော့ အဓိပ္ပာယ် အင်မတန်
လေးနက်တဲ့စကားပါ။ နယ်ပယ်ကလည်း သိပ်ကို ကျယ်ပြန့်ပါ
တယ်။

'အချစ်ကံ' ဆိုတဲ့ စကားရပ်ထဲမှာ သမီးရည်းစားအချစ်
ကံ၊ ဇနီးခင်ပွန်းအချစ်ကံသာမက မိဘသားသမီးအချစ်ကံ၊ ဆရာ
တပည့်အချစ်ကံ၊ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းအချစ်ကံ၊ အလုပ်ရှင်အလုပ်
သမားအချစ်ကံ... စတဲ့ လူမှုနယ်ပယ်အသီးသီးက မေတ္တာ
တရားနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အချစ်ကံအားလုံး ပါဝင်ပါတယ်။

အချစ်ကံတကာ အချစ်ကံတွေထဲမှာ မိဘမေတ္တာနဲ့ ပတ်
သက်တဲ့အချစ်ကံ ကောင်းဖို့ကတော့ အရေးအကြီးဆုံးပါပဲ။ မိဘဆီ
က ကြင်နာနွေးထွေးတဲ့ မေတ္တာကို နည်းစနစ်တကျ အပြည့်အဝ
ရတဲ့သူဟာ အချစ်ကံအကောင်းဆုံးသူပါ။ အပြန်အလှန်အားဖြင့်
သားသမီးဆီက ကြင်နာနွေးထွေးတဲ့ မေတ္တာကို အပြည့်အဝရတဲ့သူ
ဟာလည်း အချစ်ကံ အထူးကောင်းတဲ့သူပါပဲ။

သားသမီးအပေါ် မိဘမေတ္တာ အပြည့်ပေးခဲ့တဲ့သူဟာ
မိဘမေတ္တာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အချစ်ကံ ကောင်းသလို၊ မိဘအပေါ်
သားသမီးမေတ္တာ အပြည့်ပေးခဲ့တဲ့သူဟာလည်း သားသမီးမေတ္တာ
နဲ့ ပတ်သက်ပြီး အချစ်ကံကောင်းပါတယ်။ ဒါတွင်မက သားသမီး
အပေါ် မိဘမေတ္တာ အပြည့်ပေးခဲ့တဲ့သူဟာ သားသမီးမေတ္တာနဲ့

ပတ်သက်ပြီးလည်း အချစ်ကံကောင်းသလို၊ မိဘအပေါ် သားသမီး
မေတ္တာ အပြည့်ပေးခဲ့တဲ့သူဟာ မိဘမေတ္တာနဲ့ ပတ်သက်ပြီးလည်း
အချစ်ကံ ကောင်းပါတယ်။

ဆရာတပည့် အချစ်ကံ၊ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်း အချစ်ကံ
... စတဲ့ အချစ်ကံတွေမှာလည်း နည်းတူပါပဲ။ ကိုယ့်ဘက်က မေ-
တ္တာအပြည့်ပေးခဲ့မှ ကိုယ့်အလှည့်ကျ မေတ္တာအပြည့်ပေးကြမှာပါ။

ကိုယ်ကပဲ မေတ္တာအပြည့် လိုချင်ပြီး ကိုယ့်ဘက်ကတော့
မေတ္တာအပြည့် မပေးချင်ဘူးဆိုရင်တော့ အကြောင်းအကျိုး မညီ
ညွတ်တဲ့အတွက် ကိုယ်လိုချင်တဲ့ အချစ်ကံကောင်းခြင်းကို ဘယ်
တော့မှ ရမှာမဟုတ်ပါဘူး။ ကိုယ်လိုချင်တဲ့အရာကို ကိုယ့်ဘက်က
အရင်ပေးရမယ် ဆိုတဲ့ ကမ္မနိယာမကို လုံးဝ မမေ့လိုက်ပါနဲ့။

'သားသမီးကို တကယ်ချစ်ရင် နိုးနေချိန်တွေမှာ မနမ်းပါ
နဲ့၊ အိပ်နေချိန်ကျမှ နမ်းပါ' ... 'သားသမီးကို အရမ်းချစ်တယ်
ဆိုတာ သားသမီး မသိပါစေနဲ့၊ သားသမီးသိအောင် မပြပါနဲ့' ... '၊
'ချစ်တာကို ရင်ထဲမှာပဲ ထားပါ' ... စတဲ့ အတွေးအခေါ်အမှား၊
အယူအဆအမှားတွေနဲ့ ကိုယ့်အချစ် ကိုယ့်မေတ္တာကို သားသမီးသိ
အောင် ကိုယ်နဲ့၊ နှုတ်နဲ့ နွေးနွေးထွေးထွေး ကြင်ကြင်နာနာ ထုတ်
ဖော်မပြတဲ့ မိဘတွေဟာ မိဘမေတ္တာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘယ်တော့မှ
အချစ်ကံ ကောင်းကြမယ့်သူတွေ မဟုတ်ပါဘူး။ သားသမီးမေတ္တာနဲ့
ပတ်သက်ပြီးလည်း အချစ်ကံ မကောင်းနိုင်ပါဘူး။

ကိုယ်ချစ်ခင်မြတ်နိုးသူ ဘယ်သူ့အပေါ်ပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်ရဲ့
အချစ်၊ ကိုယ့်ရဲ့ မေတ္တာကို . . ကိုယ်နဲ့၊ နှုတ်နဲ့ နွေးနွေးထွေးထွေး

ကြင်ကြင်နာနာ ထုတ်ဖော်ပြသတဲ့သူတွေဟာ 'အချစ်ကံကောင်း
ဆေး' ဖော်စပ်မိခဲ့နေကြတဲ့သူတွေပါပဲ။ ဘယ်အချစ်မျိုးမှာပဲဖြစ်ဖြစ်
အချစ်ကံကောင်းချင်ရင် . . . 'မေတ္တာအပြည့်ပေးခြင်း' ဆိုတဲ့
'အကောင်းကံ' ကို ချစ်ကို ချစ်ကြရပါမယ်။ ပြုကို ပြုကြရပါမယ်။

ဆောင်းပါးထဲက သူဌေးသမီး အချစ်ကံဆိုးတာဟာ ခန္ဓာ
ကိုယ်က အပုပ်နဲ့ထွက်ခြင်းဆိုတဲ့ အားနည်းချက်ကြောင့်ပါ။ ဘယ်
အချစ်ကံမှာမဆို အချစ်ကံဆိုးနေပြီဆိုရင် ကိုယ့်မှာ အားနည်းချက်
တစ်ခုခုတော့ ရှိနေလို့ပါပဲ။ အားနည်းချက် ဆိုတာကလည်း မ
ကောင်းမှုပြုခြင်းဆိုတဲ့ 'အဆိုးကံ' ကြောင့်သာ ဖြစ်ရတာမို့ အချစ်ကံ
မဆိုးချင်ရင် 'မကောင်းမှုပြုခြင်း' ဆိုတဲ့ 'အဆိုးကံ' ကို မချစ်ကြဖို့
ရှောင်ကြဉ်ကြဖို့ အထူးအရေးကြီးပါတယ်။

ကောင်းတဲ့ကုသိုလ် အလုပ်တွေ လုပ်နေရုံနဲ့ အချစ်ကံ
မကောင်းနိုင်သေးပါဘူး။ ဆိုးတဲ့ အကုသိုလ်အလုပ်တွေပါ ရှောင်
ကြဉ်မှ အချစ်ကံကောင်းနိုင်ပါတယ်။ အချစ်ကံမဆိုးချင်ရင် အဆိုး
ကံ မချစ်ပါနဲ့။ ဆိုးတဲ့ အကုသိုလ်အလုပ်တွေကို လုံးဝမလုပ်ပါနဲ့။
အဆိုးကံတစ်ခုခုကြောင့် အားနည်းချက်တစ်ခုခု ရှိသွားရင် အဲဒီ
အားနည်းချက်ကြောင့်ပဲ အချစ်ကံ ဆိုးတတ်ပါတယ်။

ကံအကြောင်းမသင့်လို့ အားနည်းချက်တစ်ခုခု ရှိခဲ့ရင်
အဲဒီအားနည်းချက် ပျောက်ရာပျောက်ကြောင်း လိုက်ဖက်ဆီလျော်
တဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှု အကောင်းကံတစ်ခုခုကို ဉာဏ်နဲ့ ဆင်ခြင်ပြီး
ပြုဖြစ်အောင် ပြုလိုက်ပါ။ ဆောင်းပါးထဲက သူဌေးသမီးရဲ့ အား
နည်းချက်ပျောက်ကြောင်း အလုပ်ကောင်းဟာ နမူနာပါပဲ။

ကျောင်းလှူသူသည်
ကောင်းကျိုးချမ်းသာအားလုံးကို
လှူရာရောက်သည်

2004

ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း စတဲ့ ပစ္စည်းဝတ္ထုအားလုံးဟာ ကျောင်းမှာ နေတဲ့ အတွက် ရတာဖြစ်လို့ ကျောင်းအလှူရှင်ဟာ ကျောင်းနေသံဃာ တော်တွေကို တခြား ဒကာ ဒကာမတွေ လှူဒါန်းသမျှ ပစ္စည်းဝတ္ထု အားလုံးလည်း လှူဒါန်းရာ ရောက်ပါတယ်။

တစ်ဆင့်ထပ်တက်ရင် 'ကျောင်းလှူသူသည် လှူဖွယ်ဝတ္ထု အားလုံးကို လှူဖြစ်သည်' . . . ။ ကျောင်းအလှူရှင်ရဲ့တာဝန်ဟာ ကျောင်းလှူပြီး-ပြီးရော၊ ပြီးသွားတာမျိုး မဟုတ်ဘဲ၊ ကျောင်းနေ သံဃာတော်တွေကို ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း စတဲ့ လိုအပ်ရာရာပစ္စည်းဝတ္ထု တွေ အမြဲမပြတ် အရိပ်ကြည့် လှူဒါန်းနေရမှာဖြစ်လို့ ကျောင်း အလှူရှင်ဟာ ကျောင်းကို အကြောင်းပြုပြီး လှူဖွယ်ဝတ္ထုမျိုးစုံ လှူ ဖြစ်သွားပါတယ်။ (ဒဒေယျ ဥရုဘူတေသု၊ ဝိပဿနန္တေန စေတသာ)

ဒို့ထက် တစ်ဆင့်ထပ်တက်ရင် 'ကျောင်းလှူသူသည် ကု သိုလ်အားလုံးကို ပြုဖြစ်သည်' . . . ။ ကိုယ်လှူထားတဲ့ကျောင်းကို မကြာမကြာ သွားပြီး တံမြက်စည်း လှည်းလိုက်၊ သောက်ရေသုံးရေ ဖြည့်လိုက်၊ သန့်ရှင်းရေးလုပ်လိုက်ဆိုတော့ ဝေယျာဝစ္စကုသိုလ်၊ တရားသွားနာတော့ ဓမ္မဿဝနကုသိုလ်၊ တရားသွားအားထုတ် တော့ သမထကုသိုလ်၊ ဝိပဿနာကုသိုလ်၊ ဝိပဿနာဉာဏ် ရင့် သန်ပြီး နိဗ္ဗာန်ကို လှမ်းမြင်တော့ မဂ်ကုသိုလ်။ . . . ကျောင်းအလှူ ကို အကြောင်းပြုပြီး ဒါနကုသိုလ်မျိုးစုံအပြင် တခြား ကုသိုလ်မျိုးစုံ လည်း ပြုဖြစ်သွားပါတယ်။ အရဟတ္တမဂ် ကုသိုလ်အထိ ရသွားရင် တော့ ဆင်းရဲခပ်သိမ်း ချုပ်ပြတ်ငြိမ်းသွားပါပြီ။ (ယံ သော ဓမ္မ ဣဓညာယ၊ ပရိနိဗ္ဗာတိ အနာသဝေါ။)

ကျောင်းအလှူနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ 'သော စ သဗ္ဗဒဒေါ ဟောတိ၊ ယော ဒဒါတိ ဥပဿယံ' ဆိုတဲ့ ပါဠိတော်ကို အခုလို အဓိပ္ပာယ်အဆင့်ဆင့် ကြည်ညိုကျင့်သုံးနိုင်ပါတယ်။

(၁) ကျောင်းလှူသူသည် ကောင်းကျိုးချမ်းသာ အားလုံး ကို လှူရာရောက်သည်။

(၂) ကျောင်းလှူသူသည် လှူဖွယ်ဝတ္ထုအားလုံးကို လှူရာ ရောက်သည်။

(၃) ကျောင်းလှူသူသည် လှူဖွယ်ဝတ္ထုအားလုံးကို လှူဖြစ် သည်။

(၄) ကျောင်းလှူသူသည် ကုသိုလ်အားလုံးကို ပြုဖြစ်သည်။ 'ကျောင်း' နဲ့ 'အားလုံး'၊ 'အားလုံး' နဲ့ 'ကျောင်း'၊ ကျောင်း အလှူဟာ အားလုံးအလှူ ကျောင်းကုသိုလ်ဟာ အားလုံးကုသိုလ်၊ ကျောင်းအကျိုးဟာ အားလုံးအကျိုး။ . . . ကျောင်းဆိုတာ အ ကြောင်းတရားအားလုံး၊ အကျိုးတရားအားလုံးရဲ့ ပင်မအခြေခံ ရေသောက်မြစ်ကြီးပါပဲ။ (ကျောင်းဆိုတာ 'နေရာ' ဖြစ်လို့ နေရာ ကောင်းတစ်ခုဆိုတာ အကြောင်းအားလုံး၊ အကျိုးအားလုံးရဲ့ မြစ် ဖျားခံရာ ပဓာနဗဟိုချက်မကြီးပါပဲ။)

မြတ်စွာဘုရားရှင်လက်ထက်တုန်းက ဗာရာဏသီမြို့ရဲ့ မြို့တံခါးတစ်ခုအနီးက ရွာတစ်ရွာမှာ 'မကြယ်စင်' ဆိုတဲ့ မိန်းက လေးတစ်ဦး ရှိခဲ့ဖူးပါတယ်။ အဲဒီမြို့တံခါးကနေ မြို့ထဲဝင်ပြီး ဆွမ်း ခံကြွကြွတဲ့ ရဟန်းတော်တွေကို မကြယ်စင်က နေ့စဉ် ဝတ်မပျက် တစ်ပါးတစ်ဖွန်းကျ ဆွမ်းလောင်းလှူပါတယ်။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် ဝတ်မပျက် လှူဒါန်းလာတဲ့အခါ ဒါန
ကောင်းမှုရဲ့ စိတ်အကျိုးပေးနဲ့ ဘဝအကျိုးပေး၊ အကျိုးပေးနှစ်မျိုး
မကြယ်စင် လက်တွေ့ ခံစားလာရပါတယ်။ 'စိတ်အကျိုးပေး' အနေ
နဲ့ ပစ္စည်းဝတ္ထုတွေအပေါ်မှာ တွယ်တာတပ်မက်တဲ့စိတ် ကင်းပြတ်
ပြီး စိတ်နှလုံး ဖြူစင်သန့်ရှင်းလာပါတယ်။ တစ်ဖက်သားရဲ့ ကောင်း
ကျိုးကို လိုလားတဲ့ မေတ္တာဓာတ်တွေ အားကောင်းပြီး စိတ်နှလုံး
အေးချမ်းမြင့်မြတ်လာပါတယ်။ မြင့်မြတ်တဲ့လုပ်ရပ်အပေါ် ကျေနပ်
တဲ့စိတ်နဲ့ နှစ်သက်ရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက်ပြီး စိတ်နှလုံး ကြည်ငြိမ်းမွေ့
ပျော်လာပါတယ်။

'ဘဝအကျိုးပေး' အနေနဲ့ လူချစ်လူခင် ပေါများခြင်း၊
ကောင်းသတင်း ကျော်စောခြင်း၊ စီးပွားဥစ္စာတိုးတက်ခြင်း၊ လိုအင်
ဆန္ဒ ပြည့်ဝခြင်း စတဲ့ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ အဖြာဖြာနဲ့ ပြည့်စုံပြီး
ဘဝတောက်ပလာပါတယ်။

အဲဒီလို ဒါနကောင်းမှုရဲ့ စိတ်အကျိုးပေးနဲ့ ဘဝအကျိုး
ပေးကို လက်တွေ့ခံစားလာရတဲ့အခါ မကြယ်စင်ရဲ့ သန္တာန်မှာ
သဒ္ဓါတရားတွေ တစ်နေ့တခြား တိုးပွားလာပါတယ်။ 'ပစ္စည်းအလှူ
အားလုံးထဲမှာ ကျောင်းအလှူဟာ အမြတ်ဆုံး' လို့ သိထားတဲ့
အတွက် မကြယ်စင် ကျောင်းဆောက်လှူဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။

ဒါနနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ သဒ္ဓါတရားဟာ ကျောင်းအလှူကျမှ
အထွတ်အထိပ် ရောက်ပါတယ်။ ဒါနရေးရာ သဒ္ဓါတရား အား
ကောင်းသူတိုင်း ကျောင်းဆောက်လှူဖူးကြသူချည်းပါပဲ။ ဟုတ်ပါ
တယ်။ ဒါနသဒ္ဓါရဲ့ အဆင့်မြင့်ဆုံးစံချိန်ကို ကျောင်းအလှူပေတံ

နဲ့ပဲ တိုင်းတာရတာပါ။ တစ်ဦးတည်း တတ်နိုင်ရင် တစ်ဦးတည်း
ကောင်းမှု ကျောင်းလှူတာ၊ တစ်ဦးတည်း မတတ်နိုင်ရင် စုပေါင်း
ကောင်းမှု ကျောင်းမှာ တတ်နိုင်သလောက် ထည့်ဝင်လှူဒါန်းတာ
ဟာ ဒါနရေးရာ သဒ္ဓါတရား အထွတ်အထိပ်ရောက်သူတွေရဲ့ အ
ထင်ရှားဆုံး ပြယုဂ်လက္ခဏာပါပဲ။

ဒါနသဒ္ဓါ အထွတ်အထိပ်ရောက်နေတဲ့ မကြယ်စင်လည်း
ရှိသမျှအားနဲ့ ရွာထိပ်မှာ ဆွမ်းစားကျောင်း (ဆွမ်းစားဇရပ်) တစ်
ဆောင် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းပါတယ်။ အဲဒီခေတ်က ရဟန်းတော်
အများစုဟာ ဆွမ်းကို ကျောင်းထိ သယ်မလာတော့ဘဲ ဆွမ်းခံ
အပြန်လမ်းက ရွာဦးရွာထိပ်တွေမှာရှိတဲ့ ဆွမ်းစားဇရပ်တွေမှာပဲ
ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူလေ့ရှိပါတယ်။

မကြယ်စင်ဟာ ဆွမ်းစားကျောင်း ဆောက်လုပ်လှူဒါန်း
ပြီးတဲ့ အချိန်ကစလို့ နေ့စဉ် ကျောင်းသန့်ရှင်းရေး ဝေယျာဝစ္စတွေပါ
တိုးလုပ်လာရပါတယ်။ ကိုယ့်ဆွမ်းစားကျောင်းမှာ ဆွမ်းဝင်ဘုဉ်းကြ
မယ့် ရဟန်းတော်တွေအတွက် နေရာခင်းခြင်း၊ သောက်ရေသုံးရေ
ဖြည့်ခြင်း၊ တံမြက်စည်းလှည်းခြင်း စတဲ့ ဝေယျာဝစ္စတွေ ပြုလုပ်တဲ့
အပြင် ခါတိုင်းလို ဆွမ်းချည်းသက်သက် လှူတာ မဟုတ်တော့ဘဲ
အိမ်မှာ ချက်ပြုတ်ထားတဲ့ အသီးအရွက်ဟင်း၊ သားငါးဟင်း၊ အ
ရည်သောက်ဟင်းနဲ့ မုန့်၊ သစ်သီးတွေပါ ရှိရင်ရှိသလို လှူဒါန်းဖြစ်
သွားပါတယ်။

ရဟန်းတော်တွေက ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးတဲ့အခါ အနုမော
ဒနာတရား ဟောကြားခိုးမြင့်ကြတဲ့အတွက် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း တရား

'ကောင်းပါပြီ၊ ကျေးဇူးအများကြီးတင်ပါတယ်၊ နောက် တစ်ခေါက်လာရင် တည်းဖို့ စဉ်းစားပါမယ်'

လို့ လူမှုရေးအရ နှုတ်ကအလိုက်အထိုက် ပြောလိုက်ရပေ မယ့် စိတ်ထဲကတော့ . . .

'တစ်သက်လုံး မတည်းဘူး၊ ဘယ်တော့မှ မတည်းဘူး။ မြန်မာဘုန်းကြီးတစ်ပါးဖြစ်ပါလျက် သီရိလင်္ကာဘုန်းကြီးကျောင်း မှာ သွားတည်းရတယ်ဆိုတာ သိပ်အောက်ကျတယ်၊ အခုလော လောဆယ် ပြင်သစ်မှာ မြန်မာဘုန်းကြီးကျောင်းတစ်ကျောင်းမှ မရှိသေးပေမယ့် နောင်တစ်ချိန် ရှိကို ရှိလာစေရမယ်၊ အဲဒီအခါ ကျမှ မြန်မာဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ မြန်မာဘုန်းကြီးတစ်ပါးအနေနဲ့ သိက္ခာရှိရှိ အားရပါးရ တည်းထည့်လိုက်မယ်'

လို့ နှလုံးသားတစ်ခုလုံး ပဲ့တင်ထပ်မျှ ကြိုးဝါးပစ်လိုက်ပါ တယ်။

ပြင်သစ်နိုင်ငံ၊ ပါရီမြို့တော်ဟာ ကမ္ဘာ့အလှဆုံး မြို့တော် ကြီးပါ။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်တုန်းက ဟစ်တလာဟာ သူ့သိမ်းပိုက်တဲ့မြို့ တွေကို မီးရှို့ဖျက်ဆီးပစ်ပေမယ့် ပါရီမြို့ကိုတော့ 'လှလွန်းလို့' ဆိုပြီး မီးမရှို့ဘဲ ချန်ထားခဲ့ပါတယ်။ အိဖဲယ်လ်မွှော်စင်ကြီးပေါ်ကနေ တစ်မြို့လုံးကို ပတ်ပတ်လည် ဆီးကြည့်လိုက်ရင် အောက်ကို ပြန် မဆင်းချင်တော့လောက်အောင်ကို ညှို့ငင်ဖမ်းစားနိုင်စွမ်းရှိတဲ့ မြို့ တော်ကြီးပါ။

'ကမ္ဘာ့အလှဆုံးမြို့တော်ကြီးမှာ မြန်မာ့အလှဆုံး ဗုဒ္ဓသာ သနာတော်ကြီး ထွန်းကားပြန့်ပွားနေရင် ဘယ်လောက်များ ကျက်

သရေရှိလိုက်မလဲ၊ မြန်မာမှု အနုလက်ရာတွေနဲ့ မွမ်းမံထားတဲ့ ဗုဒ္ဓ ဘာသာ မြန်မာကျောင်းတော်ကြီး ငွားငွားစွင့်စွင့်၊ ကြွားကြွားလွင့် လွင့် ပေါ်ထွက်လာရင် ပါရီမြို့ကြီး အခုထက် ပိုလှသွားမှာ'

လို့ အိဖဲယ်လ်မွှော်စင်ထိပ်မှာ တစ်ကိုယ်တည်း စိတ်ကူး ယဉ်ခဲ့ဖူးပါတယ်။

'လွတ်လပ်စွာ တွေးခေါ်သူ' လို့ နာမည်တပ်ထားတဲ့ ဘာ သာမဲ့ဝါဒီတွေ အများဆုံးရှင်သန်ရာ ပါရီမြို့တော်မှာ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓ သာသနာပြု မြန်မာကျောင်းတော်ကြီး အမြန်ဆုံး ပေါ်ပေါက်စေ ချင်တဲ့စိတ် ထက်သန်နေတုန်းမှာပဲ . . . ၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ သင်္ကြန် အပြီးလောက်မှာ ပြင်သစ်ဆရာတော် ကျွန်းနံ့သာအရှင်နန္ဒသိရိတ ပြင်သစ်မှာ မြန်မာကျောင်းတည်ဆောက်ဖို့ ကြိုးပမ်းအားထုတ်နေ ကြောင်း သတင်းတွေ၊ အလှူရှင်အသီးသီးက ပြင်သစ်ကျောင်း အတွက် စိတ်အားထက်သန်စွာ လှူဒါန်းနေကြကြောင်း သတင်း တွေ အလင်းတန်းဂျာနယ်မှာ အပတ်စဉ် ဖတ်ရှုလာရပါတယ်။

အလင်းတန်းဂျာနယ်ထဲက အလှူရှင်တွေရဲ့ ပြည်ပ သာ သနာပြု ရွှေပါရီသတင်းတွေကို ရွှေပါရီမိကနေ ဖတ်ရှုဝမ်းမြောက် သာစုခေါ်ရင်း ၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၂၄)ရက်နေ့၊ ဦးဇင်းရဲ့သက်နိုး သက် (သို့မဟုတ်) သာသနာသက် အနှစ်(၂၀)ပြည့်တဲ့နေ့မှာ ပြင် သစ်ကျောင်းအတွက် ဦးဇင်း ကျပ်(၁၀)သိန်း လှူဒါန်းနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ သိပ်မကြာခင်ရက်ပိုင်းမှာ နောက်ထပ် ကျပ်(၁၀)သိန်း လှူဒါန်းနိုင် ခဲ့တဲ့အတွက် ဦးဇင်းရဲ့ သာသနာသက် အနှစ်(၂၀)ဟာ ပြင်သစ် ကျောင်းအတွက် အလှူတော်ငွေ ကျပ်သိန်း(၂၀)နဲ့ အထူးပဲ ပန်ရ

လက်ဆောင်ပေးတာပါ။ တစ်နည်းအားဖြင့် ပြင်သစ်သူ၊ ပြင်သစ်
သားများကို အသိဉာဏ်အလင်း ဝေငှတာပါ။ ထေရဝါဒ ဓမ္မအသိ
ဉာဏ်အလင်း ဝေငှတာပါ။ အလင်းစေတမန်အလုပ် လုပ်တာပါ။

မြန်မာပြည်မှာ ဗုဒ္ဓသာသနာ စတင် ထွန်းကားလာတာ
ပြည်ပသာသနာပြု ရဟန်းတော်တွေရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့်ပါ။ အ
သောကမင်းကြီးရဲ့ အစီအစဉ်နဲ့ ကြွရောက်တော်မူလာကြတဲ့ ပြည်ပ
သာသနာပြု ရဟန်းတော်တွေရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့် အိန္ဒိယကနေ
မြန်မာပြည်ကို ဗုဒ္ဓသာသနာ ရောက်ရှိလာတာပါ။ အသောကမင်း
ကြီးနဲ့ အိန္ဒိယရဟန်းတော်တွေကသာ ပြည်ပသာသနာပြုလုပ်ငန်း
ကို လျစ်လျူရှုခဲ့ရင် မြန်မာပြည်ကို ဗုဒ္ဓသာသနာ ရောက်လာစရာ
အကြောင်း လုံးဝ မရှိပါဘူး။

ဒါကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာလူမျိုးများနဲ့ မြန်မာရဟန်း
တော်များအနေနဲ့ ပြည်ပသာသနာပြုလုပ်ငန်းကို ကိုယ်ကိုယ်တိုင်
စွမ်းနိုင်ရင် ကိုယ်ကိုယ်တိုင်လုပ်၊ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် မစွမ်းနိုင်ရင် စွမ်း
နိုင်လို့ လုပ်နေသူတွေကို အတတ်နိုင်ဆုံး အကူအညီပေးကြရပါ
မယ်။

ပြင်သစ်ဆရာတော်ကြီးက . . .

'ဘုန်းကြီးအတွက် ကျောင်းဆောက်တာ မဟုတ်ပါဘူး၊
သာသနာအတွက် ကျောင်းဆောက်တာပါ။ ပြင်သစ်မှာ သာသနာ
ပြုစွမ်းနိုင်တဲ့ ရဟန်းတော်တစ်ပါး ပေါ်လာရင် အဲဒီရဟန်းတော်ကို
ကျောင်းကြီးလွှဲအပ်ပြီး ဘုန်းကြီးက မြန်မာပြည်မှာ ပြန်နေမှာပါ။
အဲဒီလိုရဟန်းတော် ပေါ်လာအောင်လည်း ဘုန်းကြီးက ပြုစုပျိုး

ထောင်ပေးမှာပါ။ ဒီကျောင်းကြီးမှာ ဘုန်းကြီး တစ်သက်လုံးနေမှာ
မဟုတ်ပါဘူး။ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း အရှိအတိုင်း ပြောရရင် အခု
တောင် မြန်မာပြည်ကို အပြီးပြန်လာချင်နေတာပါ။ ပြင်သစ်မှာလုံးဝ
မနေချင်ပါဘူး။ သာသနာအတွက် မဖြစ်လွန်းလို့သာ'

လို့ မိန့်ကြားတော်မူတဲ့အတွက် သဒ္ဓါတရား ပိုထက်သန်ရ
သလို ကိုယ်ချင်းစာစိတ်နဲ့လည်း သနားကရုဏာ ဖြစ်ရပါတယ်။
(ကိုယ်ကျိုးစွန့်၍ သာသနာပြုတော်မူကြသော အရှင်ကောင်း အရှင်
မြတ်များကို ဦးထိပ်တင်ကာ ရှိခိုးပါ၏ဘုရား . . .)

ဪ . . . ဒါနဲ့ . . . ဒကာမင်းသူ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ
သာစုခေါ်နိုင်အောင်ပြောရရင် . . . ပြီးခဲ့တဲ့ ဇန်နဝါရီ(၉)ရက်၊
ဦးဇင်းရဲ့ (၃၇)နှစ်ပြည့် မွေးနေ့မှာ ပြင်သစ်ကျောင်းအတွက် တတိ
ယအကြိမ် ကျပ်သိန်း(၁၀၀) ဦးဇင်းလှူဒါန်းလိုက်နိုင်တဲ့အတွက်
ရွှေပါရမီကိုယ်တော်ရဲ့ ရွှေပါရီအလှူငွေဟာ ကျပ်သိန်း(၁၂၀) ဖြစ်
သွားပါပြီ . . . လို့ . . .

အလင်းတန်းရဲ့ သတင်းကမ်းမှုကြောင့် လှူဒါန်းဖြစ်တာမို့
ပြင်သစ်ကျောင်းအကြောင်း ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် စတင်ရေးသားခဲ့
တဲ့ 'အလင်းတန်းဂျာနယ်' ကို လှိုက်လှဲစွာ ကျေးဇူးအထူးတင်ရှိလျက်
ပါ . . . ။ ။

သာသနာပြုနိုင်ကြပါစေ
[အလင်းတန်းဂျာနယ်၊ ဖေဖော်ဝါရီ (၂၀)၊ ၂၀၀၅]

လူပျိုဘုရား တစ်ဆူမျှမရှိ

အရှင်ဘုရား . . .

အရှင်ဘုရားရေးတဲ့ 'လူပျိုဘုရား လုံးဝမရှိ' ဆောင်းပါးကို ဖတ်ပြီး တချို့က လူပျိုဘုရားတစ်ဆူရှိတယ်၊ တချို့က လူပျိုဘုရား သုံးဆူ ရှိတယ်လို့ ပြောကြပါတယ်။ ဘယ်ဟာအမှန်လဲဆိုတာဝေခွဲ မရလို့ ဖြေရှင်းပေးတော်မူပါဦးဘုရား။

မောင်ဇော်ဇင်စိုး၊ ရွှေတောင်ကြား။

ဒကာဇော်ဇင်စိုး . . .

လူပျိုဘုရား လုံးဝမရှိဘူးဆိုတဲ့အကြောင်းကို လုံးဝ ထပ် မရေးချင်တော့ပါဘူး။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ လူပျိုဘုရားလုံးဝမရှိတာ ကိုပဲ အရမ်းသဘောကျနေသလိုလို အိမ်ထောင်သားမွေးအလုပ်ကို

ပဲ အားပေးထောက်ခံနေသလိုလို . . . ထင်စရာဖြစ်သွားမှာမို့လို့ ပါ။ ပြီးတော့ . . . မြတ်စွာဘုရားကိုလည်း အရမ်းအားနာလို့ပါ။

ဒါပေမဲ့ . . . ဒီအကြောင်းကိုပဲ ဟိုလူက လာမေးလို့ ဖြေပေးရ၊ ဒီလူက လာမေးလို့ ဖြေပေးရနဲ့ . . . ခဏခဏ ဖြေ ပေးနေရတဲ့အတွက် နောင်ကို နှုတ်နဲ့ တိုက်ရိုက် မဖြေချင်တော့လို့ ဒီအဖြေလွှာကို မအားတဲ့ကြားထဲက အပြေးအလွှား ရေးပေးလိုက်ပါ တယ်။ နောင် . . . လာလာပြီး မမေးကြနဲ့တော့နော်။

မရေမတွက်နိုင်အောင် အသင်္ချေအနန္တ ပွင့်တော်မူပြီးခဲ့ ကြတဲ့ ဘုရားရှင်တွေထဲမှာ လူပျိုဘုရား တစ်ဆူမျှ မရှိပါဘူး။ နောက်တစ်ခေါက် ထပ်ပြောပါမယ်။ ဒီကမ္ဘာလောကကြီးမှာ လူပျို ဘုရား တစ်ဆူမျှ မရှိပါဘူး။ အရင်ကလည်း မရှိခဲ့၊ အခုလည်းမရှိ နောင်လည်း ဘယ်တော့မှ ရှိမှာ မဟုတ်ပါဘူး။

'ဒီကမ္ဘာလောကကြီးမှာ' လို့ ဆိုလိုက်လို့ တခြား ကမ္ဘာ လောကတွေမှာတော့ လူပျိုဘုရား ရှိချင်ရှိမှာလို့ အဓိပ္ပာယ် မ ကောက်လိုက်ပါနဲ့။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘုရားဆိုတာ ဒီကမ္ဘာလောကက လွဲလို့ ဘယ်ကမ္ဘာလောကမှာမှ ပွင့်ရိုးထုံးစံ မရှိပါဘူး။ ဘုရားရှင် တိုင်း ဒီကမ္ဘာမှာပဲ ပွင့်တော်မူကြပါတယ်။

လူပျိုဘုရား မရှိရခြင်းရဲ့ အကြောင်းကို 'လူပျိုဘုရား လုံးဝမရှိ' ဆောင်းပါးမှာ အကြောင်းပြချက်လေးခုနဲ့ ရေးခဲ့ပြီးသားမို့ ထပ်မပြောတော့ပါဘူး။ တစ်ဆူရှိတယ်၊ သုံးဆူရှိတယ် . . . ဆိုတာတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ပဲ နည်းနည်းပြောပါမယ်။

'နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဗုဒ္ဓဝင်' ဆိုပြီးတော့ တချို့က ဇယားကွတ်

တွေနဲ့ စာရွက်စာတမ်း ရိုက်နှိပ်ပြီး ဓမ္မဒါနပြုကြပါတယ်။ ဖွားတော်
မူရာ မြို့တော်၊ ခမည်းတော်၊ မယ်တော်၊ လက်ယာရံ၊ လက်ဝဲရံ၊
အလုပ်အကျွေး၊ ပွင့်တော်မူရာ ဗောဓိပင် . . . စတဲ့ ကိုယ်ရေး
အချက်အလက်တွေကို ဇယားကွက်ချပြီး မှတ်တမ်းပြုစုထားတာပါ။
စာရွက်ကြီးတစ်ရွက် စာတစ်မျက်နှာပဲ ရှိပါတယ်။

ဘယ်ကျမ်းဂန်၊ ဘယ်စာအုပ်ကို ကိုးကားပြီး စာရင်းပြုစု
ကြတယ် မပြောတတ်ပါဘူး . . . ၊ မှတ်တမ်း တစ်ခုနဲ့တစ်ခု
မတူကြတာ သတိထားမိပါတယ်။ တချို့ မှတ်တမ်းတွေမှာ ကွက်
လပ်တွေ ကျန်ကျန်နေတာ တွေ့ရပါတယ်။ ဥပမာ - လက်ယာရံ၊
လက်ဝဲရံ နာမည်ပါမလာတာမျိုး၊ ဗောဓိပင်နာမည် ပါမလာတာမျိုး
ပေါ့။

အဲဒီလို ကွက်လပ်ဖြစ်နေတဲ့ မှတ်တမ်းစာရွက်မျိုးတွေကို
ကြည့်ပြီး 'လူပျိုဘုရား တစ်ဆူရှိတယ်၊ သုံးဆူရှိတယ်' လို့ ပြောကြတာ
ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

တချို့မှတ်တမ်းစာရွက်မှာ မိဖုရားအမည်၊ သားတော်
အမည်မပါတဲ့ ဘုရားရှင်တွေ ရှိပါတယ်။ ဒါကိုကြည့်ပြီး 'ဒီဘုရား
လူပျိုဘုရား ဖြစ်ရမယ်၊ လူပျိုဘုရားမို့လို့ မိဖုရား မရှိ၊ သားတော်
မရှိတာပေါ့' လို့ ကောက်ချက်ချလိုက်ကြဟန်တူပါတယ်။

ဇယားကွက်ထဲမှာ ကွက်လပ်ဖြစ်နေတိုင်းသာ မရှိစတမ်း
ဆိုရင် ဗောဓိပင်အကွက်မှာ ကွက်လပ်ဖြစ်နေတဲ့ ဘုရားရှင်ကို
'ဒီဘုရားမှာ ဗောဓိပင် မရှိဘူး၊ ဒီဘုရား ဗောဓိပင်အောက်မှာ
ပွင့်တာ မဟုတ်ဘူး၊ ဟင်းလင်းပြင် လွင်တီးခေါင်မှာ ပွင့်တာ' လို့

သတ်မှတ်ရတော့မှာပေါ့။ တကယ်တော့ အဲဒီလို မဟုတ်ဘူးလေ
. . . ၊ ဘုရားရှင်တိုင်း ဗောဓိပင် တစ်ပင်ပင်အောက်မှာ ပွင့်ကြတာ
ချည်းပါပဲ။ 'ဘုရားတောင်မှ ဗောဓိပင်အမှီရှိမှ ပွင့်တယ်' လို့ ဆိုပြီး
စကား ရှိထားတယ် မဟုတ်လား။

တချို့ဇယားကွက်တွေမှာ လက်ယာရံ၊ လက်ဝဲရံ နေရာ
ကွက်လပ်ဖြစ်နေတာ ရှိပါတယ်။ ဒါကိုကြည့်ပြီး အဲဒီဘုရားရှင်မှာ
လက်ယာရံ၊ လက်ဝဲရံ၊ အဂ္ဂသာဝက ရဟန်း မရှိဘူးလို့ ပြောလို့မရ
ပါဘူး။ ဘုရားရှင်တိုင်းမှာ လက်ယာရံ၊ လက်ဝဲရံ၊ အဂ္ဂသာဝက
ရဟန်းနှစ်ပါး ရှိစမြဲပါပဲ။

တကယ်လို့ တချို့ဘုရားရှင်တွေရဲ့ ကိုယ်ရေးအချက်အ
လက်တချို့ ပျောက်နေရင် . . . မရှိလို့ ပျောက်တာ မဟုတ်ဘဲ
မှတ်တမ်းမကျန်လို့ ပျောက်တာ၊ အဆင့်ဆင့် အာဂုံနှုတ်တက်
ဆောင်ခဲ့သူတွေ မေ့သွားလို့ ပျောက်တာလို့ပဲ ပြောရပါလိမ့်မယ်။
မှတ်တမ်းအထင်အရှားရှိနေ၊ ကျန်နေပါလျက် ပျောက်နေရင်တော့
ဇယားကွက်ရေးသားသူတွေရဲ့ မေ့လျော့ပေါ့ဆမှု၊ ပြီးစလွယ်လုပ်မှု
ဆိုတဲ့ အားနည်းချက်ကြောင့်ပဲ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

မင်းကွန်းတိပိဋကဓရဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးစီးရေး
သားတဲ့ 'မဟာဗုဒ္ဓဝင်' ကျမ်းရဲ့ 'နှစ်ကျိပ်လေးဆူ ဗုဒ္ဓဝင်' အခန်းမှာ
ဘုရားနှစ်ဆယ့်လေးဆူလုံးရဲ့ မိဖုရားအမည်၊ သားတော်အမည်
အပြည့်အစုံပါပါတယ်။ လူပျို ဘုရားတစ်ဆူမျှ မပါပါဘူး။ ဘုရား
ရှင်တိုင်းရဲ့ ဗောဓိပင်တွေလည်း အပြည့်အစုံ ပါပါတယ်။ ဗောဓိပင်
မရှိတဲ့ဘုရား တစ်ဆူမျှ မပါပါဘူး။ လက်ယာရံ၊ လက်ဝဲရံ . . .

စသည်လည်း နည်းတူပါပဲ၊ မှတ်တမ်းအပြည့်အစုံ ရှိပါတယ်။ (ပိဋကတ်ကျမ်းဂန်တွေထဲကအတိုင်း ရေးထားတာပါ။)

လူတွေရေးတဲ့ ဇယားကွက်စာရွက်တွေကို အားမကိုးဘဲ ပရိယတ် တကယ်တတ်ကျွမ်းတဲ့ ဆရာတော်ကြီးတွေ ရေးတဲ့ ကျမ်းကိုးအခိုင်အမာစာအုပ်တွေကို အားကိုးပါလို့ ပြောချင်ပါတယ်။

‘နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ’ ဆိုတာ နှစ်ကျိပ်လေးဆူနဲ့ လေးဆူကို ပေါင်းပြီး ပြောကြတာပါ။ ‘နှစ်ကျိပ်လေးဆူ’ က ဦးဇင်းတို့ရဲ့ ဘုရား (ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား) အလောင်းတော်ဘဝ ပါရမီဖြည့်စဉ် ဖူးတွေ့ခဲ့ရတဲ့ ဘုရားတွေဖြစ်ပြီး၊ ‘လေးဆူ’ ကတော့ ဦးဇင်းတို့ရဲ့ ဘုရားရယ်၊ ဗျာဒိတ်စပေးတဲ့ ဒီပင်္ကရာဘုရားပွင့်တဲ့ကမ္ဘာက ဒီပင်္ကရာဘုရားရဲ့ အရင်ပွင့်ခဲ့တဲ့ ဘုရားသုံးဆူရယ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဦးဇင်းတို့နဲ့ တိုက်ရိုက်သက်ဆိုင်တဲ့ ဘုရားက နှစ်ကျိပ်ငါးဆူ ဖြစ်ပြီး ဦးဇင်းတို့ရဲ့ ဘုရားနဲ့ တိုက်ရိုက်သက်ဆိုင်တဲ့ဘုရားက နှစ်ကျိပ်လေးဆူ ဖြစ်ပါတယ်။ ‘ဧကန်မုချ ဘုရားဖြစ်လိမ့်မယ်’ လို့ တရားဝင် ဗျာဒိတ်ရပြီးနောက်ပိုင်း သက်ဆိုင်တာကို ပြောတာပါ။

ဗျာဒိတ်ခံခဲ့တဲ့ ဘုရားရှင်တွေရဲ့ အကြောင်းအရာတွေကို သာ မြတ်စွာဘုရား ပြန်လည်ဟောကြားခဲ့တာမို့ ဗျာဒိတ်မခံခဲ့တဲ့ ရှေ့ဘုရားသုံးဆူရဲ့ ကိုယ်ရေးအချက်အလက်တွေ အမည်နာမမှ အပ မှတ်တမ်းမရှိပါဘူး။ ဒါ့ကြောင့် မဟာဗုဒ္ဓဝင်မှာလည်း ရေးပြ မထားတော့ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ လူတွေ ရေးထုတ်တဲ့ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ဗုဒ္ဓဝင်စာရွက်တွေမှာတော့ အဲဒီဘုရား သုံးဆူရဲ့ အမည်နာမတွေ ပါနေပါတယ်။

တဏှက်ရာ၊ မေဓက်ရာ၊ သရဏက်ရာ ဆိုတဲ့ ဘုရားသုံးဆူရဲ့ အမည်နာမနောက်က ဇယားကွက်တွေမှာ ကွက်လပ်ဖြစ်နေတဲ့ အတွက် မိဖုရားအမည်၊ သားတော်အမည် လုံးဝ မပါတော့ပါဘူး။ ဒါကိုထောက်ပြီး အဲဒီဘုရားသုံးဆူကတော့ လူပျိုဘုရားဖြစ်ရမယ်လို့ ကိုယ်လိုရာဆွဲတွေးလိုက်တဲ့အတွက် ‘လူပျိုဘုရားသုံးဆူရှိတယ်’ ဆိုတဲ့စကား ဖြစ်ပေါ်လာဟန်တူပါတယ်။

ဗောဓိပင် . . . စတဲ့ တခြားအကွက်တွေအားလုံးလည်း ကွက်လပ်ဖြစ်နေတာကို မမေ့သင့်ပါဘူး။ ကွက်လပ်ဖြစ်နေတိုင်း သာ မရှိဘူးဆိုရင် ခက်ရချည်ရဲ့။ အဖေအမေ မရှိတဲ့သား၊ အဖေအမေ မပေါ်တဲ့သားတွေလို့တောင် အဲဒီဘုရားရှင်တွေကို စွပ်စွဲရာ ရောက်သွားပါလိမ့်မယ်။

သမ္မာသမ္မုဒ္ဓဘုရားရှင်တိုင်းရဲ့ တူညီတဲ့ ဖြစ်မြဲဓမ္မတာ တော်တွေထဲမှာ ‘တစ်ဦးတည်းသော သားတော် ဖွားမြင်တဲ့နေ့မှာ နိမိတ်ကြီးလေးပါး အစုံမြင်ပြီး တောထွက်ခြင်း’ ဆိုတဲ့အချက်လည်း ပါဝင်ပါတယ်။ ‘တစ်ဦးတည်းသော သားတော်’ ဆိုတာကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် မိဖုရားရှိတယ်၊ အိမ်ထောင်ရှိတယ်၊ လူပျိုမဟုတ်ဘူး ဆိုတာ ထင်ရှားပြီးသားပါ။

လူပျိုဘုရား တစ်ဆူမျှ မရှိသလို သားတော်မမွေးဘဲ သမီးတော်မွေးတဲ့ ဘုရားလည်း တစ်ဆူမျှ မရှိပါဘူး။ သားတော်တွေ ချည်း အများကြီးမွေးတဲ့ ဘုရားလည်း တစ်ဆူမျှ မရှိသလို၊ သားတော်တွေရော၊ သမီးတော်တွေရော တစ်ပြုံကြီးမွေးတဲ့ ဘုရားလည်း တစ်ဆူမျှ မရှိပါဘူး။

ဝေမတ္တ) ပါ။ ဘုရားတစ်ဆူနဲ့တစ်ဆူ ပွင့်တော်မူရာ မဟာဇောဓိပင်
ချင်း မတူကြပါဘူး။ ဥပမာ - တချို့ဘုရားက ကံ့ကော်ပင်၊ တချို့
ဘုရားက ပိတောက်ပင်၊ တချို့ ဘုရားက အင်ကြင်းပင်၊ တချို့
ဘုရားက ကုက္ကိုပင်အောက်မှာ ပွင့်တော်မူကြပြီး တချို့ဘုရားက
ညောင်ပင်အောက်မှာ ပွင့်တော်မူကြပါတယ်။

အဋ္ဌမခြားနားချက်က ပလ္လင်တော်ခြားနားချက် (ပလ္လင်
ဝေမတ္တ)ပါ။ ဘုရားတစ်ဆူနဲ့တစ်ဆူ ပွင့်တော်မူရာ အပရာဇိတ
ပလ္လင်တော် ပမာဏချင်း မတူကြပါဘူး။ ဥပမာ - တချို့ဘုရားရဲ့
ပလ္လင်တော်က အတောင်(၆၀)ရှိပြီး၊ တချို့ဘုရားရဲ့ ပလ္လင်တော်က
(၁၄)တောင်ရှိပါတယ်။

အဲဒီလိုအားဖြင့် . . . ပိဋကတ်တော်မှာ ဘုရား တစ်ဆူနဲ့
တစ်ဆူရဲ့ မတူကွဲပြားတဲ့ ခြားနားချက်ကို (၈)မျိုး ဖော်ပြထားပါ
တယ်။

တကယ်လို့သာ လူပျိုဘုရားရှိမယ်ဆိုရင် ယောက်ျားဘဝ
ခြားနားချက် (ပုရိသဝေမတ္တ)၊ သို့မဟုတ် . . . ရဟန်းဘဝ ခြား
နားချက် (ပဗ္ဗဒိတဝေမတ္တ) လို့ ခြားနားချက်တစ်မျိုး (ဝေမတ္တ
တစ်မျိုး) ထပ်တိုးပြီး ဝေမတ္တတရား (၉)ပါးလို့ ဖော်ပြကြမှာပါ။
ပုရိသဝေမတ္တ - တချို့ဘုရားက လူပျိုယောက်ျား၊ တချို့ဘုရားက
အိမ်ထောင်သည်ယောက်ျား၊ ဒါမှမဟုတ် . . . ပဗ္ဗဒိတဝေမတ္တ
- တချို့ဘုရားက ငယ်ဖြူရဟန်း၊ တချို့ဘုရားက တောထွက်ရဟန်း
ဆိုပြီးတော့ပေါ့။

အခုတော့ လူပျိုယောက်ျားနဲ့ အိမ်ထောင်သည် ယော-

က်ျားရယ်လို့ ကွဲပြားမှုမရှိ ငယ်ဖြူရဟန်းနဲ့ တောထွက်ရဟန်းရယ်
လို့ ခြားနားမှု မရှိတဲ့အတွက် ဝေမတ္တတရားတွေထဲမှာ ဒီကိစ္စ လုံးဝ
ပါမလာတော့ပါဘူး။ ဘုရားအားလုံး လူပျိုမဟုတ်တဲ့အတွက် ဒီကိစ္စ
ဘာမှမခြားနားတော့တာပါ ဒကာ ဇော်ဇင်စိုးရေ . . . ။

လူပျိုရဟန်းတော်တချို့က ကိုယ်လူပျိုဖြစ်နေတဲ့အတွက်
လူပျိုဘုရား လုံးဝ မရှိဘူးဆိုတာကို သိပ်သဘောမကျကြဘူးလို့
သိရပါတယ်။ လူပျိုဘုရားသာ မရှိတာပါ။ လူပျိုရဟန္တာ အများကြီး
ရှိပါတယ်။ လူပျိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါလည်း အများကြီးရှိပါတယ်။ ဒီဘဝတ
ဘုရားဖြစ်ခွင့်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဖြစ်ခွင့်မရှိတဲ့ဘဝမို့ လူပျိုရဟန္တာဖြစ်
အောင် စိတ်ရှင်းရှင်းနဲ့သာ အားထုတ်တော်မူကြပါဘုရား။ ဘုရား
ဖြစ်ချင်သပဆိုရင်လည်း လူပျိုဘဝကို စွန့်လွှတ်စရာမလိုဘဲ ပါရမီ
တော်တွေ ဖြည့်ကျင့်တော်မူနိုင်ကြပါတယ်ဘုရား။ (တပည့်တော်
လည်း လူပျိုစစ်စစ်ပါ။ ရည်းစားတောင် လုံးဝမထားဖူးတဲ့ ပထမ
တန်းစား ထူးရှယ်လူပျိုပါဘုရား။)

ဘုရားဖြစ်မယ့်ဘဝသာ လူပျို မဟုတ်တာပါ။ ဘုရား
အလောင်းတော်ဘဝမှာတော့ လူပျိုအဖြစ်နဲ့လည်း ဘဝတွေအများ
ကြီး ပါရမီတော်တွေ ဖြည့်ကျင့်တော်မူခဲ့ပါတယ်။ အိမ်ထောင်ကျပြီး
မှ တောထွက်၊ ရဟန်းပြုတဲ့ဘဝတွေထက် လူပျိုဘဝနဲ့ တောထွက်၊
ရဟန်းပြုတဲ့ဘဝတွေက ပိုများလိမ့်မယ်လို့တောင် ထင်ပါတယ်။

ဘုရားအဖြစ်နဲ့ တစ်လောကလုံးကို အကျိုးပြုမယ့် နောက်
ဆုံးဘဝမှာတော့ လူပျိုမဟုတ်တာ ပိုပြီးတော့ သဘာဝကျပါတယ်။
ဘာလို့လဲဆိုတော့ 'စွန့်လွှတ်မှုဂုဏ်' ပိုပြီး ထင်ရှားစေလို့ပါ။

လောကဇောရာမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဓမ္မဇောရာမှာပဲဖြစ်ဖြစ် လူ
အများ အားထားယုံကြည်ထိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတာ စွန့်လွှတ်နိုင်စွမ်း
ရှိတဲ့သူ၊ စွန့်လွှတ်ရဲတဲ့သတ္တိ အားကောင်းတဲ့သူ၊ စွန့်လွှတ်မှုကြီးမား
တဲ့သူ ဖြစ်ရပါမယ်။ လူအများသာမက နတ်အများ၊ ဗြဟ္မာအများ၊
သတ္တဝါအများရဲ့ အားထားယုံကြည်မှုကို ခံယူရမယ့် မြတ်စွာဘုရား
ဆိုတော့ စွန့်လွှတ်မှုဂုဏ် ပိုပြီး ကြီးမားဖို့ လိုအပ်တာပေါ့။

စွန့်လွှတ်မှုဂုဏ် ကြီးမားဖို့ဆိုတာကလည်း 'ပြည့်စုံမှုဂုဏ်'
ကြီးမားမှ ဖြစ်နိုင်တာပါ။ ပြည့်စုံမှုမှ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် မရှိရင်
'စွန့်လွှတ်နိုင်လိုက်တာ' လို့ ဘယ်လိုမှ ပြောလို့မရပါဘူး။ မိဖုရားမရှိ၊
သားတော်မရှိတဲ့ ရှင်ဘုရင်ဘဝကို လူ့စည်းစိမ် အဘက်ဘက်က
ပြည့်စုံတယ်လို့ မဆိုနိုင်တဲ့အတွက် ဘုရားဖြစ်မယ့်ဘဝမှာ ဘုရား
အလောင်းတော်တိုင်း လူပျိုမဟုတ်တာဟာ စွန့်လွှတ်မှုဂုဏ်အတွက်
မရှိမဖြစ် လိုအပ်တဲ့ ပြည့်စုံမှုတစ်ခုပါပဲ။

'ဇနီးမယား သမီးသားတွေနဲ့ ကြီးပွားနေတယ်' ဆိုတဲ့
စကားအတိုင်း လောကီနယ်ပယ်မှာတော့ သားမယားဆိုတာ လူ
စည်းစိမ်ရဲ့ ပြည့်စုံမှုပြယုဂ်တစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ သားမယားလောက်
စွန့်လွှတ်ဖို့ ခက်ခဲတဲ့အရာလည်း မရှိဘူး မဟုတ်လား။ စွန့်လွှတ်မှုရဲ့
အထွတ်အထိပ် စံချိန်ကို ပြသဖို့အတွက် ဘုရားဖြစ်မယ့်ဘဝ ဘုရား
အလောင်းတော်တွေမှာ သားမယားရှိနေတာဟာ သိပ်ကို သဘာဝ
ကျပါတယ်။

တချို့ကလည်း ဘုရားအလောင်းတော်ရဲ့ စွန့်လွှတ်မှုကို
လက်ညှိုးထိုး အားကိုးပြုပြီး အိမ်ထောင်ကျ၊ သားသမီးတစ်ယောက်၊

သို့မဟုတ် နှစ်ယောက်သုံးယောက် ပြီးကာမှ သာသနာ့ဘောင်ဝင်း
ရဟန်းပြုဖို့ ဆုံးဖြတ်ကြတာ ရှိပါတယ်။ သားသမီး အရွယ်ရောက်၊
လူလားမြောက်သွားပြီဆိုရင်တော့ အထူးစဉ်းစားစရာ မလိုပေမယ့်
သားသမီး အရွယ်မရောက်သေး၊ လူလားမမြောက်သေးဘူးဆိုရင်
တော့ အသေအချာ အပြန်ပြန် အလွန်လွန် စဉ်းစားရပါမယ်။

ကိုယ်က ဒီဘဝ ဘုရားဖြစ်မယ့်သူ မဟုတ်တဲ့အတွက်
'ဘုရားလောင်းတောင် ဒီလိုလုပ်သေးတာပဲ'လို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဘုရား
အလောင်းတော်နဲ့ သွားပြီး တန်းမညှိသင့်ပါဘူး။

ဘုရားလက်ထက်ကလည်း သားသမီးတစ်ယောက်ရပြီးမှ
သံဝေဂဖြစ်ပြီး ရဟန်းပြု၊ တရားအားထုတ်၊ ရဟန္တာဖြစ်သွားကြတဲ့
အရှင်ကောင်း အရှင်မြတ်တွေ အများကြီး ရှိပါတယ်။ သဒ္ဓါတရား
နဲ့ သံဝေဂဉာဏ် တကယ်ခိုင်မာသလို လောကီအာရုံ ကာမဂုဏ်
ချမ်းသာတွေကိုလည်း ပြတ်ပြတ်သားသား တကယ်စွန့်လွှတ်နိုင်စွမ်း
ရှိကြတဲ့သူတွေပါ။ ပါရမီပြည့်ပြီးသားပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဆိုပါတော့။

သူတို့ကို အားကျပြီး ကိုယ်က လိုက်လုပ်မယ်ဆိုရင် ကိုယ့်
သဒ္ဓါတရားနဲ့ ကိုယ့်သံဝေဂဉာဏ် တကယ်ခိုင်မာလေးနက်မှု ရှိမရှိ
ဆန်းစစ်ကြည့်ဖို့ လိုသလို လောကီအာရုံ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာတွေကို
ပြတ်ပြတ်သားသား တကယ်စွန့်လွှတ်နိုင်စွမ်း ရှိမရှိလည်း စမ်းသပ်
ကြည့်ဖို့ လိုပါတယ်။ ကုသိုလ်ပါရမီတွေ ဖြည့်ကျင့်ချင်တဲ့စိတ်လည်း
ထက်ထက်သန်သန် ရှိရမယ်ပေါ့။

အဲဒီလိုမှ မဟုတ်ဘဲ ကောက်ရိုးမီးလို ဝုန်းကနဲ ခေတ္တခဏ
ထတောက်လာတဲ့ သဒ္ဓါတရား၊ သံဝေဂနဲ့ မဆင်မခြင် ကိုယ်လုပ်

ခိုင်ရာ ရမ်းသမ်းလုပ်မယ်ဆိုရင်တော့ ကိုယ်လည်း သိက္ခာကျ၊ ကိုယ့်
မိသားစုလည်း အရှက်ရပြီး ကိုယ်ရော၊ ကိုယ့်မိသားစုပါ ဆင်းရဲဒုက္ခ
တွေ တွေ့ကြုံခံစားရနိုင်ပါတယ်။

သဒ္ဓါတရားနဲ့ သံဝေဂဉာဏ် တကယ်ခိုင်မာပြီး စွန့်လွှတ်
နိုင်စွမ်း တကယ်ကြီးမားတဲ့ ပါရမီရှင်တချို့တလေလောက်သာ အဲဒီ
လို စွန့်လွှတ်မှုမျိုးနဲ့ သာသနာ့ဘောင်မှာ တည်မြဲပြီး သာသနာ့
အကျိုး၊ အများအကျိုး သယ်ပိုးနေကြပေမယ့် အများစုကတော့
စိတ်ထက်သန်တုန်းခဏ ဟုတ်သလိုလိုနဲ့ နောက်ဆုံးတော့ အဖျား
ရှူပြီး ကာမနယ်တွင်း ပြန်သက်ဆင်းသွားကြတာချည်းပါပဲ။

ဒီလို အဖြစ်အပျက်မျိုးတွေ ကိုယ်တွေ့ကြုံဖူးပါများလို့ အ
ရွယ်မရောက်သေးတဲ့ သားငယ်၊ သမီးငယ်လေးတွေကို စွန့်လွှတ်ပြီး
သာသနာ့ဘောင်ဝင်ဖို့ လာရောက်လျှောက်ထားသူတိုင်းကို သား
သမီးအရွယ်ရောက်မှ ဝင်သင့်ကြောင်း စဉ်းစားခိုင်းတာကို တရားနဲ့
မညီဘူးလို့ အပြစ်ပြောချင်တဲ့သူတွေကလည်း ရှိပါသေးတယ်။

ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် . . . အိမ်ထောင်ကျ၊ သားသမီးရပြီးမှ
ရဟန်းဘဝ ရောက်လာရလို့ 'လူယျိုဘုရား တစ်ဆူမျှ မရှိပါဘူးလေ'
လို့ ဖြေသိမ့်တာနဲ့ . . . အိမ်ထောင်မပြုရ မနေနိုင်လို့ 'လူယျိုဘုရား
လုံးဝမရှိဘူးဟေ့' လို့ ကြွေးကြော်တာ . . . အနှစ်သာရချင်း လုံးဝ
မတူဘူးဆိုတာကိုတော့ အားလုံး နားလည်သဘောပေါက်ကြမှာပါ။

အမြင်ရှင်းကြပါစေ။

[အလင်းတန်းဂျာနယ်၊ နိုဝင်ဘာ(၁၄)(၂၁)၊ ၂၀၀၅]

အရှင်ဆန္ဒာဓိက ■■■■■■■■■■

အလင်းတန်းဂျာနယ်

သာတွေဟာလည်း ဆရာတော်ဘုရားကြီး ပေးကမ်းဝေမှုတာတွေ ချည်းမို့ ဆရာတော်ဘုရားကြီးဟာ စာရေးသူရဲ့ 'ကျေးဇူးရှင်' အစစ်လည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ စကားတစ်ခွန်းကြောင့် စာရေးသူရဲ့ဘဝ ပြောင်းလဲတိုးတက်လာခဲ့ရသလို ဆရာတော်ဘုရားကြီးဟောတဲ့ တရား , ဆရာတော်ဘုရားကြီး ရေးတဲ့စာတွေထဲက ကိုယ်နဲ့ ဓာတ်ခိုက်ရာ စကားတစ်ခွန်း , စာတစ်ကြောင်းကြောင့် ဘဝတိုးတက်ပြောင်းလဲလာခဲ့သူတွေ ဒုနဲ့ဒေး ရှိလိမ့်မယ်လို့ စာရေးသူ ယုံကြည်ပါတယ်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ စကားတစ်ခွန်း၊ စာတစ်ကြောင်းကြောင့် ရှုပ်ထွေးနေတဲ့ အသိဉာဏ် ရှင်းလင်းသွားသူတွေ၊ စိတ်ဓာတ်အဆင့်နိမ့်ရာက စိတ်ဓာတ်အဆင့်မြင့်သွားသူတွေ၊ သဘောထား ဆိုးယုတ်ရာက သဘောထား ကောင်းမြတ်သွားသူတွေ၊ တရားမသိရာက တရားသိသွားသူတွေ၊ တရားမရှိရာက တရားရှိသွားသူတွေ မရေမတွက်နိုင်အောင် များပြားလှမယ်ဆိုတာ ယုံမှားဖွယ် မရှိပါဘူး။

အထူးသဖြင့် သာသနာကို မကြည်ညိုသေးသူတွေကို သာသနာ ကြည်ညိုလာအောင် , သာသနာ မပြုတတ်သေးသူတွေကို သာသနာပြုတတ်လာအောင် သွန်သင်ညွှန်ကြားနိုင်ခဲ့တာကတော့ ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ အထူးခြား အပြောင်မြောက်ဆုံး စွမ်းဆောင်ချက်ပါပဲ။

မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူးတွေ

အများကြီးရှိတဲ့အထဲက စာရေးသူ ဖော်ထုတ်ချင်တဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူးကတော့ 'မိမိ ဟောသောတရား , မိမိရေးသောစာဖြင့် သူတစ်ပါးတို့၏ ဘဝကို ပြောင်းလဲ တိုးတက်အောင် စွမ်းဆောင်နိုင်ခြင်း' ဆိုတဲ့ ဂုဏ်ပါပဲ။ အဲဒီဂုဏ် ပေါ်လွင်အောင် ကိုယ်တွေ့ဘဝနဲ့ ယှဉ်ပြီး ရေးလိုက်ရတာမို့ ကိုယ့်ဂုဏ်ကိုယ်ဖော်ရာများ ရောက်ခဲ့ရင် ခွင့်လွှတ်ပေးဖို့ တောင်းပန်ပါရစေ။

မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်ဘုရားကြီးဟာ စာရေးသူရဲ့ 'ဘဝသခင် ကျေးဇူးရှင်' ဖြစ်သလို လူပေါင်းများစွာရဲ့ 'ဘဝသခင် ကျေးဇူးရှင်' လည်း ဖြစ်နေမှာ သေချာပါတယ်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီးသာ သက်တော်ထင်ရှား ရှိနေဦးမယ်ဆိုရင် ရာပြည့်မွှေးနေ့ရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ ခြေဖဝါးတော်အစုံမှာ ကပ်ပြီနေတဲ့ ဖုန်မှုန့်တွေကို စာရေးသူရဲ့ ပါးပြင်နှစ်ဖက်နဲ့ ပွတ်သုတ်သန့်စင်ပေးရင်း ပူဇော်ချင်လှပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ ဆရာတော်ဘုရားကြီး လိုလားတောင့်တတဲ့ ဗုဒ္ဓအလိုတော်ကျ သာသနာပြုနည်းနဲ့ သာသနာပြုနိုင်တဲ့ ရဟန်းကောင်း ရဟန်းမြတ်တစ်ပါးဖြစ်အောင် ကျင့်ကြံအားထုတ်ခြင်းဖြင့်သာ ဆရာတော်ဘုရားကြီးကို အစစ်အမှန် ကျေးဇူးဆပ်ရာ, အမွန်အမြတ် ပူဇော်ရာရောက်မှာမို့ ဆရာတော်ဘုရားကြီး သွတ်သွင်းပေးခဲ့တဲ့ စာရေးသူရဲ့ ဘာသာသွေးကို နွေးသည်ထက် နွေးအောင် အမြဲနွေးနေဖို့ပဲ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်မိပါတယ်။ ။

[ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ မွေးနေ့ရာပြည့်အထိမ်းအမှတ်မဂ္ဂဇင်း၊ ၂၀၀၁ခုနှစ်]

| ၁ |

အဲဒီနေ့က ဘုဉ်းပေးခဲ့ရတဲ့ အရုဏ်ဆွမ်းကို ဒီတစ်သက်
ဘယ်တော့မှ မေ့မှာ မဟုတ်တော့ပါဘူး။
စာရေးသူတို့ရဲ့ မဟာဂန္ဓာရုံကျောင်းတိုက် (အမရပူရ)မှာ
အလှူရှင် သီးခြားမရှိတဲ့နေ့တွေဆိုရင် အရုဏ်ဆွမ်းကို

ဆွမ်းအဖြူပဲ စွန်တာနီပဲဖြုတ်၊ ငံပြာရည်ချက်တို့နဲ့ ဘုဉ်းပေးကြရပါတယ်။

အလှူရှင် သီးခြားရှိရင်တော့ အများအားဖြင့် မုန့်ဟင်းခါးဆွမ်း၊ မုန့်တီလက်သုပ်ဆွမ်း၊ ပဲထပ်တစ်ရာဆွမ်း၊ စမူဆာဆွမ်းအစရှိတဲ့ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ဆွမ်းဘောဇဉ်တွေ ဘုဉ်းပေးကြရပါတယ်။ အရုဏ်ဆွမ်းအလှူရှင်တွေက ဆွမ်းအဖြူ ကပ်လှေကပ်ထ သိပ်မရှိပါဘူး။

အဲဒီနေ့ကတော့ အရုဏ်ဆွမ်းကို နေ့ဆွမ်းပုံစံအတိုင်း ဟင်းလျာသုံးမျိုးနဲ့ ဆွမ်းအဖြူ ဘုဉ်းပေးရပါတယ်။ မှတ်မှတ်ရရ အဓိကဟင်းလျာက ဆိတ်သားနဲ့ အာလူး ရောချက်ထားတဲ့ဟင်း၊ မဆလာနဲ့လေး သင်းလို့ . . .။

ကျောင်းတိုက်ရဲ့ ထုံးစံအတိုင်း အရုဏ်ဆွမ်း စားပြီးတာနဲ့ နံနက်ခင်း ဩဝါဒခံယူဖို့ ဩဝါဒခန်းမဆီကို ခပ်သုတ်သုတ် သွားရပါတယ်။ ခန်းမနားရောက်ခါနီးမှ ကိုရင်တစ်ပါးက ဆီးပြောပါတယ်။

‘ဒီနေ့အရုဏ်ဆွမ်းကပ်တာ ဒီနှစ် တိပိဋကရတဲ့ ယောဆရာတော်’ တဲ့ . . .။

‘ဘုရားရေ . . .။ ဒီလိုမှန်းသိ ခုနတုန်းက ဆိတ်သားတစ်တုံး ပိုစားလိုက်ပါရဲ့၊ တိပိဋကဓာတ်တွေ ကူးသွားအောင်’ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် . . .

စာရေးသူ သာသနာ့ဘောင်ကို အပြီးတိုင် ဝင်ရောက်တဲ့ နှစ်မှာပဲ ယောဆရာတော်ဘုရားကလည်း တိပိဋက စာမေးပွဲကို

အာဂုံရော၊ ရေးဖြေပါ အပြီးတိုင် အောင်မြင်ပြီး ပဉ္စမမြောက် တိပိဋကရေ ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။

တစ်နှစ်တည်း ရေစက်ဆုံသူမို့ တခြား တိပိဋကဆရာ တော်တွေထက် ပိုပြီး အမှတ်ထင်ထင် ဖြစ်ခဲ့ရာက အခုလို လူကိုယ်တိုင် အနီးကပ် ဖူးတွေ့ရတော့မယ်ဆိုတော့ စာရေးသူမှာ ဝမ်းသာလိုက်သည့်ဖြစ်ခြင်း၊ ဘယ်လိုကနေဘယ်လို ဩဝါဒခန်းမထဲရောက်သွားမှန်းတောင် မသိတော့ပါဘူး။

အဲဒီနေ့က အရုဏ်ဆွမ်းအလှူရှင်၊ နေ့ဆွမ်းအလှူရှင် အားလုံးအတွက် အနုမောဒနာတရားကို ခါတိုင်းဟောနေကျ နာယကဆရာတော် (အရှင်ကုဏ္ဍလာဘိဝံသ)က မဟောဘဲ တိပိဋက ယောဆရာတော်ဘုရားကပဲ ဟောကြားပေးခဲ့ပါတယ်။

စာရေးသူ မှတ်မိနေတာက မိုးသီးဥပမာ။

‘မိုးသီးတွေ ကြွနေတဲ့အချိန် မိုးသီးတစ်လုံးပြီး တစ်လုံး လိုက်ကောက်ပြီး ခွက်ထဲထည့်ထား၊ လက်ခုပ်ထဲ ထည့်ထား၊ ရှေ့က ကောက်၊ နောက်က အရည်ပျော်၊ ရှေ့က ကောက်၊ နောက်က အရည်ပျော်နဲ့ နောက်ဆုံးတော့ ကောက်ထားသမျှ မိုးသီးတွေ တစ်လုံးမှ ခွက်ထဲ၊ လက်ထဲမှာ အစိုင်အခဲအဖြစ်နဲ့ မကျန်တော့ဘူး။ အားလုံး အရည်ပျော်ကုန်တယ်’

‘လောကီစည်းစိမ်တွေ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာတွေဆိုတာလည်း မိုးသီးလိုပါပဲ၊ ရှေ့ကရှာ၊ နောက်ကကုန်၊ ရှေ့ကရ၊ နောက်က ကုန်၊ ရှာလိုက်၊ ရလိုက်၊ ကုန်သွားလိုက်၊ ရှာလိုက်၊ ရလိုက်၊ ကုန်သွားလိုက်နဲ့ နောက်ဆုံးကျတော့ ကိုယ့်လက်ထဲမှာ ကိုယ်ပိုင်

အဖြစ်နဲ့ ဘာမှမကျန်တော့ဘူး'

'ဒါ့ကြောင့် ကုန်တတ်တဲ့ ပစ္စည်းဥစ္စာတွေထဲက မကုန်
တတ်တဲ့ ကုသိုလ်တရားတွေကို အနှစ်ထုတ်ယူ စုဆောင်းတတ်ရ
မယ်'

ဩဝါဒပွဲပြီးသွားလို့ သံဃာအားလုံး ခန်းမဆောင်ကနေ
ပြန်ကြွသွားတဲ့အခါမှာတော့ ဩဝါဒကုလားထိုင်ပေါ်မှာ သီတင်း
သုံးနေဆဲဖြစ်တဲ့ ယောဆရာတော်ဘုရားဆီကို စာရေးသူတစ်ပါး
တည်း သီးသန့် သွားကန်တော့လိုက်ပါတယ်။ မဟာဂန္ဓာရုံ နာယ
က ဆရာတော်ဘုရားများကလည်း ယောဆရာတော်ဘုရားကို
စာရေးသူနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးကြပါတယ်။

'တွေ့တုန်းဆုံခိုက် ဘုရားတပည့်တော်အတွက် သီးခြား
ဩဝါဒပေးတော်မူပါဘုရား'

'ကိုရင်ဆန္ဒာဓိကဆိုတော့ ဆန္ဒာဓိပတိပေါ့။ ဆန္ဒကို အဓိ
ပတိတပ်ပြီး အကြီးအမှူးတင်ထားမှတော့ အရာရာ အောင်မြင်ပြီ
ပေါ့ဗျာ။ ဘာများ ဩဝါဒပေးနေစရာ လိုသေးလဲဗျာ'

'အဲဒီလိုလည်း မဟုတ်ပါဘုရား။ ဘုရားတပည့်တော်ရဲ့
ဘဝနဲ့သက်ဆိုင်တဲ့ သီးခြား အဆုံးအမလေး တစ်ခွန်းလောက်ဖြစ်
ဖြစ် နာယူချင်လို့ပါဘုရား။ ဘုရားတပည့်တော်ကို သနားစောင့်
ရှောက် ခိုးမြှောက်သောအားဖြင့် မိန့်ကြားတော်မူပါဘုရား'

'နောက်က ဆွဲအားတွေကို ကြံကြံခံနိုင်ဖို့ အရေးကြီးပါ
တယ်။ ဆွဲအားတွေရဲ့ နောက်ကို ပါမသွားအောင် အထူး သတိ
ထားပေါ့။ နောက်က ဆွဲအားတွေဆိုတာ ဘာတွေလဲ ကိုရင်သိပါ

တယ်'

'မှန်ပါအရှင်ဘုရား။ ဆရာတော်ဘုရားရဲ့ ဆုံးမဩဝါဒကို
တစ်သက်လုံး လိုက်နာသွားပါ့မယ်ဘုရား။ ကာမဂုဏ်ဆွဲအား၊ ကိ
လေသာဆွဲအားတွေရဲ့နောက်ကို ကောက်ကောက်ပါမသွားအောင်
ဘုရားတပည့်တော် အထူးသတိထားပြီး ကြိုးစားသွားပါ့မယ်ဘုရား'

လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ်နှစ်ဆယ်၊ ၁၃၄၆ ခုနှစ်ရဲ့ ရက်မြတ် မင်္ဂ
လာ နေ့သစ်တစ်ခုမှာ ဘုဉ်းပေးခဲ့ရတဲ့ ဆိတ်သားနဲ့ အာလူး ရော
ချက်ထားတဲ့ ဟင်းတစ်ခွက်ရယ်၊ မိုးသီးနဲ့ ဆွဲအား ရောစပ်ထားတဲ့
ဩဝါဒ တစ်စုံရယ်ကို ဒီတစ်သက် ဘယ်တော့မှ မေ့မှာ မဟုတ်
တော့ပါဘူး။ အမြဲတမ်းထာဝရ သတိရနေတော့မှာပါ။

[၂]

'ကာမဂုဏ်ဆွဲအားနောက် ကောက်ကောက်ပါသွားတဲ့
ရဟန်းဟာ တိုက်ပွဲကျ ရဟန်းပေါ့ . . . ၊ ကိလေသာဆွဲအားကို
မတွန်းလှန်နိုင်တဲ့ ရဟန်းဟာ စစ်ရှုံးရဟန်းပေါ့ . . . ၊ ဟင့်အင်း
. . . ၊ ဟင့်အင်း၊ တိုက်ပွဲကျရဟန်းတော့ ငါ လုံးဝ မဖြစ်စေရဘူး
. . . ၊ စစ်ရှုံးရဟန်းလည်း ငါ လုံးဝ အဖြစ်မခံနိုင်ဘူး . . . '

ယောဆရာတော်ဘုရားရဲ့ 'ဆွဲအား' အဆုံးအမကို ဦးထိပ်
ပန်ဆင်ရင်း ပရိယတ်၊ ပဋိပတ်အလုပ်တွေနဲ့ ကိလေသာတိုက်ပွဲ
ဆင်နွှဲနေရာက သာမဏေသကျသီဟ (ကိုရင်စာမေးပွဲ) ဒုတိယ
ဆင့်ရဲ့ အင်္ဂုတ္တိုရ်ပိဋိတော် စာဝါတစ်နေရာအရောက်မှာတော့ 'သာ
သနာ့သူရဲကောင်း၊ 'သာသနာ့အာဇာနည်' အကြောင်း ဟော

ကြားထားတဲ့ သုတ္တန်နှစ်ခုကို ဘွားခနဲ သွားတွေလိုက်ရပါတယ်။
ပထမ ယောဓာဇီဝသုတ္တန်နဲ့ ဒုတိယ ယောဓာဇီဝသုတ္တန်။

ပထမသုတ္တန်မှာ မြတ်စွာဘုရားရှင်က ရဟန်းငါးမျိုးကို
စစ်သည်ငါးမျိုးနဲ့ ဥပမာပေးပြီး ဟောကြားတော်မူထားပါတယ်။

ပထမစစ်သည်က . . . တစ်ဖက်စစ်တပ်ရဲ့ စစ်ချီစစ်
တက်ရာက ထွက်ပေါ်လာတဲ့ မြူမှုန်တွေ၊ ဖုန်မှုန်တွေကို မြင်ရရုံနဲ့
ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်ပြီး နောက်ဆုတ်ထွက်ပြေးတဲ့စစ်သည် ဖြစ်ပါ
တယ်။

အဲဒီစစ်သည်လိုပဲ . . . တချို့ရဟန်းတော်တွေဟာ
ဘယ်မြို့၊ ဘယ်ရွာ၊ ဘယ်ဒေသမှာ ဘယ်မိန်းကလေးကတော့ သိပ်
ချော သိပ်လှတာပဲ၊ သိပ်ဖြောင့် သိပ်တောင့်တာပဲလို့ သတင်းကြား
ရရုံနဲ့ သာသနာ့ဘောင်မှာ မပျော်မွေ့တော့ဘဲ သိက္ခာချ လူထွက်
သွားတတ်ကြပါတယ်။

ဒုတိယစစ်သည်က . . . တစ်ဖက်စစ်တပ်ရဲ့ တံခွန်တွေ၊
အလံတွေကို မြင်ရရုံနဲ့ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ပြီး နောက်ဆုတ် ထွက်
ပြေးတဲ့စစ်သည် ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီစစ်သည်လိုပဲ . . . တချို့ရဟန်းတော်တွေဟာ သိပ်
ချောသိပ်လှ၊ သိပ်ဖြောင့်သိပ်တောင့်တဲ့ အမျိုးသမီးတွေကို မြင်တွေ့
ရတဲ့အခါ သာသနာ့ဘောင်မှာ မပျော်မွေ့တော့ဘဲ သိက္ခာချ လူ
ထွက်သွားတတ်ကြပါတယ်။

တတိယစစ်သည်က . . . တစ်ဖက်စစ်တပ်ရဲ့ ဆင်သံ၊
မြင်းသံ၊ စစ်ချီသံတွေ၊ စည်သံ၊ မောင်းသံ၊ ကြေးကြော်သံတွေ ကြား

ရရုံနဲ့ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ပြီး နောက်ဆုတ်ထွက်ပြေးတဲ့ စစ်သည်ဖြစ်
ပါတယ်။

အဲဒီစစ်သည်လိုပဲ . . . တချို့ရဟန်းတော်တွေဟာ
အမျိုးသမီးတွေရဲ့ စကားပြောဆိုမှု၊ ပြုံးရွှင်ရယ်မောမှု၊ ကျီစယ်
နောက်ပြောင်မှုတွေနဲ့ ကြိုဆိုလာရတဲ့အခါ သာသနာ့ဘောင်မှာ
မပျော်မွေ့တော့ဘဲ သိက္ခာချ လူထွက်သွားတတ်ကြပါတယ်။

စတုတ္ထစစ်သည်က . . . တစ်ဖက်စစ်တပ်ရဲ့ အနည်း
ငယ်မျှ ရိုက်နှက်သတ်ပုတ်ထိုးခုတ်ခံရရုံ၊ လက်နက် အနည်းငယ်
ထိရုံနဲ့ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ပြီး နောက်ဆုတ်ထွက်ပြေးတဲ့ စစ်သည်
ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီစစ်သည်လိုပဲ . . . တချို့ရဟန်းတော်တွေဟာ အမျိုး
သမီးတွေရဲ့ အနီးကပ်ထိုင်ခြင်း၊ အနီးကပ်အိပ်ခြင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်
အသားချင်း ထိတွေ့ပွတ်သပ် ကပ်ဖိခြင်းတွေနဲ့ ကြုံတွေ့လာရတဲ့
အခါ သိက္ခာတောင် ချချိန်မရတော့ဘဲ သင်္ကန်းဝတ်ကြီးနဲ့ ဖိုမအာရုံ
ကာမဂုဏ်ခံစား (မေထုန်မှီဝဲ) တတ်ကြပါတယ်။

ပဉ္စမစစ်သည်က . . . တစ်ဖက်စစ်တပ်ရဲ့ ရိုက်နှက်သတ်
ပုတ် ထိုးခုတ်မှုကို ဘယ်လိုပဲ ခံရခံရ၊ လက်နက်ကြီးငယ် ဘယ်
လောက်ပဲ ထိထိ၊ အသက်မသေသေးသမျှ လုံးဝ အရှုံးမပေးဘဲ
စစ်ပွဲကို နိုင်အောင် တိုက်ပြီး အောင်ပန်းယူ၊ အောင်လံထူနိုင်တဲ့
စစ်သည်ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီစစ်သည်လိုပဲ . . . တချို့ ရဟန်းတော်တွေဟာ အ
မျိုးသမီးတွေရဲ့ အနီးကပ်ထိုင်ခြင်း၊ အနီးကပ်အိပ်ခြင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်

အသားချင်း ထိတွေ့ပွတ်သပ်ကပ်ဖိခြင်းတွေနဲ့ ဘယ်လိုပဲ ကြုံတွေ့ရ ကြုံတွေ့ရ လုံးဝ စိတ်ဖောက်ပြန်ခြင်း မရှိဘဲ လွတ်ရာကျွတ်ရာကို အတင်းရုန်းကန်ထွက်ပြေးပြီး ဖျာန်မဂ်ဖိုလ်တရားတွေကို ရအောင် ယူနိုင်ကြ၊ ရဟန္တာဖြစ်တဲ့အထိ တရားဘာဝနာအလုပ်ကို အားထုတ် နိုင်ကြပါတယ်။

အဲဒီစစ်သည်ငါးမျိုးထဲမှာ ရှေ့စစ်သည်လေးမျိုးလုံး တိုက် ပွဲကျစစ်သည်၊ စစ်ရှုံးစစ်သည်တွေဖြစ်ပြီး နောက်ဆုံးစစ်သည်သာ သူ့ရဲကောင်းစစ်သည်၊ အာဇာနည်စစ်သည် ဖြစ်သလို အဲဒီရဟန်း ငါးမျိုးထဲမှာလည်း ရှေ့ရဟန်းလေးမျိုးလုံး တိုက်ပွဲကျရဟန်း၊ စစ်ရှုံး ရဟန်းဖြစ်ပြီး၊ နောက်ဆုံးရဟန်းသာ သူ့ရဲကောင်းရဟန်း၊ အာဇာ နည်ရဟန်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုတိယယောဓာဇီဝသုတ္တန်မှာလည်း . . . ရှေ့တန်းစစ် မြေပြင်မှာတွင် သေတဲ့စစ်သည်၊ ဒဏ်ရာရပြီး နောက်တန်းဆွေမျိုး တွေဆီ မရောက်ခင် သေတဲ့စစ်သည်၊ ဒဏ်ရာရပြီး နောက်တန်း ဆွေမျိုးတွေဆီရောက်မှ သေတဲ့စစ်သည်၊ ဒဏ်ရာရပြီး နောက်တန်း ဆွေမျိုးတွေဆီ ရောက်ပေမယ့် မသေတဲ့စစ်သည်၊ စစ်ပွဲကို အနိုင်ရ အောင် တိုက်နိုင်တဲ့စစ်သည်လို့ စစ်သည်ငါးမျိုးရှိသလို . . .

ကိုယ်နှုတ်စိတ်ကို မစောင့်စည်းဘဲ သတိလက်လွတ် ကွ- နွေသိက္ခာမဲ့ သွားလာနေထိုင်တဲ့အတွက်ကြောင့် မလုံတလုံ၊ မပေါ် တပေါ် ဝတ်စားထားတဲ့ အမျိုးသမီးတွေကို မြင်ရတွေ့ရတဲ့အခါ ရာဂ ကိလေသာ ထကြွပြီး သိက္ခာတောင်မချတော့ဘဲ မေထုန်မှီဝဲ တဲ့ ရဟန်း၊ ကျောင်းပြန်မရောက်မီ လမ်းခရီးမှာပဲ လူထွက်တဲ့

ရဟန်း၊ ကျောင်းပြန်ရောက်လို့ သီတင်းသုံးဖော်တွေက ကာမဂုဏ် အပြစ် ပြောပြီး နားချပါလျက် လူထွက်တဲ့ရဟန်း၊ ကျောင်းပြန် ရောက်လို့ သီတင်းသုံးဖော်တွေက ကာမဂုဏ်အပြစ်ပြောပြီး နားချ တဲ့အခါ သတိသံဝေဂရပြီး လူမထွက်တော့တဲ့ရဟန်းနဲ့ . . .

ကိုယ်နှုတ်စိတ်ကို စောင့်စည်းပြီး သတိကြီးစွာ ကြံနွေ သိက္ခာနဲ့ သွားလာနေထိုင်တဲ့အတွက်ကြောင့် ဘယ်လိုအမျိုးသမီး အာရုံ၊ ဘယ်လို အကောင်းအဆိုးအာရုံကြောင့်မှ ရာဂ၊ ဒေါသစတဲ့ ကိလေသာတွေ မဖြစ်တော့ဘဲ၊ ဖျာန်မဂ်ဖိုလ်တရားထူးများရအောင် အားထုတ်နိုင်တဲ့ ရဟန်းလို့ ရဟန်းငါးမျိုးရှိကြောင်း မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူထားပါတယ်။

ဒီရဟန်းငါးမျိုးမှာလည်း ရှေ့ရဟန်းသုံးမျိုးက တိုက်ပွဲကျ ရဟန်း၊ စစ်ရှုံးရဟန်းဖြစ်ပြီးနောက်ရဟန်းနှစ်မျိုးသာ သူ့ရဲကောင်း ရဟန်း၊ အာဇာနည်ရဟန်း ဖြစ်ပါတယ်။

[၃]

ယောဓာဇီဝသုတ္တန်နှစ်ခုလုံးမှာ . . . အမျိုးသားကို အဆွဲ ဆောင်နိုင်ဆုံးအာရုံဟာ အမျိုးသမီးအာရုံဖြစ်လို့ အမျိုးသမီးအာရုံ ကိုပဲ 'ဆွဲအား' အဖြစ် အတွတ်အထိပ်အနေနဲ့ မြတ်စွာဘုရား ဟော ကြားတော်မူထားပါတယ်။

တကယ်တမ်းကတော့ သက်ရှိ၊ သက်မဲ့ ဘယ်ကာမဂုဏ် အာရုံမဆို ရဟန်းသာမဏေတွေရဲ့ စိတ်ကို လူ့ဘဝအထိ ဆွဲအုပ် စီနိုင်တဲ့ 'ဆွဲအား' တွေချည်းပါပဲ။ လူထွက်တဲ့အဆင့်အထိ နိမ့်ကျမ

မယ်ဆိုရင် ကိုယ်မခံစားဖူးသေးတဲ့ ကာမဂုဏ်တွေရဲ့ အပြစ်ကို လည်း ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သိမြင်လာနိုင်ပါတယ်။

ကိုယ့်ပတ်ဝန်းကျင်က လူဝတ်ကြောင်တွေရဲ့ သားကျွန်၊ မယားကျွန်အဖြစ် ကာမဂုဏ်ဒုက္ခ ကုန်းရုန်းခံနေရပုံကို ကြည့်ပြီး တော့လည်း သတိသံဝေဂ ပွားများနိုင်ပါတယ်။ သူများဒုက္ခကို ကြည့်ပြီး ကိုယ်ဒုက္ခမဖြစ်အောင် ရှောင်လွှားတတ်တာဟာလည်း 'ဆင်ခြင်မှုစွဲအား' ပါပဲ။

'ရှုမှတ်မှုစွဲအား' ဆိုတာကတော့ မိမိအားသန်ရာ မူလ ပင်တိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းနဲ့ အခြံအရံကမ္မဋ္ဌာန်းတွေကို အချိန်မရွေး၊ နေရာ မရွေး၊ အလုပ်မရွေး၊ ဣရိယာပုတ်မရွေး ရှုမှတ်ပွားများခြင်းပါပဲ။ သမထဘာဝနာ၊ ဝိပဿနာဘာဝနာ၊ ဘာဝနာနှစ်မျိုး ပွားကြီးအား ထုတ်တာကို 'ရှုမှတ်မှုစွဲအား' လို့ ခေါ်ပါတယ်။

စာသင်သား ရဟန်းသာမဏေတွေအနေနဲ့ အနည်းဆုံး ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊ မေတ္တာ၊ အာနာပါန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသုံးမျိုးလောက်တော့ စွဲစွဲမြဲမြဲ လက်ကိုင်ထား ပွားများသင့်ပါတယ်။

ဗုဒ္ဓါနုဿတိပွားများရင် ဘုရားကို ကြည်ညို၊ ဘုရားကို အားကျပြီး ဘုရားလို ပါရမီဖြည့်ချင်တဲ့စိတ်တွေ ထက်သန်လာနိုင် ပါတယ်။ ကိုယ်ရထားတဲ့ ရဟန်းသာမဏေဘာဝဟာ ပါရမီဖြည့်ဖို့ အကောင်းဆုံးဘဝပဲလို့ သဘောပေါက်ပြီး ကိုယ့်ဘဝကိုယ် တန်ဖိုး ထားတဲ့စိတ် ခိုင်မြဲလာနိုင်ပါတယ်။

မေတ္တာဘာဝနာပွားများရင် သူတစ်ပါးလျှူဒါန်းတဲ့ ပစ္စည်း လေးပါးကို ကြွေးကင်းစွာ သုံးစွဲခွင့်ရတဲ့အပြင် အများအကျိုးသယ်

ပိုးရွက်ဆောင်ချင်တဲ့စိတ်တွေလည်း နိုးကြားလာနိုင်ပါတယ်။ အ များအကျိုးကို အဖြူစင်ဆုံးနဲ့ အကျယ်ပြန့်ဆုံး ဆောင်ရွက်နိုင်တဲ့ ဘဝဟာ ရဟန်းဘဝပဲလို့ နားလည်ပြီး ကိုယ့်ဘဝကိုယ် မြတ်နိုးတဲ့ စိတ် တည်တံ့လာနိုင်ပါတယ်။

အာနာပါနုဿတိပွားများရင် မကောင်းတဲ့အတွေးမသင့် တဲ့ အကြံတွေ မတွေးမကြံဖြစ်တော့ဘဲ စိတ်တည်ငြိမ်အေးချမ်းမှု ရင့်ကျက်လာနိုင်ပါတယ်။ အကြောင်းမသင့်လို့ ကိလေသာစိတ် တစ်ခုခု ဖြစ်ပေါ်လာရင်လည်း တစ်ခဏချင်း ပယ်ဖျောက်နိုင်ပြီး ဉာဏ်ရည်ဉာဏ်သွေး ထက်မြက်လာနိုင်ပါတယ်။

တရားစာပေ ဖတ်ရှုခြင်း၊ တရားဒေသနာ နာကြားခြင်း ဆိုတဲ့ ပရိယတ္တိအလုပ်ကို ပီပီပြင်ပြင် ကြိုးစားရင် 'ဆင်ခြင်မှုစွဲအား' ကြီးမားလာနိုင်သလို တရားနဲ့အညီ စိတ်ထားခြင်း၊ တရားဘာဝနာ အားထုတ်ခြင်းဆိုတဲ့ ပဋိပတ္တိအလုပ်ကို ပြတ်ပြတ်သားသား အား ထုတ်ရင် 'ရှုမှတ်မှုစွဲအား' ခိုင်ခံ့လာနိုင်ပါတယ်။

ပရိယတ္တိအလုပ်၊ ပဋိပတ္တိအလုပ်ကို ပီပီပြင်ပြင် ပြတ်ပြတ် သားသား ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်းကြောင့် ဆင်ခြင်မှုစွဲအားရော၊ ရှုမှတ်မှုစွဲအားပါ ကြီးမားခိုင်ခံ့လာပြီဆိုရင် ကာမဂုဏ်ဆွဲအားမှန် သမျှ၊ ကိလေသာဆွဲအားမှန်သမျှကို အမြစ်မကျန် တွန်းလှန်ဖြုတ် နိုင်ပြီပေါ့ . . . . . ။ ။

စွဲအားဆောင်၍ ဆွဲအား အောင်နိုင်ကြပါစေ။

နှလုံးလှည့်

|၁|

'ဓမ္မဝိလာသ'ဟူသောအမည်များဖြင့် စိတ်ပါလက်ပါ တံ
 နာမကို မြင်ရ ကြားရတိုင်း မြက်လှည်းနေသော... ဆရာ
 သစ်ရွက်ကြွေတို့အလယ်... သခင်ကျေးဇူးရှင်ကို တထာသုံး
 လက်ချောင်းသွယ်သွယ်လေး ပုံရိပ်အဖြစ် ဦးစွာ သ

လေ့ရှိသည်။

ဂုဏ်တော်ပွားရင်း၊ မေတ္တာပို့ရင်း တံမြက်လှည်းနေသော ဆရာသခင်၏ မျက်နှာတော်သည် ပီတိအပြုံးပန်းတို့ဖြင့် ရွှင်လန်းအေးမြနေမြဲ။

ပညာရှိ သူတော်ကောင်းတို့သည် လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်သော အလုပ်ကောင်းများကို ကိုယ်တိုင်လည်း ပြုလုပ်သကဲ့သို့ သူတစ်ပါးတို့ကိုလည်း ပြုလုပ်ရန် တိုက်တွန်းမြဲဓမ္မတာရှိခဲ့ရာ ဆရာသခင်၏ တံမြက်လှည်းတရားသည် တပည့်တို့အတွက် အစွမ်းထက်မြက်သော အားဆေးကောင်းသဖွယ်။

'ကိုရင်တို့ - ဦးဇင်းတို့၊ တံမြက်စည်းလှည်းရမှာ မပျင်းကြနဲ့နော်၊ နေ့တိုင်း တံမြက်စည်းလှည်းရတဲ့ ကုသိုလ်ကြောင့် ဘုန်းကြီးပထမကြီးတန်းတုန်းက ပထမကျော်အောက် ပထမ၊ တစ်နိုင်ငံလုံး ဒုတိယ ရခဲ့တယ်။ တံမြက်စည်းလှည်းရင် ဉာဏ်ကောင်းတယ်၊ စာတော်တယ်၊ စာမေးပွဲမှာ ထူးထူးချွန်ချွန်အောင်တယ်၊ အရှင်နာဂသိန်တို့ မိလိန္ဒမင်းကြီးတို့ ဉာဏ်ထက်မြက်တာ အတိတ်ဘဝတုန်းက တံမြက်စည်း လှည်းခဲ့လို့၊ အမှိုက်ကျုံးခဲ့လို့ပဲ'

ဉာဏ်ကောင်းချင်သူ၊ စာတော်ချင်သူဆိုတော့ ဆရာစကားကို ဦးထိပ်ပန်ဆင်ရင်း စိတ်ပါလက်ပါ တံမြက်စည်းလှည်းခဲ့သည်။ မလှည်းချင်လို့လည်း မရ၊ မဟာဂန္ဓာရုံကျောင်းတိုက်မှာက နံနက်အရုဏ်ဆွမ်း ဘုဉ်းပေးပြီးတိုင်း ကျောင်းဝင်းအတွင်း တံမြက်စည်း လှည်းရသည်။ ခွေးချေးကျုံးရသည်။ သောက်ရေသုံးရေ ဖြည့်ရသည်။ နံနက်ခင်းဩဝါဒကလည်း ရှိသေးတော့ ထိုတာဝန်များကို

အလှည့်ကျ ကျောင်းစောင့်များက ဆောင်ရွက်ရသည်။

ဩဝါဒပြီး၍ ကျောင်းအသီးသီးသို့ ရဟန်းသာမဏေများ ပြန်ရောက်ကြချိန်၌ ကျောင်းဆောင်တွင်းသန့်ရှင်းရေးကို အားလုံး စုပေါင်းလုပ်ကြရပြန်သည်။ ကြမ်းပြင်ပေါ် ကြက်မွေးနဲ့ တံမြက်စည်းလှည်းသူကလည်း၊ ဖုန်ခါသူကခါ၊ ကြမ်းတိုက်သူကတိုက်။

တံမြက်စည်းလှည်းခြင်းသည် ရဟန်းသာမဏေများ၏ သေနာသနကျင့်ဝတ်တစ်ခုဖြစ်သောကြောင့် ကျင့်ဝတ်လည်း ကျေပွန်စေ၊ ဉာဏ်လည်း ကောင်းစေ ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် အကြိမ်ပေါင်းများစွာ တံမြက်စည်းလှည်းခဲ့သော်လည်း ဆရာသခင်လိုတော့ ဝတ်မမြဲခဲ့။ စာကြည့်စရာရှိတာ အကြောင်းပြလိုက်၊ မျက်စိထဲ ဖုန်ဝင်တာ အကြောင်းပြလိုက်နှင့် မလှည်းတစ်ချက်၊ လှည်းတစ်ချက်။

ဆရာသခင်ကတော့ အပြုံးစတစ်ခုကို ဆင်မြန်းရင်း ရေလေး ဖျန်းလိုက်၊ သက်န်းလေး ရမ်းလိုက်၊ မေတ္တာလေး ပို့လိုက်၊ ပဋ္ဌာန်းလေး ရွတ်လိုက်နှင့် တံမြက်လှည်းဝတ် နေ့စဉ်မြဲခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ။

[၂]

ဒုတိယပုံရိပ်အဖြစ် စာရေးသူကို အခြေခံ သဒ္ဒါ၊ သင်္ဂြိုဟ်စာဝါများ အားပါးတရ ပို့ချပေးနေပုံကို မြင်ယောင်မိသည်။

ထိုစဉ်က ဆရာသခင်သည် ကျောင်းတိုက်၏ တာဝန်ကျစာဝါအဖြစ် ပဋ္ဌာန်းစာဝါ ပို့ချနေသည့်အချိန်။ စာသင်သားအများ

ထုတ်နိုးရိသည်လေ။

တပည့်၏ ဂုဏ်ပြုစာစောင်၊ အထိမ်းအမှတ်မဂ္ဂဇင်းတို့၌ ပါဝင်နိုးကျူးနေသားသည်မှာ မဆန်းလှသော်လည်း ဘာဂုဏ်ပြုပွဲ ဘာအထိမ်းအမှတ်မှ မဟုတ်သည့် လစဉ်ထုတ် ဘာသာရေးစာ စောင်စာစုံခွဲ ယခုကဲ့သို့ တကူးတက တခုတ်တရ တင်ပြနေသား လာသည်ကတော့ သိပ်ကို ဆန်းသည်။ ဆရာသခင့်နှလုံးသား၏ ကုသကာကင်းမဲ့မှုနှင့် မုဒိတာအားကြီးမှုကို ထိုဆောင်းပါးက အလှ အယက် ဖွင့်ချဝန်ခံနေသည်ဟုဆိုလျှင် မှားမည်မထင်။

တပည့်တို့၏ အောင်မြင်မှုကို ဆရာသမားတိုင်း ဝမ်းမြောက်တတ်သည်ဟု ဆိုသော်ငြားလည်း အင်နှင့်အားနှင့်၊ ထုနှင့် ထည်နှင့် ဖြစ်ဖို့ကတော့ မလွယ်ကူလှ။ လွယ်ကူသည် ဆိုစေဦး၊ အားရပါးရ နှုတ်ဟမြွက်ဖော်ဖို့ကတော့ ခဲယဉ်းလိမ့်မည်။ စိတ်ထဲက ကျိတ်ဝမ်းသာချင်သာမည်၊ ရင်ထဲက ကျိတ်ကျေနပ်ချင်နပ်မည်၊ နှုတ်မှ တဖွဖွ ရေရွတ်ဖို့ လက်မှ တသသ ရေးသားဖို့အဆင့်ထိတော့ ရောက်ခဲ့သည်။

ဆရာသခင်ကတော့ စာရေးသူ တစ်ဦးတည်းကိုသာ မဟုတ်၊ တော်သော၊ ထက်သော၊ ထူးခြားသော တပည့်တိုင်း၏ အကြောင်းကို ကလောင်စွမ်းဖြင့် မှတ်တမ်းတင်လို့ မဝ၊ ကမ္ဘည်းထိုး လို့ မဝ။ တပည့်များအကြောင်း ပြောနေချ ရေးနေရသည်ကို အား ပဲ အားမရနိုင်လွန်း။

[၄]

စာရေးသူ ရေးသားသောစာအုပ်များ အသစ်ထွက်တိုင်း

ဆရာသခင်ထံ သုံးအုပ်စီ ပေးပို့လျှုဒါန်းခဲ့ရာ ဆရာသခင်က စာအုပ်ထုပ် ရောက်ရောက်ချင်း အစအဆုံး တစ်လုံးမကျန် စိတ်ပါဝင် စားစွာ ဖတ်ရှုလေ့ရှိသည်။ ဖတ်ရှုပြီးတိုင်းလည်း စာအုပ်ရောက်ကြောင်း ဝမ်းမြောက်လွှာနှင့် စာအုပ်အပေါ် ဝေဖန်ချက်တို့ကို စာရေးသူထံ မမေ့မလျော့ ပေးပို့စမြဲ။

‘အခုလို စာအုပ်အသစ်ထွက်လာတိုင်း လျှုဒါန်းဖော်ရတဲ့ အတွက် ဦးဇင်းကို အများကြီး ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဦးဇင်းရဲ့ ‘ရဲရင့်သူတို့၏နေရာ’ စာအုပ်ကို ဖတ်ပြီးပါပြီ။ ဝီရိယနဲ့ ပတ်သက်လို့ မှတ်သင့် မှတ်ထိုက်၊ ဆောင်သင့် ဆောင်ထိုက်တာတွေကို အကွက်စေ့အောင် ဖော်ပြထားတာ တွေ့ရပါတယ်’

‘ဦးဇင်းရဲ့ စာအုပ် ဖတ်ရတဲ့အတွက် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြန်ဆင်ခြင်ကြည့်မိတယ်။ အသက်လေးဆယ်ကျော်ပြီးတဲ့နောက်ပိုင်းမှာ တပည့်တော် ဝီရိယအား ပျော့လာတာ တွေ့နေရတယ်။ ပျော့လာခြင်းရဲ့ အဓိကအကြောင်းကတော့ ကျန်းမာရေးကြောင့်ပါ။ ‘ရဲရင့်သူတို့၏နေရာ’ကို ဖတ်ပြီး ဝီရိယအား တက်လာအောင် ကြိုးစားရဦးမှာပါ’

‘တရားရှုမှတ်ပုံနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဝေဘူဆရာတော်ပေးခဲ့တဲ့ နည်းကို ဦးဇင်းရဲ့ စာအုပ်များထဲမှာ တွေ့ရတာ ဝမ်းသာရပါတယ်။ တပည့်တော် ကြည်ညိုမြတ်နိုးတဲ့ ဝေဘူဆရာတော်ကြီးရဲ့ အာနာပါနဿတိဘာဝနာ ပွားများနည်းကို ဦးဇင်းရဲ့ စာအုပ်များထဲမှာ ဖတ်ရတာ ဝေဘူဆရာတော်ကြီးနဲ့ ပြန်တွေ့ရသလိုပါပဲ’

‘ငြိမ်းအေးသောဘဝပိုင်ရှင်စာအုပ်မှာ သာဓကလေးတွေ၊

နည်း။ လှချင်တိုင်း လှနေတော့သည်သာ။

[၅]

လောကလူသားများ စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်ရခြင်း၏ အကြောင်းရင်းကို သိကြားမင်း မေးလျှောက်ခဲ့ရာ မြတ်စွာဘုရားရှင်က မနာလိုမှု - ကုဿာနှင့် ဝန်တိုမှု - မစ္ဆရိယ တရားနှစ်ပါးကြောင့် လောကလူသားများ စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်နေကြရကြောင်း ပြန်လည် ဖြေကြားတော်မူခဲ့သည်။

သူတစ်ပါးတို့၏ ပြည့်စုံမှု၊ အဆင်ပြေမှုကို မကြည့်နိုင်၊ မကျေနပ်နိုင်သော မနာလိုမှု - ကုဿာတရားကြောင့် ဖြစ်လေရာ ဘဝတိုင်း တန်ခိုးအရှိန်အဝါ ဩဇာအာဏာ နည်းပါးကင်းမဲ့တတ်ကြောင်း၊ သူတစ်ပါးတို့၏ ပြည့်စုံမှု၊ အဆင်ပြေမှုကို မနာလိုမဖြစ်ဘဲ ဝမ်းမြောက် ကျေနပ်တတ်လျှင် ဖြစ်လေရာဘဝတိုင်း တန်ခိုးအရှိန်အဝါ ဩဇာအာဏာ ကြီးမားထက်မြက်တတ်ကြောင်းလည်း မလ္လိကာမိဖုရားကို မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူခဲ့ဖူးသည်။

ဆရာသခင်၏ ကုဿာမစ္ဆရိယ ကင်းစင်သော နှလုံးသား အလှမ်း၊ လူတိုင်း၌ရှိပါက ဤလူလောကကြီးသည် အမုန်းမီးများ၊ သောကမီးများ လုံးဝ ဆိတ်သုဉ်းလျက် အစဉ်ထာဝရ ငြိမ်းချမ်းလှပ နေလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်မျှော်လင့်ရင်း . . . .။ ။

ဆရာခြေအစုံ ခိုလှုံဦးခိုက်လျက်

[ဓမ္မဝိလာသ ကလောင်အမည်ခံ တောင်တွင်းကြီးမြို့၊ ဆတ်သွား။

ဂန္ဓာရုံဘုံကျော်တောရဆရာတော်၏ သက်တော် ငါးဆယ်ပြည့် ရွှေရတု မွေးနေ့အထိမ်းအမှတ် 'ဓမ္မအလင်းဓမ္မနှင့်ပွင့်' စာအုပ်။ ၂၀၀၃-မှ]

■ ဘာကုသိုလ်ကောင်းမှုပဲပြုပြု လှချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာ ဆိုတဲ့ “သူ့” ကို မ “ခ” လိုက်ပါနဲ့၊ နိဗ္ဗာန်ဆိုတဲ့ “သူ့”၊ မိမိအလိုရှိရာ ဗောဓိဉာဏ်ဆိုတဲ့ “သူ့” ကိုပဲ “ခ” လိုက်ပါ။

■ ဘယ်အာရုံနဲ့ပဲတွေ့တွေ့၊ စိတ်မှာ သဒ္ဓါဖြစ်မယ်၊ သတိဉာဏ်ဖြစ်မယ်၊ မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ စတဲ့ သူတော်ကောင်းတရားတွေ တစ်ခုခုဖြစ်မယ်ဆိုရင် ကိုယ့်စိတ်ဟာ အာရုံတည်းဟူသော “သူ့” ကို ကောင်းသောနည်း မြင့်မြတ်သောနည်းနဲ့ “ခ” နေတာပါပဲ။

ရန်ကုန်မှာ ဆောင်းခိုရင်း
 ခေတ္တသီတင်းသုံးခိုက် ခြောက်ထပ်
 တွမ်း အကယ်ပမီဆုရှင်၊ စာပေ
 ဝါရူ(ဒေါက်တာ)ဘွဲ့ရ အလင်္ကာ
 တော်စွာ ဒကာကြီး 'ဦးသုခ' က
 သူ့ရဲ့ အသက်(၉၄)နှစ်ပြည့် မွေး
 နေ့မှာ စာရေးသူကို လာရောက်ဖူး
 မြော်လိုကြောင်း နေ့စဉ် နေ့တိုင်း
 ဆွမ်းလာပို့နေတဲ့ 'အောင်သုခ'
 ထမင်းဆိုင်ကတစ်ဆင့် လျှောက်

ထားလာပါတယ်။
 ပုံမှန်အားဖြင့် ဧည့်တွေ့ချိန်ကို
 မွန်းတည့် (၁၂) နာရီကနေ (၁)
 နာရီထိ သတ်မှတ်ထားပေမယ့်
 ဒကာကြီးဦးသုခကိုတော့ အများ
 ဧည့်သည်နဲ့ တစ်ချိန်တည်း တွေ့
 ဆုံဖို့မသင့်တော်တဲ့အတွက် နံနက်
 (၉) နာရီတိတိကို သီးခြားချိန်းဆို

သူ့ကိုခတ်
 သူ

လို့က်ပါတယ်။

၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ(၂၆) ရက်၊ နံနက်(၉) နာရီ။
'ဘာ ခါးအရမ်းနာပြီး နုံးနေလို့ ဘယ်လိုမှ လာလို့မဖြစ်
တော့ပါဘုရား။ တကယ်လို့ ဘုန်းဘုန်းကြွနိုင်မယ်ဆိုရင် ဘာဘိမ်
ကို ကြွပေးစေချင်ပါတယ်။ ဘာဘာတော့ ဘုန်းဘုန်းကို အိမ်ကြွပေး
ဖို့ အတင်းမတိုက်တွန်းပါနဲ့။ ဘုန်းဘုန်းဆန္ဒအတိုင်း ဆုံးဖြတ်ပါစေ
လို့ ပြောပါတယ်ဘုရား'

'ဦးသုခ' ရဲ့ ကိုယ်စား 'အောင်သုခ' ဆီက ဖုန်းဝင်လာတဲ့
အတွက် စာရေးသူလည်း အဆင်သင့်ရောက်နေတဲ့ ဒကာရင်းတစ်
ဦး (ဦးဌေးမြင့်)ရဲ့ ကားနဲ့ ပါရမီလမ်းမှာရှိတဲ့ 'သုခရိပ်မြိုင်' ကို
ချီတက်ခဲ့ပါတော့တယ်။

'အေးအေးရေ . . . ၊ ဘာထိုင်ခုံကို ဆရာတော့်နား
အနီးဆုံးဖြစ်အောင် ကပ်ထားပါတယ်။ ဒါမှ စကားပြောရတာ အား
ရမှာ။ နားကလည်း သိပ်မကောင်းတော့ ကပ်ပြောမှ ကောင်း
ကောင်းကြားရမှာ။ ဆရာတော်ဘုရား . . . ၊ တပည့်တော် အောက်
ချထိုင်မရလို့ ထိုင်ခုံနဲ့ ထိုင်ရတာကို ခွင့်ပြုတော်မူပါဘုရား'

'ရပါတယ် ဒကာကြီး။ ခွင့်ပြုပါတယ်'
စာရေးသူရဲ့ ညာယွန်းယွန်းရှေ့နားမှာ ထိုင်ခုံငယ်လေးနဲ့
အသားချင်းထိမတတ် ကပ်ထိုင်ပြီး ပြောချင်နေတဲ့စကားတွေ အား
ရပါးရ ပြောပါတော့တယ်။

စာရေးသူက ဇန်နဝါရီ (၉)ရက်နေ့ကမှ (၃၆)နှစ် ပြည့်ခဲ့
သူ၊ ဒကာကြီး ဦးသုခက အဲဒီနေ့ ဇန်နဝါရီ (၂၈)မှာ (၉၄)နှစ်ပြည့်

တဲ့သူ၊ 'ဆရာတော်' 'ဆရာတော်' နဲ့ တလေးတစား လျှောက်ထား
နေပေမယ့် မြေးအဘိုးနှစ်ယောက် နွေးနွေးထွေးထွေး စကားစမြည်
ပြောဆိုနေကြသလိုပါပဲ။

'ဆရာတော့်ကို ပြောစရာစကားတွေ အများကြီးရှိပါတယ်
ဘုရား။ ဆရာတော့်ကို သာသနာအတွက် တပည့်တော် သိပ်အား
ကိုးလွန်းလို့ပါ'

ဆိုတဲ့ စကားကို မကြာခဏ ကြားညှပ်ပြီး စကားတွေ
တဝကြီး ပြောနေလို့ ဒကာကြီး မောနေပါဦးမယ်' လို့ အားနာစွာ
တားယူရပါတယ်။

'ဧည့်သည်လည်းပြန်၊ ပက်လက်လန်' ဆိုတဲ့ ဒကာကြီး
ဦးသုခရဲ့ သက်ကြီးသဘာဝ နွမ်းလျလွယ်မှုကို ကြားဖူးထားတာက
တစ်ကြောင်း၊ ဆယ့်တစ်နာရီခွဲလုလု နေ့ဆွမ်းစားချိန် နီးကပ်လာ
တာက တစ်ကြောင်းကြောင့် စကားကို အလိုက်သင့်ဖြတ်ပြီး ဒကာ
ကြီး ဦးသုခ လျှူဒါန်းတဲ့ ကိုယ်တိုင်ရေး ဓမ္မစာအုပ်များအပါအဝင်
လျှူဖွယ်ဝတ္ထုတွေကို အကပ်ခံလိုက်ရပါတယ်။

စာရေးသူရဲ့ ထွက်ရှိပြီးသမျှ ဓမ္မစာအုပ်များကို ဒကာကြီး
ဦးသုခရဲ့ လက်ထဲ ကိုယ်ထိလက်ရောက် ပြန်လည်လျှူဒါန်းပြီးတဲ့
နောက်မှာတော့ . . .

'ဒကာကြီး . . . ၊ ဒကာကြီးကို ဦးလင်းတစ်ခုပြောချင်လို့
ကြားပါတယ်နော်'

'ကြားပါတယ်ဘုရား'
'ဦးလင်း ကိုးတန်းကျောင်းသားဘဝတုန်းက ဒကာကြီးရေး

တဲ့ 'ရာမာခရစ်ရှနာ၏သုတ္တန်ပုံပြင်များ' စာအုပ် ဖတ်ရတယ်၊ သင်္ကန်း အပြီးဝတ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးချိန်မှာပေါ့၊ အဲဒီစာအုပ်ထဲမှာပါတဲ့ စကားရပ်တစ်ခုက ဦးဇင်းရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပိုပြီး ခိုင်မာစေခဲ့တယ်'

'ရဟန်းပြုတယ်၊ တရားအားထုတ်တယ်ဆိုတာ ငယ်ရွယ်နုပျိုတုန်း အကောင်းဆုံးပဲ' ဆိုတဲ့ စကားရပ်ကလေးပါ။ အဲဒီ စကားရပ်ကလေးက ဦးဇင်းကို သာသနာ့ဘောင် မြန်မြန်ဝင်ဖို့ အရှိန်ပြင်းတဲ့ တွန်းအားတစ်ခု ဖြစ်စေခဲ့တယ်၊ တခြားတွန်းအားတွေလည်း အများကြီးတော့ ပါတာပေါ့နော်'

'အဲဒီစာအုပ်ထဲမှာ ရာမာခရစ်ရှနာက 'ငယ်တုန်း တရားအားထုတ်တာ အကောင်းဆုံး' ဆိုတဲ့ အချက်ကို ဥပမာသုံးမျိုးနဲ့ ရှင်းပြထားတယ်လေ၊ ကြက်တူရွေးကို အသက်ကြီးလို့ လျှာထူမှ စကားပြောသင်ရင် ဘယ်လိုမှ မတတ်နိုင်တော့အတွက် အသက်ငယ်တုန်း လျှာပါးစဉ် သင်သင့်တယ်'

'နိ.ချဉ်တွေကို နေထွက်ပြီးမှ ကျီချက်ရင် ထောပတ်ကောင်း မဖြစ်နိုင်တော့တဲ့အတွက် မိုးမလင်းခင် ပြုပြင်ကျီချက်သင့်တယ်၊ သရက်သီးမှည့်တွေဟာ ငှက်တွေထိုးသုတ်ပြီးမှဆိုရင် ကိုယ်စားလို့လည်း မဖြစ်၊ သူများလှူလို့လည်း မဖြစ်နိုင်တော့တဲ့အတွက် ငှက်တွေ မထိုးသုတ်သေးခင် အလျင်အမြန် ခူးပြီး ကိုယ်တိုင်လည်း စား၊ ဘုရား စတဲ့ သူတော်စင်တွေကိုလည်း ကပ်လှူသင့်တယ်'

'အဲဒီ ဥပမာတွေလိုပဲ... လူဟာလည်း အသက်ကြီးမှဆိုရင် စိတ်နေစိတ်ထားတွေက မဖြူစင်၊ အနှစ်မဲ့တဲ့ လောကီအာရုံ

အမျိုးမျိုးက အရိပ်ထင်၊ ကိုယ်အား၊ ဉာဏ်အားတွေက စိတ်သွားတိုင်း မပါချင်တော့တဲ့အတွက် ကုသိုလ်အလုပ်၊ တရားအလုပ်တွေကို ပြည့်ပြည့်ဝဝ အားမထုတ်နိုင်တော့ဘူး၊ ဒါကြောင့် ငယ်တုန်းရွယ်တုန်း၊ သန်တုန်း မြန်တုန်း၊ စိတ်နေစိတ်ထား ဖြူစင်သန့်ရှင်းတုန်း၊ ဉာဏ်ရည်ဉာဏ်သွေး ထက်မြက်တုန်း လူငယ်ဘဝဟာ ရဟန်းပြုဖို့ရော၊ ကုသိုလ်အလုပ်၊ တရားအလုပ် အားထုတ်ဖို့ရော အကောင်းဆုံးပဲ လို့ ရာမာခရစ်ရှနာက ဆိုထားတယ် မဟုတ်လား'

'ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား၊ အဲဒီအခန်းကဏ္ဍထဲမှာ အရှင်မဟာရဋ္ဌသာရရဲ့ စတုမဗ္ဗသာရပျို့ ကောက်နုတ်ချက်ကလေးပါတပည့်တော် ထည့်ရေးခဲ့ပါသေးတယ်၊ အခုထိ အလွတ်ရနေပါသေးတယ်'

'ယစ်မူးစည်းစိမ်၊ မှေးတိမ်ကုသိုလ်၊ ဝန်တိုဆိုပိတ်၊ ရမ္မက်စိတ်ဖြင့်၊ ညွှန်ကြိတ်ယန္တရား၊ ကြံဖတ်လားသို့၊ မြေးသားမြစ်စည်၊ ပျော်တာရှည်၍၊ ချစ်ရည်ခန်းခြောက်၊ အိုမင်းရောက်မှ၊ စွန့်မြောက်လူဘော်၊ တောထွက်သော်လည်း၊ မလျော်လည်းကောင်း၊ ဇရာထောင်းသော်၊ ပျောင်းပျောင်းည့်ည့်၊ ငါဆော်အံ့ဟု၊ မခွဲလွဲလ၊ ထကြွပျင်းထိုင်း၊ လိုတိုင်းမပါ၊ ပညာပေတုံး၊ နှလုံးလည်းငြီး၊ နှုတ်သီးလှုပ်ဆန်း၊ စီးဖြန်းဘာဝနာ၊ များစွာမပြန်၊ မှိတ်တုံကြန်ခဲ့၊ တောင်ညွန့်ကုန်းတက်၊ ကမ်းရိုးသက်ဝယ်၊ အနှက်ပြည့်ဖြိုး၊ ရေပြည့်အိုးကို၊ ကြီးကြီးပမ်းပမ်း၊ မဖိတ်ထမ်းသည်၊ လူစွမ်းသဖွယ်၊ ပျို့နုနယ်က၊ စင်ကြယ်သိမ်မွေ့၊ ရသေ့ရဟန်း၊ ဖြစ်ထွန်းလေငြား၊ ထိုသူအားကို၊ ဘုရားကစ၊ ပဏ္ဍိတတို့၊ လွန်လှကြည်ညို၊ ချီးမွမ်းဆို၏။'

'သာဓု . . . သာဓု . . . သာဓု၊ ဒကာကြီးရဲ့ မှတ်ဉာဏ် ကတော့ အံ့မခန်းပါပဲ။ အသက် (၉၄)နှစ်ရှိတာတောင် ဒီပျိုတွေ မမေ့သေးဘူးနော်၊ အလွတ်ရနေတုန်းပဲ'

'ဒကာကြီးရေးတဲ့ 'ရာမာခရစ်ရှနာ၏ သုတ္တန်ပုံပြင်များ' စာအုပ်ထဲက 'ရဟန်းခံ လူသန်လိုဘိတောင်း' ဆိုတဲ့ အခန်းကဏ္ဍ ဟာ ဦးဇင်းကို သာသနာ့ဘောင် မြန်မြန်ဝင်ဖြစ်ဖို့ တွန်းအားကြီး တစ်ခု ဖြစ်ခဲ့တဲ့အတွက် ဦးဇင်းအပေါ်မှာ ဒကာကြီးရဲ့ 'စာပေကျေးဇူး' ရှိပါတယ်။ အဲဒီစာပေကျေးဇူးကို တုံ့ပြန်ဆပ်တဲ့အနေနဲ့ ဒကာကြီး လှူချင်တာလှူဖို့ နဝကမ္မ ကျပ်တစ်သိန်း ဦးဇင်းလှူပါရစေ' စာရေးသူရဲ့ စကားအဆုံးမှာတော့ ဒကာကြီး ဦးသုခ ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြစ်သွားပြီး မျက်နှာပြင်တစ်ခုလုံးမှာ အံ့ဩ တဲ့ အရိပ်အယောင်တွေ လွှမ်းခြုံသွားပါတော့တယ်။ မျက်ခုံးကိုပင့်၊ မျက်လုံးကို ထပ်ချဲ့ရင်း စာရေးသူရဲ့ ရင်ဘတ်နေရာကို အံ့ဩ တကြီး စူးစိုက်ကြည့်နေတာနဲ့ . . . .

'ဦးဇင်းလှူတာကို လက်ခံပါဒကာကြီး၊ ဘုန်းကြီးလှူတာ ဆိုပြီးတော့ ယူရမှာ တွန့်မနေပါနဲ့၊ ဒကာကြီးကို လှူတယ်ဆိုပေမယ့် တကယ်တော့ တရားကို ပူဇော်တာပါ။ 'ရဟန်းပြုတယ်၊ တရားအား ထုတ်တယ်ဆိုတာ ငယ်ရွယ်နုပျိုတုန်း အကောင်းဆုံးပဲ' ဆိုတဲ့ တရားစကားကို ပူဇော်တာပါ။ ဓမ္မပူဇာပါ ဒကာကြီး'

စာရေးသူရဲ့ ကိုယ်စား ခမည်းတော် (ဦးစိန်ဝင်း)နဲ့ မယ်တော် (ဒေါ်သိန်းသိန်း)က ကပ္ပိယအဖြစ်နဲ့ ငွေကျပ်တစ်သိန်းကို ဒကာကြီး ဦးသုခရဲ့လက်ထဲ လွှဲအပ်လှူဒါန်းလိုက်တဲ့အခါမှာတော့

ညီတော်မောင် ကိုညိုဝင်း၊ ရဟန်းဒါယိကာမ ဒေါ်ခင်စောတင့်၊ ဒကာလေး ကိုသားကြီးနဲ့တကွ ရောက်ရှိနေကြတဲ့ ပရိသတ်အား လုံးက လှိုက်လှဲဝမ်းမြောက်စွာ သာဓုသုံးကြိမ် ခေါ်ဆိုလိုက်ကြပါတော့တယ်။

ဒကာကြီး ဦးသုခ က ငွေကျပ်တစ်သိန်း ထည့်ထားတဲ့ စာအိတ်ဖြူလေးကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ တရိုတသေကိုင်၊ ဦးထိပ်မှာ တပ်ပြီး . . . .

'တပည့်တော် သိပ်ကို ကျေနပ်သွားပြီဘုရား၊ သိပ်ကို ကျေနပ်သွားပြီဘုရား' ဟု ကျေနပ်သွားပြီဘုရား ဟု ကျေနပ်သွားပြီဘုရား

မာရ်
ဝိဝိဝိ

‘အလင်းတန်းဂျာနယ်ကို ပရဟိတဂျာနယ်လို့ နာမည်ပြောင်း
လိုက်ဖို့ကောင်းတယ်’

သာသနာ့ညီတော်မောင် ရဝေရွယ်(အင်းမ) အဲဒီလိုပြောတုန်း
က ‘သိပ်ဟုတ်တာပေါ့’ လို့ စာရေးသူ အပြည့်အဝ ထောက်ခံခဲ့ဖူး
ပါတယ်။ စာရေးသူ တွေးခဲ့ဖူးတဲ့ အတွေးနဲ့ တစ်ထပ်တည်း ကျနေ
တာကိုး။

ဟုတ်လည်း ဟုတ်တယ်လေ၊ အလင်းတန်းမို့ မဖတ်လိုက်နဲ့၊
လူမှုပရဟိတသတင်း။

သာသနာ့ပရဟိတသတင်း။
အများကောင်းကျိုးပြု
ပရဟိတသတင်းတစ်ပုဒ်ပုဒ်
ကတော့ ပါလာတာချည်းပဲ
မဟုတ်လား။

ရေခဲပဲ
မာရ်

အလင်းတန်းနဲ့ ပရဟိတ၊ ပရဟိတနဲ့ အလင်းတန်း ခွဲခြားလို့တောင် မရတော့ပါဘူး။

'ကပ္ပလီကို ကူညီကြပါ' လို့မျိုး တစ်ဦးတစ်ယောက်နဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ ပရဟိတသတင်းတွေလည်း ပါလာတတ်သလို 'ဝိသာခါ အမျိုးသမီးသီလရှင်ကျောင်း' လို့မျိုး အများစုနဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ ပရဟိတသတင်းတွေလည်း ပါလာတတ်ပါတယ်။ 'အလင်းတန်း' ရဲ့ 'သတင်းကမ်း' မှုကြောင့် တစ်ဦးတစ်ယောက်ဆိုတဲ့ 'ပရ - သူတစ်ပါး' ရော၊ အများစုဆိုတဲ့ 'ပရ - သူတစ်ပါး' ရော 'ဟိတ - ကောင်းကျိုးစီးပွား' ဖြစ်ထွန်းသွားကြတာချည်းပါပဲ။

ပရဟိတကုသိုလ် ဆည်းပူးခွင့်ရကြတဲ့ ပရဟိတစိတ်ဓာတ် ပိုင်ရှင်တွေကလည်း သတင်းကမ်းတဲ့ အလင်းတန်းကို ကျေးဇူးတင် မဆုံး ဖြစ်ကြရပါတယ်။ ပရဟိတစိတ်ဓာတ် ဘယ်လောက်ရှိရှိ၊ ဘယ်နေရာမှာ ဘာလိုအပ်နေတယ်ဆိုတာ သိခွင့်မရရင် သူတစ်ပါး ရဲ့ လိုအပ်ချက်ကို ဘယ်လိုမှ ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး လေ။

ပရဟိတသတင်းတွေ တခုတ်တရ ထည့်ပေးနေတာကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် အလင်းတန်းဖန်တီးရှင်တွေရဲ့ နှလုံးသားမှာ ပရဟိတစိတ်ဓာတ် အပြည့်အဝရှိတယ်ဆိုတာ သိသာထင်ရှားပါတယ်။ စာဖတ်ပရိသတ်ကို စာပေအသိ ဖြန့်ဝေပေးရုံမက ကုသိုလ် ပီတိတွေပါ မျှဝေပေးနေတာမို့ စာနယ်ဇင်းအလုပ်လုပ်ရင်း ပါရမီ ဖြည့်ပြီးသား ဖြစ်သွားတာပေါ့။

ပရဟိတစိတ်ဓာတ်ဆိုတာ ဘုရားလောင်းစိတ်ဓာတ်ပါ။

ခုယူရင် ခုရနိုင်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို စွန့်ပြီး လေးအသင်္ချေနဲ့ကမ္ဘာ တစ်သိန်းကာလပတ်လုံး ပါရမီတော်တွေကို အပင်ပန်းအဆင်ရဲနဲ့ ပြည့်ကျင့်ခဲ့တာဟာ သတ္တဝါတွေရဲ့ အကျိုးစီးပွားကို လိုလားတဲ့ ပရဟိတစိတ်ဓာတ်ကြောင့်ပါ။

ဘုရားဖြစ်ခြင်းရဲ့ အဓိကအကြောင်းတရားကို ပြောပါဆို ရင် ပရဟိတစိတ်ဓာတ်ကိုပဲ ပြောရပါလိမ့်မယ်။ ပရဟိတစိတ်ဓာတ် သာ မရှိရင် ပါရမီတော်တွေ မဖြည့်ကျင့်ဖြစ်ပါဘူး။ ပါရမီတော်တွေ မှ မဖြည့်ကျင့်ရင်လည်း ဘုရားမဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ပါရမီတော်တွေ ဖြည့်ကျင့်တယ် ဆိုတာကလည်း အဓိကအားဖြင့် ပရဟိတအလုပ် တွေ လုပ်တာပါပဲ။ လူမှုရေး ပရဟိတတွေလည်း ပါသလို သာသနာရေး ပရဟိတတွေလည်း ပါပါတယ်။ လောကီကောင်းကျိုး ပရဟိတတွေလည်း ပါသလို လောကုတ္တရာကောင်းကျိုး ပရဟိတတွေလည်း ပါပါတယ်။

ဘုရားရှင်တိုင်းဟာ ဘုရားမဖြစ်ခင်မှာလည်း ပရဟိတ စိတ်ဓာတ်နဲ့ပဲ ပါရမီဖြည့်ခဲ့ကြသလို ဘုရားဖြစ်ပြီး နောက်ပိုင်းမှာ လည်း ပရဟိတစိတ်ဓာတ်နဲ့ပဲ လောကကို ကောင်းကျိုးပြုသွားခဲ့ ကြပါတယ်။ ဘုရားဆိုတာ ပရဟိတရဲ့ အမှတ်သင်္ကေတပါ။ တစ် လောကလုံးမှာ ပရဟိတစိတ်ဓာတ် အရှိဆုံးနဲ့ ပရဟိတအလုပ် အလုပ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘုရားပါပဲ။

ဘုရားလောင်းတွေ၊ ဘုရားရှင်တွေမှာသာ ပရဟိတစိတ် ဓာတ် ရှိတာလားဆိုတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ စိတ်နေစိတ်ထား မြင့်မား ကြီးမြတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်းမှာ ပရဟိတစိတ်ဓာတ်ရှိပါတယ်။

စားချင်စိတ် မရှိတော့ပါဘူး။ စာရေးသူရဲ့ တူလေး နှစ်နှစ်ခွဲ၊ သုံးနှစ်အရွယ်တုန်းက အဲဒီအမှတ်တံဆိပ်နဲ့ ကိတ်မုန့်ဘူး သူ့ကိုပေးတိုင်း ဘူးခွဲပေါ်က အမှတ်တံဆိပ်ကို ကြည့်ပြီး 'ဟင် . . . . ကြီး' ဆိုပြီး ခေါင်းရမ်း၊ မျက်နှာလွဲခဲ့ဖူးပါတယ်။ စာမဖတ်တတ်သေးတဲ့ ကလေးကတောင် ဒီအမှတ်တံဆိပ်ဆိုရင် မှီတက်တွေမှန်းသိလို့ လက်မခံပါဘူး။

'ရွှေ' နဲ့ စ, တဲ့နာမည်ကြီး အမှတ်တံဆိပ်တစ်ခုနဲ့ ကိတ်မုန့်တွေကတော့ ထောပတ်နံ့လေး တသင်းသင်းနဲ့ သန့်ရှင်းလတ်ဆတ်လွန်းလို့ သူ့မုန့်စားတိုင်း၊ သူ့လုပ်ငန်း မိသားစုတွေကို အလိုလို မေတ္တာပို့သနေမိလျက်သား ဖြစ်သွားပါတယ်။ ကိတ်မုန့်တစ်ခုတည်း မဟုတ်ပါဘူး။ သူ့လုပ်ငန်းကထုတ်တဲ့ မုန့်မှန်သမျှ ထောပတ်နံ့လေး တမွှေးမွှေးနဲ့ အရည်အသွေးအကောင်းဆုံး ဖြစ်နေတာချည်းပါပဲ။ 'ရွှေ . . . ' အမှတ်တံဆိပ်ဆိုရင် ယုံကြည်စိတ်ချပြီးသား ဆိုပါတော့။

စိတ်နေစိတ်ထားက 'အကောင်းတကာအစွန့်' ဖြစ်နေရင် အလုပ်ရဲ့ အရည်အသွေးကလည်း 'အကောင်းတကာထိပ်' ဖြစ်နေမှာပါပဲ။ 'အကောင်းဆုံးကိုမေး' ရင်တော့ 'ရွှေစိတ်ဓာတ်' လို့ခေါ်တဲ့ ပရဟိတစိတ်ဓာတ်ပါပဲ လို့ ဖြေရပါလိမ့်မယ်။

ဘယ်အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းအလုပ်ပဲ လုပ်လုပ်၊ 'အရည်အသွေးကောင်းဖို့ အဓိက' ဆိုတဲ့ စိတ်ဓာတ်နဲ့ ကိုယ့်အမြတ်အစွန်းကို အဓိကထားဘဲ အားပေးသူရဲ့ စိတ်ကျေနပ်မှုကို အဓိကထားမယ်ဆိုရင် လုပ်ငန်းသဘောအရ မလွဲသာ မရှောင်သာ

- ❖ ဘုရားဖြစ်ခြင်းရဲ့
- ❖ အဓိကအကြောင်းတရားကို
- ❖ ပြောပါဆိုရင်
- ❖ ပရဟိတစိတ်ဓာတ်ကိုပဲ
- ❖ ပြောရပါလိမ့်မယ်။
- ❖ ပရဟိတစိတ်ဓာတ်သာ မရှိရင်
- ❖ ပါရမီတော်တွေ မဖြည့်ကျင့်ဖြစ်ပါဘူး။
- ❖ ပါရမီတော်တွေမှ မဖြည့်ကျင့်ရင်လည်း
- ❖ ဘုရားမဖြစ်နိုင်ပါဘူး။
- ❖ ပါရမီတော်တွေ ဖြည့်ကျင့်တယ်
- ❖ ဆိုတာကလည်း အဓိကအားဖြင့်
- ❖ ပရဟိတအလုပ်တွေ လုပ်တာပါပဲ။

တန်ရာတန်ကြေး ယူရပေမယ့် မေတ္တာစေတနာတွေ အခမဲ့ပေးနေတာဖြစ်လို့ ပရဟိတအလုပ် လုပ်နေတာပါပဲ။

ကိုယ်ရဲ့ အတ္တဟိတအလုပ်ကို လုပ်ရင်း မေတ္တာစေတနာကြောင့် အလိုအလျောက် ပရဟိတဖြစ်သွားတာမို့ အဲဒီလိုမျိုး ပရဟိတကို 'အလိုအလျောက်ပရဟိတ' လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ကိုယ်ကို ကိုယ့်စီးပွား လုံးဝမပါတဲ့ တကူးတကပရဟိတမျိုး မလုပ်နိုင်တောင် ကိုယ်ကိုကိုယ့်စီးပွားနဲ့ ဆက်စပ်နေတဲ့ အလိုအလျောက် ပရဟိတ

မိုးတော့ လူတိုင်း လုပ်သင့်ပါတယ်။ ‘စိတ်ကောင်းနှလုံးကောင်း’ ဆိုတဲ့ အရင်းအနှီးလေးသာရှိရင် မလုပ်နိုင်စရာအကြောင်း မရှိပါဘူး။

ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ ကံ-ကံရဲ့အကျိုးနဲ့ ရှေးဘဝ၊ နောက်ဘဝတွေကို လေးလေးနက်နက် ယုံကြည်တဲ့ သဒ္ဓါတရားကို သူတော်ကောင်းတွေရဲ့ အကောင်းဆုံးအဖော်မွန်လို့ ‘အနှိုင်းမဲ့ အဖော်’ ဆောင်းပါးမှာ ရေးခဲ့ဖူးပါတယ်။ ပရဟိတကိစ္စမှာ ‘ကောင်းတာလုပ်ရင် ကောင်းကျိုးရမယ်၊ ဆိုးတာလုပ်ရင် ဆိုးကျိုးရမယ်’ လို့ ယုံကြည်တဲ့ သဒ္ဓါတရားလောက် အခိုင်အမာရှိရင်ကိုပဲ အတိုင်း အတာတစ်ခုအထိ လုံလောက်ပါတယ်။

သဒ္ဓါအဖော် လုံးဝ မရှိရင် ပရဟိတနှစ်မျိုးလုံး မလုပ်ဖြစ်ပါဘူး။ သဒ္ဓါအဖော် နည်းနည်းရှိရင်တော့ အလိုအလျောက် ပရဟိတတစ်မျိုး လုပ်ဖြစ်ပါတယ်။ သဒ္ဓါအဖော် အများကြီးရှိရင်တော့ အလိုအလျောက်ပရဟိတဇရာ၊ တကူးတကပရဟိတပါ နှစ်မျိုးလုံး လုပ်ဖြစ်ပါတယ်။

သဒ္ဓါအဖော်မှာ သူ့မိတ်ဆွေမေတ္တာလည်း အဖော်ပါတာ မို့ ‘တကူးတကပရဟိတ’ မှာ သဒ္ဓါအဖော်နဲ့အတူ မေတ္တာအဖော်လည်း အရေးကြီး လိုအပ်ပါတယ်။ သဒ္ဓါအဖော် အားကောင်းပေမယ့် မေတ္တာအဖော် အားနည်းနေရင် တကူးတကပရဟိတကို နည်းနည်းပဲ လုပ်ဖြစ်ပါတယ်။ သဒ္ဓါအဖော်လည်း အားကောင်း၊ မေတ္တာအဖော်လည်း အားကောင်းမှ တကူးတကပရဟိတကို အများကြီး လုပ်ဖြစ်တာပါ။

လောကမှာ ကိုယ့်လောက် အဆင်မပြေတဲ့သူတွေ၊ ကိုယ့်လောက် မပြည့်စုံတဲ့သူတွေ အများကြီးရှိပါတယ်။ သူတို့ရဲ့ လိုအပ်ချက်ကို ကိုယ်တတ်စွမ်းနိုင်သလောက် ‘ကရုဏာမေတ္တာစိတ်’နဲ့ ပြည့်ဆည်းပေးလိုက်မယ်ဆိုရင် သူတို့ဘယ်လောက်များ ဝမ်းသာလိုက်ကြမလဲ၊ ကိုယ်အဆင်မပြေခဲ့ဘူး သူတစ်ပါးကကူညီလိုက်လို့ ကိုယ်ဝမ်းသာခဲ့ဖူးတာနဲ့ ကိုယ်ချင်းစာကြည့်တတ်မယ်ဆိုရင် မပြည့်စုံသူတွေအပေါ် ကရုဏာရှေ့ထား မေတ္တာပွားဖို့ အခက်အခဲ မရှိလောက်ပါဘူး။

လောကမှာ ကိုယ့်ထက် အဆင်ပြေတဲ့သူတွေ၊ ကိုယ့်ထက် ပြည့်စုံတဲ့သူတွေ အများကြီးရှိပါတယ်။ ဘယ်လောက်ပဲ ပြည့်စုံပြည့်စုံ၊ အခြေအနေ အားလျော်စွာ၊ လုပ်ငန်းသဘော အားလျော်စွာ လိုအပ်ချက်ဆိုတာ ရှိစမြဲမို့ သူတို့ရဲ့ လိုအပ်ချက်ကို ကိုယ်တတ်စွမ်းနိုင်သလောက် ‘မုဒိတာမေတ္တာစိတ်’နဲ့ ပြည့်ဆည်းပေးလိုက်မယ်ဆိုရင် သူတို့ ဘယ်လောက်များ ဝမ်းမြောက်လိုက်ကြမလဲ။ ကိုယ့်ကို ပြည့်စုံသည်ထက် ပြည့်စုံအောင် သူတစ်ပါးခိုးမြှောက်လိုက်လို့ ကိုယ်ဝမ်းမြောက်ဖူးတာနဲ့ ကိုယ်ချင်းစာကြည့်တတ်မယ်ဆိုရင် ပြည့်စုံသူတွေအပေါ် မုဒိတာရှေ့ထား မေတ္တာပွားဖို့ လွယ်ကူသွားမှာ သေချာပါတယ်။

နောက်ဆုံးတော့ ပရဟိတစိတ်ဓာတ်ဆိုတာ ‘ကိုယ်ချင်းစာစိတ်’ ပါပဲ။ ကိုယ်ချင်းစာစိတ်ရှိမှ ပရဟိတစိတ်ဓာတ် မရှိနိုင်ပါဘူး။ ကိုယ်ချင်းစာစိတ် မရှိရင် ပရဟိတစိတ်ဓာတ် မရှိနိုင်ပါဘူး။ ကိုယ့်မှာ ကိုယ်ချင်းစာစိတ် ဘယ်လောက်ရှိသလဲဆိုတာ သိချင်ရင်

တို့ယ့်မှာ ပရဟိတ လုပ်ချင်စိတ် ဘယ်လောက်ရှိသလဲ၊ ပရဟိတ အလုပ်တွေကို ကိုယ်ဘယ်လောက်လုပ်နေသလဲ ဆိုတာနဲ့ တိုင်း တာကြည့်နိုင်ပါတယ်။

ပရဟိတစိတ်ဓာတ်ဆိုတာ ဘုရားခိုးမွမ်းတဲ့ စိတ်ဓာတ်ပါ။ ပရဟိတအလုပ်ဆိုတာ ဘုရားအားပေးတဲ့ အလုပ်ပါ။ ပရဟိတလူ သားဆိုတာ ဘုရားလိုလားတဲ့ လူသားပါ။

မြတ်စွာဘုရား စာတုမာရွာ၊ သျှစ်သျှားတောမှာ သီတင်း သုံးတော်မူခဲ့စဉ်တုန်းက ရုပ်ဝေးကရောက်လာတဲ့ ဘုရားဖူးရဟန်း တော်ငါးရာကို အသံဗလံ ဆူညံမှုကြောင့် ခရီးရောက်မဆိုက် ကျောင်းတိုက်ကနေ နှင်ထုတ်တော်မူခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဘုရားဖူးအဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်က အရှင်သာရိပုတ္တရာနဲ့ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ပါ။ ဒေသအကြီးအကဲတွေနဲ့ သဟမ္ပတိဗြဟ္မာတို့ရဲ့ ကြားဝင်လျှောက် ထားပေးမှုကြောင့် ပြန်လည်လက်ခံပြီးတဲ့အချိန်မှာ မြတ်စွာဘုရား ရှင်က အရှင်သာရိပုတ္တရာနဲ့ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ကို 'အခုလို နှင်ထုတ်လိုက်ချိန်မှာ ဘယ်လိုစိတ်ဖြစ်ကြသလဲ' လို့ မေးမြန်းတော်မူ ပါတယ်။

အရှင်သာရိပုတ္တရာက . . .

'ခုချိန်မှာ မြတ်စွာဘုရား တခြားကိစ္စတွေအကုန်လုံး လျစ် လျူရှုပြီး ဖလသမာပတ်ချမ်းသာနဲ့ပဲ အေးချမ်းစွာ နေတော်မူတော့ မယ်၊ ငါလည်း တခြားကိစ္စတွေမှာ ဘာမှကြောင့်ကြမစိုက်တော့ဘဲ ဖလသမာပတ်ချမ်းသာနဲ့ပဲ အေးအေးဆေးဆေးနေတော့မယ်'

လို့ စိတ်ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်တော့ မြတ်စွာဘုရားရှင်

က . . .

'ခဏလောက်နေပါဦး သာရိပုတ္တရာ . . . ၊ ခဏလောက် နေပါဦး၊ ဖလသမာပတ်ချမ်းသာနဲ့ ကိုယ်တစ်ယောက်တည်း အေး အေးဆေးဆေးနေဖို့ ခဏလောက် ဆိုင်းဝှံပါဦး'

လို့ 'အေးချမ်းစွာ တစ်ကိုယ်တော်နေလိုစိတ်' ကို တားမြစ် တော်မူပါတယ်။

အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်က . . . . .

'ရဟန်းတွေကို မြတ်စွာဘုရား နှင်ထုတ်လိုက်ပြီ၊ ခုချိန်မှာ မြတ်စွာဘုရား တခြားကိစ္စတွေ အကုန်လုံးလျစ်လျူရှုပြီး ဖလသမာ ပတ်ချမ်းသာနဲ့ပဲ အေးချမ်းစွာနေတော်မူတော့မယ်၊ ဒီတော့ ဒီလို အချိန်မှာ ရဟန်းတော်တွေကို ငါနဲ့ အရှင်သာရိပုတ္တရာ နှစ်ပါးအတူ တွဲပြီး ဦးဆောင်ရတော့မယ်၊ ရဟန်းတော်တွေရဲ့ ကိစ္စအဝဝကို ငါနဲ့ အရှင်သာရိပုတ္တရာပဲ ကြောင့်ကြစိုက်ရတော့မယ်'

လို့ စိတ်ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်တော့ မြတ်စွာဘုရားရှင်က . . . .

'ကောင်းလိုက်လေစွ မောဂ္ဂလ္လာန် . . . ၊ ကောင်းလိုက် လေစွ၊ ရဟန်းတော်တွေကို ငါဘုရားကဖြစ်စေ၊ သာရိပုတ္တရာနဲ့ မောဂ္ဂလ္လာန်တို့ကဖြစ်စေ ကြောင့်ကြစိုက်ပြီး ဦးဆောင်ရမှာပေါ့'

လို့ 'အများအပေါ် တာဝန်ယူလိုစိတ်' ကို ခွံကျွေးတော်မူ ပါတယ်။

ပရဟိတစိတ်ဓာတ်နဲ့ ပရဟိတလုပ်ရပ်ကို မြတ်စွာဘုရား ဘယ်လောက်တန်ဖိုးထားတယ်ဆိုတာ ဒီအဖြစ်အပျက်က သက်

သေပြနေပါတယ်။ တခြားအဖြစ်အပျက်တွေလည်း အများကြီး ရှိပါသေးတယ်။

ရှပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ လိုအပ်ချက်တွေ ဖြည့်ဆည်းပေးတဲ့ ပရဟိတအလုပ်တွေ လုပ်သလို စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ လိုအပ်ချက်တွေ ဖြည့်ဆည်းပေးတဲ့ ပရဟိတအလုပ်တွေလည်း လုပ်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ အခုခေတ် တရားပွဲအများစုကို လူငယ်တွေ ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုပြီး ကျင်းပနေတာဟာ စိတ်ဓာတ်ဖွံ့ဖြိုး အသိဉာဏ်တိုးစေမယ့် ပရဟိတအလုပ် လုပ်နေတာပါပဲ။ စာကြည့်တိုက် ထူထောင်တာတို့၊ တရားစာအုပ်၊ တရားတိပ်ခွေတွေ အခမဲ့ငှားရမ်းတာတို့လည်း နည်းတူပဲပေါ့။

တစ်ဖက်သားကို အတွေးအခေါ်၊ အယူအဆ မှန်ကန်စေမယ့်၊ စိတ်ဓာတ်နဲ့ အသိဉာဏ် ရင့်ကျက်မြင့်မြတ်စေမယ့် စာပေတွေ ရေးသားတာ၊ ဟောပြောချက်တွေ ပို့ချတာ၊ စကားတွေပြောဆိုတာဟာလည်း စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ပရဟိတအလုပ် လုပ်တာပါပဲ။

ရှပ်အားဖြည့်ပရဟိတရော၊ စိတ်အားဖြည့်ပရဟိတရော၊ လုပ်စရာ ပရဟိတအလုပ်တွေ အများကြီးရှိပါတယ်။ ကိုယ်လက်လှမ်းမီသလောက်၊ ကိုယ်တတ်စွမ်းနိုင်သလောက် မေတ္တာအပြည့်နဲ့ လုပ်သွားဖို့ပါပဲ။

‘မေတ္တာအပြည့်နဲ့’ လို့ ထည့်ပြောရတာက ပရဟိတကို ဖန်းပြုပြီး ကိုယ်ကျိုးရှာ အမြတ်ထုတ်တဲ့သူတွေ ရှိနေလို့ပါ။ ပရဟိတအလုပ် လုပ်တဲ့နေရာမှာ ကိုယ်နေရာရဖို့၊ ကိုယ့်နာမည်ထင်ပေါ်ဖို့၊ ကိုယ့်အတွက် တစ်နည်းနည်းနဲ့ အကျိုးအမြတ်ရဖို့ဆိုတဲ့ အတ္တမျှော်

လင့်ချက်တွေ ကင်းရှင်းရပါမယ်။

ဪ . . . . စကားမစပ် . . . . . တစ်ခုပြောပါရစေဦး။ ကြားတယ်လို့တော့ မထင်လိုက်ပါနဲ့နော်။ ပရဟိတစိတ်ဓာတ်ရဲ့ ကြီးကျယ်တဲ့ ရလဒ်၊ ဆန်းကြယ်တဲ့ ရောင်ပြန်ဟပ်မှုကို လက်တွေ့သိစေချင်လို့ပါ။

စာရေးသူရဲ့ ‘အနှိုင်းမဲ့အဖော်’ ဆောင်းပါးပါတဲ့ အလင်းတန်းဂျာနယ် (၁၅-၃-၂၀၀၄) ထဲမှာ မူလတန်းပညာကို ခက်ခက်ခဲခဲ သည်းထိတ်ရင်ဖို့ သင်ကြားနေကြရတဲ့ ကလေးငယ်တွေ အကြောင်း ရေးသားထားတဲ့ ‘သန်းမြင့်အောင်’ ရဲ့ ‘သောကထဲကပီတိ၊ ပီတိထဲက သောက’ ပရဟိတ သတင်းဆောင်းပါးကို ဖတ်ရှုလိုက်ရပါတယ်။

ပညာကို တန်ဖိုးထားသူပီပီ သနားကရုဏာဖြစ်မိလို့ သင်္ကြန်ပြီးရင်တော့ နှစ်ဦးအလှူအဖြစ် အဲဒီဆောင်းပါးပါ ပဲခူးငါးကြီးအင်းကျေးရွာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသင် ပညာရေးကျောင်းအတွက် အလှူငွေ ကျပ်သုံးသိန်း လှူဦးမှပဲလို့ စိတ်ကူးထားလိုက်ပါတယ်။ စိတ်ကူးပြီးလို့ နှစ်ရက်အကြာမှာပဲ စာရေးသူနဲ့ တစ်ကြိမ် တစ်ခါမှ မတွေ့ဆုံဖူး။ မရင်းနှီးဖူးတဲ့ မြတ်ကဒကာတစ်ဦး (ဦးနေဝင်း) က ‘အရှင်ဘုရား သုံးလိုရာ သုံးဖို့’ ဆိုပြီး နဝကမ္မ ကျပ်သုံးသိန်း လာလှူပါတယ်။ (ဓမ္မစာပေအတွက် မဟုတ်ပါဘူး။)

မြတ်ကဒကာ သထုံက တောင်ပေါ်အထိ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်လာပြီး အခုလို လှူဒါန်းလိုက်တာဟာ ပရဟိတစိတ်ဓာတ်ရဲ့ အကျိုးပေးပဲလို့ စာရေးသူကတော့ အခိုင်အမာ ယုံကြည်ပါ

တယ်။ ဒီလိုလက်တွေ့မျိုးတွေ အကြိမ်ပေါင်း များလွန်းလှပြီမို့ တိုက်ဆိုင်မှုလို့ ပြောရင် မှားပါလိမ့်မယ်။ (ဓမ္မစာပေအတွက် လှူတာ မဟုတ်ပေမယ့် သူ့ရဲ့ သဒ္ဒါတရားကို ခိုးမြှောက်တဲ့အနေနဲ့ ကျပ်တစ်သိန်းကို ဓမ္မစာပေ ပဒေသာပင်မှာ သူ့နာမည်နဲ့ပဲ အသုံးပြုပေးလိုက်ပါတယ်။)

ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပသာသနာပြုလုပ်ငန်းတွေကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ အောင်အောင်မြင်မြင် ဆောင်ရွက်နေတဲ့ ရိပ်သာဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးကို သိလိုသူတချို့က 'အခုလို ဘုန်းကံကြီးမားပြီး ပြည့်စုံအောင်မြင်နေတာ ဘာကြောင့်ပါလဲ' လို့ မေးတော့ ဆရာတော်ဘုရားကြီးက 'အများအကျိုးအတွက် လုပ်နေတာမို့ပါ' လို့ ဖြေကြားတော်မူခဲ့ဖူးပါတယ်။

သာသနာမှာ နေလိုလလို ထင်ရှားကျော်ကြားပြီး ပြည့်စုံအောင်မြင်နေကြတဲ့ ဆရာတော်သံဃာတော်တွေရဲ့ ဘုန်းကံကြီးမားမှု အစုစုဟာ 'ပရဟိတစိတ်ဓာတ်'ရဲ့ အသီးအပွင့်တွေချည်းပါပဲ။ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာနဲ့ ဒါနကောင်းမှုတွေရဲ့ တန်ခိုးသတ္တိလည်း ပါတာပေါ့လေ။

'သတင်းချင်းတူရင်တောင် တင်ပြပုံ မတူစေရဘူး' ဆိုတဲ့ ခံယူချက်နဲ့ အနုပညာသတင်းတွေအပါအဝင် လူမှုရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ နိုင်ငံတကာရေးစတဲ့ သတင်းအချက်အလက်မျိုးစုံကို အခြေအနေ အချိန်အခါနဲ့ တစ်ပြေးညီ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ရသမြောက်အောင် ရေးသားတင်ပြပေးနေတာ၊ အတွေးအခေါ်၊ အယူအသိ မှန်ကန်စေမယ့် ထေရဝါဒသန့်သန့် ဓမ္မဆောင်းပါးတွေ ထည့်သွင်း

ပေးနေတာဟာ အလင်းတန်းဂျာနယ်ရဲ့ 'အလိုအလျောက်ပရဟိတ' ပါ။

အကူအညီလိုအပ်နေသူတွေ အကူအညီရအောင် မေတ္တာ စေတနာအပြည့်နဲ့ လူမှုပရဟိတသတင်းတွေ၊ သာသနာပရဟိတသတင်းတွေ အရေးတယူ ထည့်သွင်းပေးနေတာ၊ ကြားထဲကနေ အချိန်ကုန်ခံ၊ အပင်ပန်းခံပြီး ပရဟိတဌာနတွေ၊ လိုအပ်ရာပုဂ္ဂိုလ်တွေဆီ အလှူငွေ သွားရောက်ပေးအပ် လှူဒါန်းပေးတာကတော့ အလင်းတန်းဂျာနယ်ရဲ့ 'တကူးတကပရဟိတ' ပါ။

အလိုအလျောက်ပရဟိတရော၊ တကူးတကပရဟိတပါ ပျော်ပျော်ကြီး လုပ်ဆောင်နေတဲ့ အလင်းတန်းဂျာနယ် . . . အမှတ်စဉ် သုံးရာပြည့်မှသည် နောင်အမှတ်စဉ်ပေါင်း သုံးထောင်၊ အမှတ်စဉ်ပေါင်း သုံးသောင်းမက အမှတ်စဉ်ပေါင်း ကုဋေကုဋာ တိုင်အောင် စာဖတ်ပရိသတ်အကျိုး၊ အများလူထုအကျိုးကို သယ်ပိုးရွက်ဆောင်နိုင်ပါစေလို့ ဆုမွန်ကောင်း တောင်းလိုက်ပါတယ်။

အများကောင်းကျိုးသယ်ပိုးနိုင်ကြပါစေ။

[အလင်းတန်းဂျာနယ်၊ ဝပြီ (၂၆)၊ ၂၀၀၄]

မှတ်ချက် ။ ။ ဒီဆောင်းပါးရေးဖြစ်ဖို့ တွန်းအားပေးသလို ဖြစ်သွားတဲ့ 'သောကထဲကပီတိ' ဆောင်းပါးရဲ့ ဆောင်းပါးရှင် 'ပရဟိတမယ်' ဆရာမ သန်းမြင့်အောင်ကို အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း . . . ။

(စာရေးသူ)

သီလမရှိသူရဲ့ အနှစ်တစ်ရာ အသက်ရှင်ခြင်းထက် သီလရှိသူရဲ့ တစ်ရက်တာ အသက်ရှင်ခြင်းက အဆပေါင်းများစွာ ပိုပြီး မြင့်မြတ်ပါတယ်။

(၃၅)

ကာယကံ အများအလွှမ်းများ ရှောင်ကြဉ်မှု၊ ဝစီကံအလွဲ အချော်များ စောင့်ထိန်းမှုကို သီလလို့ခေါ်ပါတယ်။ မပြုသင့်တဲ့

တစ်ရာ နှင့် တစ်ရက်

သီလဟာ ထက်ဝန်းကျင် ဖြူစင်သန့်ရှင်းခဲ့ပါတယ် ငါ့ရှင်’
ကိုယ့်ရဲ့ အကြွင်းမဲ့ ဖြူစင်တဲ့သီလကို ဆင်ခြင်ရင်း ဖြစ်
ပေါ်လာတဲ့ ပီတိပါမောဇ္ဇ - နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်မှုကို အခြေခံပြီး
ဝိပဿနာ ရှုပွားလိုက်တာ စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်းမှာပဲ အာသဝေါကုန်
ခန်း ရဟန္တာဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

သီလနဲ့ တစ်ရက် အသက်ရှင်ရရင်တောင် မြတ်တယ်ဆိုမှ
တော့ အနှစ်တစ်ရာပတ်လုံး သီလနဲ့ အသက်ရှင်ရရင် ဘယ်
လောက်များ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်လိုက်မလဲ . . . ။

[၂]

“သမာဓိမရှိသူရဲ့ အနှစ်တစ်ရာ အသက်ရှင်ခြင်းထက် သမာဓိ
မရှိသူရဲ့ တစ်ရက်တာ အသက်ရှင်ခြင်းက အဆပေါင်းများစွာ ပိုပြီး မြင့်
မြတ်ပါတယ်”

(ဗုဒ္ဓ)

ကိုယ်လုပ်နေတဲ့အလုပ်၊ ကိုယ်ယူနေတဲ့ အာရုံအပေါ်မှာ
စိတ်တည့်တည့်မတ်မတ် ထားနိုင်မှုကို သမာဓိလို့ ခေါ်ပါတယ်။
စိတ်မယ့်လွင့်တဲ့သူ၊ စိတ်တည့်ငြိမ်တဲ့သူ၊ ကိုယ်လောလောဆယ်
လုပ်နေတဲ့ အလုပ်ထဲမှာ စိတ်အာရုံ အပြည့်အဝ စူးစိုက်နှစ်မြှုပ်
ထားနိုင်တဲ့သူဟာ သမာဓိရှိတဲ့သူပါ။

ဘယ်အလုပ်ပဲ လုပ်လုပ်၊ သမာဓိရှိမှ လှပသေသပ်ပါ
တယ်။ သမာဓိမရှိရင် ဖရိုဖရဲနဲ့ ပြန့်ကြဲပြီး ဘယ်အလုပ်မှ လှပသေ
သပ်မှု မရှိတော့ပါဘူး။ အောက်ထစ်ဆုံးပြယုဂ်အနေနဲ့ ပြောရရင်

ဖိနပ်ကို စိစိရီရီ ညီနေအောင် ချွတ်တာဟာ သမာဓိရှိလို့ပါ။ ဖိနပ်
နှစ်ဖက်ကို စိစိရီရီ ညီနေအောင် မချွတ်ဘဲ တိုတစ်ဖက် ဒီတစ်ဖက်
ချွတ်တာ၊ ကွာကျနေအောင် ချွတ်တာဟာ သမာဓိမရှိလို့ပါ။

သမာဓိမရှိရင် ကိုယ်လုပ်တဲ့ အလုပ်ထဲကနေ စွမ်းရည်
သတ္တိ၊ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ အပြည့်အဝ မရပါဘူး။ အချိန်လည်း
ပိုကုန်၊ လူလည်း ပိုပင်ပန်းပါတယ်။ သမာဓိရှိရင်တော့ အချိန်
မကုန်၊ လူမပန်းဘဲ အလုပ်ရဲ့ စွမ်းရည်နဲ့ ကောင်းကျိုးကို အပြည့်
အဝ ခံစားခွင့်ရပါတယ်။

သမာဓိဆိုတာ ကျောက်ဖျာနဲ့ တူပါတယ်။ ဉာဏ်ဆိုတာ
ဓားနဲ့ တူပါတယ်။ သမာဓိကျောက်ဖျာပေါ် တင်သွေးမှ ဉာဏ်ဓား
က ထက်တာပါ။ ဉာဏ်ထက်မှလည်း သိသင့်သိထိုက်တာတွေ သိ
ပြီး လွတ်သင့်လွတ်ထိုက်တဲ့ ဒုက္ခတွေကနေ လွတ်မြောက်နိုင်ပါလိမ့်
မယ်။

မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံဖို့ လေးလအလိုမှာ ပုထုဇဉ်
ရဟန်းအတော်များများ ငိုကြ ယိုကြ ပူဆွေးကြ၊ စုကြ ဝေးကြ
တိုင်ပင်ကြနဲ့ အချိန်ဖြုန်းနေပေမယ့် ဓမ္မာရာမထေရ်ကတော့ ငိုယို
ပူဆွေးခြင်း၊ စုဝေးတိုင်ပင်ခြင်း လုံးဝမပြုလုပ်ဘဲ ကိုယ့်တရားကိုယ်
အချိန်ပြည့် အားထုတ်နေပါတယ်။ ‘မြတ်စွာဘုရားရဲ့ ပရိနိဗ္ဗာန်
အမီ ငါရဟန္တာ ဖြစ်စေရမယ်’ ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ပါ။

ဒါကို မကျေနပ်တဲ့ ရဟန်းတော်တွေက မြတ်စွာဘုရား
သွားလျှောက်လို့ မြတ်စွာဘုရားရှင်က ‘ငါဘုရားကို တကယ်ချစ်ရင်
ဓမ္မာရာမလို တကယ်ကျင့်ရမယ်’ လို့ မိန့်ကြားပြီး ဂါထာတစ်ပုဒ်နဲ့

တရားဟောတော်မူပါတယ်။ တရားဂါထာအဆုံးမှာ ဓမ္မာရာမ
မထေရ် ရဟန္တာဖြစ်သွားပါတယ်။

သမာဓိရှိတဲ့သူဟာ အခြေအနေ၊ အချိန်အခါကို တွက်
ချက်ပြီး 'လောလောဆယ် ကိုယ်အလုပ်သင့်ဆုံးအလုပ်ဟာ ဘာလဲ'
ဆိုတာကို တိတိကျကျ ဆုံးဖြတ်နိုင်စွမ်းရှိပါတယ်။ အပိုအလုပ်တွေနဲ့
လုံးဝ အချိန်ဖြုန်းလေ့မရှိသလို လုပ်သင့်တဲ့ အလုပ်တိုင်းကိုလည်း
တစ်ပြိုင်တည်း စုပြုလုပ်လေ့ မရှိပါဘူး။ ဦးစားပေးအလုပ်နဲ့ ဆိုင်းငံ့
အလုပ်ကို ခွဲခြားနားလည်တဲ့အတွက် အလုပ်ရဲ့ အရည်အသွေးနဲ့
အလုပ်ရဲ့ စံချိန်ကို ထူးထူးခြားခြား အရာထင်အောင် မြှင့်တင်နိုင်
ပါတယ်။

သမာဓိနဲ့ တစ်ရက် အသက်ရှင်ရရင်တောင် မြတ်တယ်
ဆိုမှတော့ အနှစ်တစ်ရာပတ်လုံး သမာဓိနဲ့ အသက်ရှင်ရရင် ဘယ်
လောက်များ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်လိုက်မလဲ . . . ။

[၃]

"ပညာမရှိသူရဲ့ အနှစ်တစ်ရာအသက်ရှင်ခြင်းထက် ပညာရှိသူ
ရဲ့ တစ်ရက်တာ အသက်ရှင်ခြင်းက အဆပေါင်းများစွာ ပိုပြီး မြင့်မြတ်
ပါတယ်" (ဗုဒ္ဓ)

အများအမှန်၊ အကောင်းအဆိုးကို အကြောင်းအကျိုးနဲ့
စနစ်တကျ သိမြင်နိုင်စွမ်းကို ပညာလို့ ခေါ်ပါတယ်။ တွေးသင့်၊
မတွေးသင့်၊ ပြောသင့်၊ မပြောသင့်၊ လုပ်သင့်၊ မလုပ်သင့်ကို ခွဲခြား
နားလည်ပြီး နားလည်တဲ့အတိုင်းလည်း အမှန်နဲ့ အကောင်းတွေ

ချည်း တွေး၊ ပြော၊ လုပ်တဲ့သူဟာ ပညာရှိတဲ့သူပါ။

မှတ်သားပညာ၊ စဉ်းစားပညာနဲ့ ရှုပွားပညာလို့ ပညာသုံး
မျိုး ရှိပါတယ်။ အရာရာကို မျက်စိဖွင့်၊ နားစွင့်ပြီး လေ့လာမှတ်သား
နာကြားဖတ်ရှုရာက ရလာတဲ့ ဗဟုသုတအသိကို 'မှတ်သားပညာ'
လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဗဟုသုတအသိနဲ့ လက်တွေ့ခံစားချက်ကို အခြေ
ခံပြီး ဆင်ခြင်သုံးသပ် စဉ်းစားတွေးတောရာက ရလာတဲ့ ကိုယ်ပိုင်
အသိကို 'စဉ်းစားပညာ' လို့ ခေါ်ပါတယ်။ သတိပဋ္ဌာန်နည်းလမ်း
အတိုင်း ပစ္စုပ္ပန်ကျကျ၊ ပရမတ်ဆိုက်ဆိုက် ရှုမှတ်ပွားများ အား
ထုတ်ရာက ရလာတဲ့ ဝိပဿနာအသိ၊ မဂ်ဖိုလ်အသိကို 'ရှုပွား
ပညာ' လို့ ခေါ်ပါတယ်။

မှတ်သားပညာရော၊ စဉ်းစားပညာရော၊ ရှုပွားပညာရော၊
ပညာသုံးမျိုးလုံးရှိမှ ထိပ်တန်းပညာရှိ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ထိပ်တန်း
အဆင့်အထိ မစွမ်းနိုင်ရင်လည်း သာမန်ပညာရှိ တစ်ယောက်
အနေနဲ့ မှတ်သားပညာနဲ့ စဉ်းစားပညာကတော့ ရှိကို ရှိရပါမယ်။
မှတ်သားပညာသာ ရှိပြီး စဉ်းစားပညာ မရှိတဲ့သူကို ပညာရှိလို့
မခေါ်ပါဘူး။ ပညာတတ်လို့ပဲ ခေါ်ပါတယ်။

လောကမှာ ပညာရှိတဲ့သူတွေသာ မိမိအကျိုးကိုရော၊ သူ
တစ်ပါးအကျိုးကိုရော သယ်ပိုးဆောင်ရွက်နိုင်ပါတယ်။ အထူး
သဖြင့် အများအကျိုး သယ်ပိုးတဲ့နေရာမှာ ပညာဟာ မရှိမဖြစ်
လိုအပ်ချက်ပါ။ မေတ္တာကရုဏာသာရှိပြီး ပညာမရှိရင် အများ
အကျိုးကို ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ သယ်ပိုးလို့ မရနိုင်ပါဘူး။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ဟာ တစ်လောကလုံးမှာ ပညာဉာဏ် အ

မှာပဲ ပယ်နိုင်တဲ့သူကို ဝီရိယရှိသူလို့ ခေါ်ပါတယ်။ အချိန်မရွေး၊ နေရာမရွေး ပွားများနေမှ၊ ကိုယ်အမှုအရာမရွေး၊ စိတ်အခြေအနေ မရွေး ရှုမှတ်နေမှ တရားအားထုတ်သူအစစ်၊ တရားဝီရိယရှိသူ အစစ်လို့ ဆိုလိုပါတယ်။

ဘိက္ခုနီမ ဝတ်ချင်ပေမယ့် ခင်ပွန်းသည်က ခွင့်မပြုလို့ ဝတ်ခွင့်မရရှာတဲ့ ဝေသာလီသူ မငြိမ်းခိုင် (ထေရိကာ) ဟာ အိမ်မှု ကိစ္စ၊ လူမှုကိစ္စတွေကို သတိပဋ္ဌာန်ဝိပဿနာအလုပ်နဲ့ တွဲပြီး အမြဲ လုပ်လေ့ရှိတဲ့အတွက် တစ်နေ့ ဟင်းရွက်ကြော်ရင်း လန်းရာက နွမ်းသွားတဲ့ ဟင်းရွက်တွေကို သက်သေထားပြီး ခန္ဓာဉာဏ်စိုက် ရှုပွားလိုက်တာ ဟင်းရွက်ကြော်အိုး မီးဖိုပေါ်က မချရသေးခင်မှာပဲ အနာဂါမ် ဖြစ်သွားခဲ့ပါတယ်။

ဝီရိယနဲ့ တစ်ရက် အသက်ရှင်ရတာတောင် မြတ်တယ် ဆိုမှတော့ အနှစ်တစ်ရာပတ်လုံး ဝီရိယနဲ့ အသက်ရှင်ရရင် ဘယ် လောက်များ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်လိုက်မလဲ . . . ။

[၅]

“ဖြစ်ပျက်မမြင်သူရဲ့ အနစ်တစ်ရာ အသက်ရှင်ခြင်းထက် ဖြစ် ပျက်မြင်သူရဲ့ တစ်ရက်တာ အသက်ရှင်ခြင်းက အဆပေါင်းများစွာ ပိုပြီး မြင့်မြတ်ပါတယ်” (ဗုဒ္ဓ)

သက်ရှိ၊ သက်မဲ့တွေ . . . သစ်ရာက ဟောင်းသွားတာ၊ ကောင်းရာက ဆိုးသွားတာ၊ တိုးရာက ရပ်သွားတာ၊ မတ်ရာက လဲသွားတာ၊ မြဲရာက တိမ်းသွားတာ၊ စိမ်းရာက နွမ်းသွားတာ၊

လန်းရာက ညှိုးသွားတာ၊ ပြီးရာက ကျသွားတာ၊ လှရာက ပုပ်သွား တာ၊ ဟုတ်ရာက ခွင်သွားတာ၊ ရှင်ရာက သေသွားတာတွေအားလုံး ဟာ ဖြစ်ပျက်တွေချည်းပါပဲ။

သစ်ရွက်ကြွေတာလည်း ဖြစ်ပျက်၊ လူသေတာလည်း ဖြစ် ပျက်ပါ။ ပန်းကန်ကွဲတာလည်း ဖြစ်ပျက်၊ ချစ်သူလွဲတာလည်း ဖြစ် ပျက်ပါ။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီဖြစ်ပျက်တွေက သံဝေဂဖြစ်ပျက်တွေပဲ ရှိပါ သေးတယ်။ ဝိပဿနာဖြစ်ပျက် မဟုတ်သေးပါဘူး။ သံဝေဂ ဖြစ် ပျက်က ပညတ်ကို အာရုံပြုပါတယ်။ ဝိပဿနာဖြစ်ပျက်က ပရမတ် ကို အာရုံပြုပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ သံဝေဂဖြစ်ပျက်ကလည်း စိတ်အေးချမ်းမှု၊ စိတ် ဓာတ်ခိုင်မာမှုကို ကျေးဇူးပြုတဲ့အတွက် မြင်အောင်ကြည့်တတ်၊ ဆင်ခြင်တတ်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဘဝလွတ်မြောက်မှုအထိ ဦးတည် ရင်တော့ သံဝေဂ ဖြစ်ပျက်မြင်ရုံလောက်နဲ့ ကျေနပ်မနေဘဲ ဝိပ- သာနာဖြစ်ပျက်ပါ မြင်အောင် သတိပဋ္ဌာန်နည်းလမ်းအတိုင်း ရှု မှတ်ပွားများသွားရပါမယ်။

သံဝေဂဖြစ်ပျက်ကို ဝိပဿနာဖြစ်ပျက်ဘက် ဉာဏ်လှည့် လိုက်ရင်လည်း ဖြစ်ပျက်ကင်းရာ နိဗ္ဗာန်အထိ ဆိုက်ရောက်သွားနိုင် တာပါပဲ။

ပဋ္ဌာစာရာထေရီမ တစ်နေ့ ခြေထောက်ရေဆေးရင်း ပထ မ လောင်းတဲ့ရေ နည်းနည်းပဲ စီးပြီး ရပ်သွားတာ၊ ဒုတိယ လောင်း တဲ့ရေ ပထမထက် ပိုစီးပြီး ရပ်သွားတာ၊ တတိယလောင်းတဲ့ရေ ဒုတိယထက် ပိုစီးပြီး ရပ်သွားတာကို တစ်နေ့တစ်နေ့ အရွယ်သုံးပါး

မြတ်ဗုဒ္ဓ

ထုတ်လွှင့်တော်မူသော
ဂျပံမြင်သံကြား
တရားတော်များ

[၁]

တရားဟောဖို့...
 ဟုတ်ပါတယ်...၊ မြတ်စွာဘုရား
 အလောင်းတော်... ကမ္ဘာပေါင်း
 လေးအသင်္ချေနဲ့ တစ်သိန်းပတ်လုံး
 ... ကာလကြာမြင့်စွာ... အရာရာ
 စွန့်လွှတ်... အရာရာပေးဆပ်...
 အရာရာကျောခိုင်းပြီး... တုန့်ခိုင်း
 မမိ... ပါရမီတော်တွေ ဖြည့်တုတ်
 တော်မူခဲ့တာ...
 ဘာအတွက်လဲဆိုရင်...
 တရားဟောဖို့အတွက်ပါ...

Handwritten signature

ကျွတ်သင့်ကျွတ်ထိုက်တဲ့ သတ္တဝါဝေနေယျတွေကို . . .
တရားရေအေး အမြိုက်ဆေး . . . တိုက်ကျွေးဖို့အတွက်ပါ . . . ။

တရားဟောမှ တရားသိ . . . ။ တရားသိမှ တရားကျင့်
. . . ။ တရားကျင့်မှ တရားရှိ . . . ။ တရားရှိမှ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ
က လွတ်မြောက်မှာ မဟုတ်လား . . . ။

လေးဆယ့်ငါးဝါ။ သို့မဟုတ် လေးဆယ့်ငါးနှစ်တာ ကာလ
ပတ်လုံး . . . မြတ်စွာဘုရား မနားမနေ လုပ်ဆောင်တော်မူသွား
တဲ့အလုပ်တွေကို အနှစ်ချုပ်လိုက်ရင် . . . အဓိကအလုပ်ကတော့
. . . တရားဟောတဲ့အလုပ်ပါပဲ။ ကျန်တဲ့အလုပ်တွေအားလုံးဟာ
တရားဟောတဲ့အလုပ်ရဲ့ အခြံအရံ၊ အထောက်အပံ့တွေချည်းပါ။

တစ်ခါတစ်ရံ . . . ကိုယ့်ဆီရောက်လာသူကို အာလာပ
သလ္လာပစကားလမ်းခင်းပြီး တရားဟောသလို၊ တစ်ခါတစ်ရံ . . .
ကိုယ်ဟောချင်သူဆီ မရောက်ရောက်အောင် သွားပြီး စကားစ
ရှာကြိုကာ တရားဟောတော်မူပါတယ်။

တစ်ခါတစ်ရံ . . . ဆွမ်းခံသွားရင်း တရားဟောသလို၊
တစ်ခါတစ်ရံ . . . ဆွမ်းဘုဉ်းအပြီး တရားဟောတော်မူပါတယ်။

တစ်ခါတစ်ရံ . . . ပရိသတ်အများနဲ့ တရားဟောသလို၊
တစ်ခါတစ်ရံ . . . တစ်ဦးချင်း တစ်ယောက်ချင်းနဲ့ တရားဟော
တော်မူပါတယ်။

တစ်ခါတစ်ရံ . . . ပင့်လျှောက်မှ တရားဟောသလို၊ တစ်
ခါတစ်ရံ မပင့်လျှောက်ဘဲနဲ့ တရားဟောတော်မူပါတယ်။

တစ်ခါတစ်ရံ . . . တရားမဏ္ဍပ်မှာ တရားဟောသလို၊

တစ်ခါတစ်ရံ . . . သစ်ပင်အောက်၊ မြစ်ကမ်းနံဘေး . . . စတဲ့
ကြိုရာနေရာမှာ တရားဟောတော်မူပါတယ်။

တစ်ခါတစ်ရံ . . . အနီးနားမှာ တရားဟောသလို၊ တစ်
ခါတစ်ရံ . . . ခရီးဝေးကြွပြီး တရားဟောတော်မူပါတယ်။

တစ်ခါတစ်ရံ . . . မြေပြင်ခရီးနဲ့ ခြေကျင်ကြွ တရား
ဟောသလို၊ တစ်ခါတစ်ရံ . . . ကောင်းကင်ခရီးနဲ့ စွာန်ပုံကြွ
တရားဟောတော်မူပါတယ်။

တစ်ခါတစ်ရံ . . . ဒီကမ္ဘာ၊ ဒီစကြဝဠာမှာပဲ တရားဟော
သလို၊ တစ်ခါတစ်ရံ . . . တခြားကမ္ဘာ၊ တခြားစကြဝဠာမှာ တရား
ဟောတော်မူပါတယ်။

တစ်ခါတစ်ရံ . . .
တစ်ခါတစ်ရံ . . .

တရားဟောဖို့ ပွင့်တော်မူလာတဲ့ မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့
တရားဟောပုံ မဟာဗျူဟာ၊ နည်းဗျူဟာတွေကတော့ ရေတွက်လို့
မကုန်နိုင်အောင် များပြားလွန်းလှပါတယ်။ တရားနာမယ့်သူ၊
တရားကို လက်ခံယူမယ့်သူတွေရဲ့ လိုအင်ဆန္ဒနဲ့ လိုအပ်ချက်
အပေါ် မူတည်ပြီး အလိုက်သင့် ဟောရတာမို့ပါ။

အဲဒီအထဲမှာမှ . . . ရင်အခုန်ရဆုံး၊ စိတ်အလှုပ်ရှားရဆုံး
တရားဟောနည်းကတော့ အဝေးကနေ ရုပ်မြင်သံကြားလှိုင်းတွေ
ထုတ်လွှင့်ပြီး ဟောတော်မူတဲ့နည်းပါပဲ။ ထူးခြားဆန်းကြယ် အံ့
ဩဖွယ်လည်း ကောင်းသလို ဖူးမြင်နာကြားရသူရဲ့ ရင်ထဲကိုလည်း
တိုက်ရိုက်ထိမှန် အသိဉာဏ် အမြန်ဆုံး ပွင့်လင်းစေနိုင်ပါတယ်။

‘ကိလေသာ လုံးဝ ကင်းပြီးတဲ့ သူတော်စင်သူတော်မြတ် ကြီးတွေ . . . ကိလေသာ လုံးဝ ကင်းဖို့ ကြိုးစားနေတဲ့ သူတော် ကောင်း သူမြတ်လောင်းကြီးတွေကတော့ . . . တောတွေ တောင် တွေမှာ . . . တရားဓမ္မနဲ့ . . . မွေ့လျော်ပျော်ပိုက်စွာ နေထိုင်ကြ ပါတယ်’

ဂန္ဓကုဋ်တိုက်ထဲကနေ ထိုင်ရာမထ ထုတ်လွှင့်လိုက်တဲ့ မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ ရုပ်မြင်သံကြားတရားတော်အဆုံးမှာ ရဟန်း တော်လေး ရဟန္တာဖြစ်တော်မူသွားပါတယ်။

[၃]

ဘုရားအမှူးရှိတဲ့ ကျောင်းသံဃာကုန် ဆရာဇီဝကအိမ် ဆွမ်းစားကြနေချိန်မှာ . . . ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်ရဲ့ ဂန္ဓကုဋ် ဆောင် ဆင်ဝင်အောက်မှာ အရှင်စူဠပန္နက တစ်ပါးတည်း လက် ကိုင်ပဝါ အဖြူလေးတစ်ထည်ကို လက်နဲ့ ဆုပ်နယ်ရင်း ‘ဖုန်ပေမယ့် ပစ္စည်း . . . ဖုန်ပေမယ့် ပစ္စည်း’ လို့ နှလုံးသွင်းနေပါတယ်။ အရှင်စူဠပန္နက ပွတ်သပ်ဆုပ်နယ်နေစဉ်မှာပဲ လက်ကိုင်ပဝါ အဖြူ လေး တဖြည်းဖြည်း ညစ်ထေးဟောင်းနွမ်းသွားပါတယ်။

‘ဪ . . . ဒီပဝါလေးဟာ . . . အစတုန်းက . . . သိပ် ကို ဖြူဖွေးသန့်စင်တဲ့ ပဝါလေး . . . အခု . . . ဒီခန္ဓာကိုယ်နဲ့ လည်း ထိလိုက်ရော . . . ပင်ကို ဖြူဖွေးတာတွေ ပျောက်ပြီး မည်း ညစ်သွားပြီ . . . ပင်ကို သန့်စင်တာတွေ ပျောက်ပြီး ညစ်ပတ် သွားပြီ . . . ပင်ကို သစ်လွင်တာတွေ ပျောက်ပြီး ဟောင်းနွမ်း

သွားပြီ . . . ဪ . . . အရာရာတိုင်းဟာ မတည်မြဲတဲ့သဘော တွေချည်းပါပဲလား’

ပဝါဖြူလေးရဲ့ ညစ်နွမ်းမှုကို သက်သေထားပြီး ဖြစ်ဖျက် ဆင်ခြင် ဝိပဿနာတင်နေတဲ့ အရှင်စူဠပန္နကရဲ့ ရှေ့မှောက်ကို ဆရာဇီဝကရဲ့အိမ်ကနေ မြတ်စွာဘုရား ရောင်ခြည်တော်တွေ လွှတ်လိုက်ပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရား လွှတ်လိုက်တဲ့ ရောင်ခြည်တော်တွေဟာ အရှင်စူဠပန္နကရဲ့ ရှေ့မှောက်မှာ အရုပ်၊ အသံတွေအဖြစ် အသွင် ပြောင်းလဲသွားပြီး ထိုင်တော်မူကုရိယာပုတ်နဲ့ အရှင်စူဠပန္နကကို တရားဟောတော်မူပါတယ်။

‘ချစ်သား စူဠပန္နက . . . အပြင်က ဖုန်မှုန့်တွေဟာ တကယ်တော့ ဖုန်မှုန့်အစစ် မဟုတ်သေးပါဘူး . . . ကိုယ့် အတွင်းစိတ်ထဲက သာယာနှစ်သက်မှု၊ တပ်မက်စွဲလမ်းမှု ဆိုတဲ့ တဏှာ၊ လောဘ၊ ရာဂတွေ၊ စိတ်တို စိတ်ဆိုးမှု၊ စိတ်ညစ်စိတ်ပျက်မှု ဆိုတဲ့ ဒေါသ၊ ကောဓတွေ၊ အသိတရား ကင်းမဲ့မှု၊ အမှန်မမြင်နိုင်မှု ဆိုတဲ့ အဝိဇ္ဇာ၊ မောဟတွေကမှ တကယ်ဖုန်မှုန့်အစစ်တွေပါ’

‘ချစ်သား စူဠပန္နက . . . ဖြူစင်မြင့်မြတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဟာ အဲဒီ စိတ်တွင်းဖုန်မှုန့်တွေကို ဖယ်ထုတ်ခါချပြီး စိတ်တွင်းဖုန် မှုန့်ကင်းတဲ့ မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ . . . စိတ်တွင်းဖုန်မှုန့်ကင်းရာ သာသနာတော်မှာပဲ မွေ့လျော်ပျော်ပိုက်စွာ နေထိုင်ကြပါတယ်’

‘ချစ်သား စူဠပန္နက . . . ပဝါဖြူပေါ်က ဖုန်မှုန့်တွေကို သာ ညစ်နွမ်းတယ်လို့ မထင်လိုက်ပါနဲ့ . . . ချစ်သားရဲ့ အတွင်း

စိတ်ထဲမှာ ကိန်းအောင်းနေတဲ့ ရာဂ, ဒေါသ . . . စတဲ့ ကိလေသာ ဖုန်မှုန့်တွေကလည်း ညစ်နွမ်းပါတယ် . . . ၊ ဒီ ကိလေသာဖုန်မှုန့် တွေကြောင့်ပဲ စိတ်ဆင်းရဲရဲ အပါယ်ငရဲ ကျရသလို ဒီကိလေသာ ဖုန်မှုန့်တွေကြောင့်ပဲ သံသရာထဲမှာ ဒုက္ခမျိုးစုံနဲ့ ကျင်လည်နေရတာ ပါ။

'ဒါကြောင့် . . . ချစ်သား စူဠပန္တက . . . ၊ ဆင်းရဲအား လုံး ချုပ်ဆုံးသွားဖို့အတွက် သင်ချစ်သားရဲ့ အတွင်းစိတ်ထဲမှာရှိ နေတဲ့ ကိလေသာဖုန်မှုန့်တွေကို တစ်စမကျန် တွန်းလှန်ဖယ်ထုတ် ခါချပစ်လိုက်စမ်းပါကွယ်'

မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ ဆရာဇီဝကအိမ်ကနေ ထုတ်လွှင့် ဟောကြားတဲ့ ရုပ်မြင်သံကြား တရားဒေသနာတော်အဆုံးမှာ အရှင်စူဠပန္တက ရဟန္တာဖြစ်တော်မူသွားပါတယ်။

[၄]

အသက်ကြီးမှ ဘိက္ခုနီဖြစ်လာတဲ့ ဗဟုပုတ္တိကတ္ထေရီမဟာ နေဘက်မှာ တခြားဘိက္ခုနီမတွေ့ရဲ့ ဝေယျာဝစ္စလုပ်ပေးရင်း တရား အားထုတ်သလို ညဘက်မှာ တစ်ခါတစ်ရံ ကျောင်းတိုင်ကို လက်နဲ့ ကိုင်၊ တစ်ခါတစ်ရံ သစ်ပင်တစ်ပင်ကို လက်နဲ့ကိုင်ရင်း တိုင်ပတ်၊ သစ်ပင်ပတ်ပြီး ညလုံးပေါက် စကြီလျှောက် တရားအားထုတ်ပါ တယ်။

မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားထားတဲ့ တရားတော်တွေကို ဆင်ခြင်လိုက်၊ ထင်ရှားလာရာအာရုံကို သတိပဋ္ဌာန်ဝိပဿနာ ရှု

- ကြယ်စုံ၊ လသာတဲ့ ဒီလိုညဖိုး
- လုံးဝ အိပ်ပစ်ဖို့ မကောင်ဘူး။
- တရားအားထုတ်ရင် ဉာဏ်ကြီးတယ်။
- တရားအားမထုတ်ရင် ဉာဏ်မကြီးဘူး။
- ဒီခန္ဓာကို ရေမြှုပ်စိုင်လို မခိုင်မြဲ။
- တံလျှပ်လို တစ်ခဏပဲလို သိရင်
- သေမင်းမမြင်တဲ့နေရာရောက်ပြီ။
- အပ္ပမာဒတရားနဲ့ ဖွဲ့လျော်တဲ့သူဟာ
- အသေးအမွှားသံယောဇဉ်တွေကိုရော၊
- အကြီးအမားသံယောဇဉ်တွေကိုပါ
- ပြတ်တောက်ဖျက်ဆီးပစ်နိုင်ပါတယ်။

မှတ်လိုက်နဲ့ ဆင်ခြင်တစ်လှည့်၊ ရှုမှတ်တစ်လှည့် ပွားများအားထုတ် နေတာပါ။

တစ်ည . . . ဘိက္ခုနီကျောင်း အောက်ထပ်မှာ တိုင်ဖက် ရင်း တရားအားထုတ်နေတဲ့ ဗဟုပုတ္တိကတ္ထေရီမထံ မြတ်စွာဘုရား ရောင်ခြည်တော်တွေ လွှတ်လိုက်ပါတယ်။ ဇေတဝန်ကျောင်း၊ ဂန္ဓ- ကုဋိုတိုက်ထဲမှာ သီတင်းသုံးတော်မူနေရင်းက လွှတ်လိုက်တာပါ။

မြတ်စွာဘုရား လွှတ်လိုက်တဲ့ ရောင်ခြည်တော်တွေထဲမှာ အရုပ်လှိုင်းရော၊ အသံလှိုင်းပါ ပါတဲ့အတွက် ထေရီမရဲ့ ရှေ့မှောက်

မယ်။ အောင်ပြီးသားတရားမှာပဲ အိမ်လို ငြိတွယ်နေတဲ့သူ မဖြစ်ပါ
စေနဲ့'

လို့ ရုပ်မြင်သံကြားတရား ဟောတော်မူခဲ့ဖူးပါတယ်။

လူထွက်ပြီး သူ့ခိုးအလုပ်နဲ့ အသက်မွေးမိလို့ အဖမ်းဆီးခံ
ရပြီး သေဒဏ်ပေးဖို့ သူ့သားကို အထုတ်၊ ဆရာဖြစ်သူ အရှင်
မဟာကဿပရဲ့ သတိပေးစကားကြောင့် အချုပ်အနှောင်ကြားထဲ
က ဈာန်ပြန်ရ ချမ်းသာတွေပေါ်မှာ ပက်လက်စန့်စန့် မတုန်မလှုပ်
သေခြင်းတရားကို ရင်ဆိုင်ဝံ့တာကြည့်ပြီး ရှင်ဘုရင်က ကွင်းလုံး
ကျွတ် ပြန်လွတ်လိုက်တဲ့ ရဟန်းလူထွက်တစ်ဦးထံကိုလည်း တောင်
စွယ်နေကွယ်ချိန်မှာ သူ့သားအရောက် မနှောစလောင်းကနေ
အရုပ်လှိုင်း၊ အသံလှိုင်းတွေ လွင့်ထုတ်ပြီး . . .

'ပရိသတ်အပေါင်းတို့ . . . ၊ လူ့ဘဝရဲ့ ကိလေသာတော
ရွှပ်ကို စွန့်ပြီး ရဟန်းဘဝရဲ့ အကျင့်မြတ်တော်ရှင်းထဲကို ချဉ်းနင်း
ဝင်ရောက်လာခဲ့တဲ့ လူတစ်ယောက်ဟာ . . . လူ့ဘောင် အနှောင်
အဖွဲ့ဆိုတဲ့ တ.ဏှာတောထဲကနေ လွတ်မြောက်နေပြီး ဖြစ်ပါလျက်
. . . လူ့ဘောင်အနှောင်အဖွဲ့ဆိုတဲ့ အဲဒီတဏှာတောထဲကိုပဲ ပြန်
ဆင်း ပြေးဝင်သွားပါတယ် . . . ၊ မိုက်မဲလှတဲ့ အဲဒီလူမျိုးကို
ဒီမှာလာပြီး ကြည့်လှည့်ကြစမ်းပါဦး . . . ၊ အိမ်ရာတည်ထောင်
လူ့ဘောင်အနှောင်အဖွဲ့ကနေ လွတ်မြောက်ပြီးပါလျက် . . . အိမ်
ရာတည်ထောင် လူ့ဘောင်အနှောင်အဖွဲ့ထဲကိုပဲ သူ ပြန်ပြေးဆင်း
သွားတယ်လေ'

လို့ ရုပ်မြင်သံကြားတရား ဟောတော်မူလိုက်တဲ့အတွက်

အဲဒီ ရဟန်းလူထွက်လေး သူ့သားထဲက လူသတ်စင် သံချွန်တွေ
ပေါ်မှာ ထိုင်နေရင်းတန်းလန်းနဲ့ပဲ သောတာပန်အရိယာ ဖြစ်
သွားခဲ့ပါတယ်။

ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်ထွတ်ပေါ်က ခုန်ချလုဆဲဆဲ အရှင်ဝတ္တလီ
မထေရ်လည်း မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ . . .

'ပင်ကိုက ဝမ်းမြောက်မှု အဖြစ်များတဲ့သူဟာ ဘုရား
အဆုံးအမတွေအပေါ်မှာလည်း ကြည်ညိုမှု နက်ရှိုင်းတတ်ပါတယ်
. . . ၊ ဘုရားအဆုံးအမတွေအပေါ် ကြည်ညိုမှု နက်ရှိုင်းတဲ့သူဟာ
ရုပ်နာမ်သင်္ခါရတွေရဲ့ ငြိမ်းအေးရာ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ အငြိမ်ဓာတ်ကို
တပ်အပ်ပိုင်ပိုင် ရရှိနိုင်ပါတယ်'

ဆိုတဲ့ အဝေးလွင့် ရုပ်မြင်သံကြားတရားနဲ့ပဲ ကောင်းကင်
ယံမှာ ရဟန္တာဖြစ်သွားခဲ့သလို . . .

အရှင်သာရိပုတ္တရာပေးတဲ့ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းနဲ့ ဓာတ်
မတည့်လို့ မြတ်စွာဘုရားပေးတဲ့ ရွှေကြာပန်းနဲ့ ဈာန်ယူ ဉာဏ်ယူနေ
တဲ့ ရွှေပန်းထိမ်သည်သား ရဟန်းတော်လေးလည်း မြတ်စွာဘုရား
ရှင်ရဲ့ . . .

'တန်ဆောင်မုန်းလမှာ လရောင်ကြောင့် ပွင့်တဲ့ ကုမုဒြာ
ကြာပန်းကို လက်နဲ့ ချိုးဖြတ်လိုက်သလို . . . သင့်နုလုံးသားထဲမှာ
အာရုံခြောက်ပါးကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ကိလေသာတဏှာကိုလည်း အရ-
ဟတ္တမဂ်နဲ့ ချိုးဖြတ်ပစ်လိုက်ပါ . . . ၊ ဆင်းရဲငြိမ်းတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို
ဘုရားရှင် ဟောထားပြီးပါပြီ . . . ၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း လမ်း
ကောင်းလမ်းမှန်ဖြစ်တဲ့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး အကျင့်တရားကိုသာ တိုးပွား

... ဆိုတာ စဉ်းစားစရာပါပဲ။

ကိုယ် တရားရမယ့်အချိန်နဲ့ မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တိုင် မကြာနိုင်တဲ့အချိန် တိုက်ဆိုင်သွားလို့ အဆင်ပြေသလို ဖူးခွင့်၊ နာခွင့် ရသွားတာလည်း ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ဒါဆိုရင်တော့ နိဗ္ဗာန်ကိုရည်မှန်း တဲ့ ဘယ်ကုသိုလ်မျိုးနဲ့မဆို မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ ရုပ်မြင်သံကြား တရားကို နာယူခွင့်ရနိုင်ပါတယ်။

'ရုပ်မြင်သံကြားတရားအလှူ' ကြောင့် ရုပ်မြင်သံကြား တရားနာခွင့်ရတာလို့ ယူဆခဲ့မယ်ဆိုရင်လည်း ဒီနေ့ခေတ် ကုသိုလ် နယ်ပယ်ထဲက ကုသိုလ်လူသားတွေအတွက် ကုသိုလ်ပြုစရာ ကု သိုလ်အာရုံတစ်ခု၊ ကုသိုလ်အခွင့်အလမ်းတစ်ခု ခိုင်မြဲလေးနက် သွားတာမို့ အားတက် ပျော်ရွှင်စရာကောင်းလှပါတယ်။ တရား တော် ဝိစီဒိတွေ လှူဒါန်းကြမယ် . . . ၊ တရားတော် ဒီဝိဒိတွေ မြန်ဝေကြမယ် . . . ပေါ့။

ရုပ်လည်း မြင်၊ အသံလည်း ကြားရလို့သာ ဝိစီဒိ၊ ဒီဝိဒိကို အဓိကနမူနာအနေနဲ့ ပြောရပေမယ့် ကက်ဆက်တိပ်ခွေတွေ၊ ရိုးရိုး စီဒီခွေတွေ လှူဒါန်းရင်လည်း ရုပ်မြင်သံကြားတရား နာကြားခွင့် ရစေနိုင်ပါတယ်။ အရပ်၊ အသံ ဆိုတာထက် တရားက ပိုအဓိကကျ တာမို့ ဟောသူဝေးရာမှာ တရားနာခွင့်ရအောင် ဖန်တီးပေးရင် ဟောသူဝေးရာမှာ တရားနာခွင့် ပြန်ရမှာပဲ မဟုတ်လား။

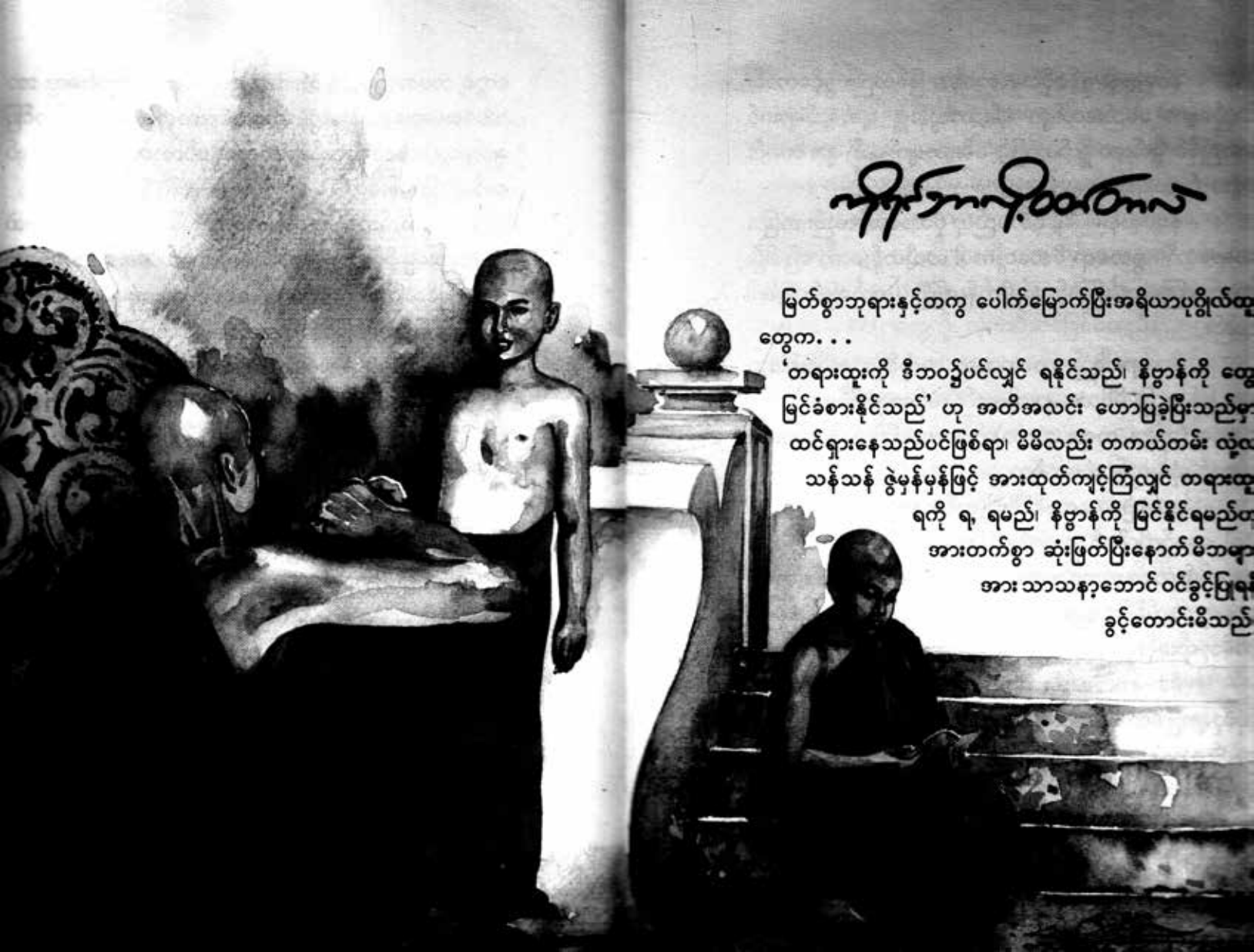
တရားစာအုပ်တွေ လှူဒါန်းတာလည်း နည်းတူပါပဲ။ ကွယ် ရာမှာ တရားသိခွင့်ရအောင် ဆောင်ရွက်ပေးတာမို့ ကွယ်ရာမှာ တရားသိခွင့် ပြန်ရပါလိမ့်မယ်။

အခုခေတ် 'တရားအလှူတော်လုပ်ငန်း' တွေ ဖွင့်လှစ်ပြီး တရားစာအုပ်မျိုးစုံ၊ တရားတိပ်ခွေမျိုးစုံ ငှားရမ်းနေ၊ ကူးယူနေ၊ လှူဒါန်းနေကြတဲ့ ကုသိုလ်၊ တရားပွဲကြီးတွေ ဦးဆောင်ကျင်းပပြီး တရားအလှူ ပေးလှူနေကြတဲ့ ကုသိုလ်တွေဟာလည်း ဒီဘဝနဲ့ ကျွတ်တမ်းဝင်ခွင့် မရသေးသူတွေအတွက် နောင်တစ်ချိန် ဘုရား တစ်ဆူဆူလက်ထက်မှာ ဘုရားရှင်ရဲ့ အနီးကပ် ရုပ်မြင်သံကြား တရားကိုဖြစ်ဖြစ်၊ အဝေးလွှင့် ရုပ်မြင်သံကြားတရားကိုဖြစ်ဖြစ် နာ ယူခွင့်ရကြောင်း ကောင်းမှုကုသိုလ်ကြီးတွေပါပဲ။

ဘယ်လိုပုံစံမျိုးနဲ့ပဲ လှူလှူ၊ သူတစ်ပါးကို တရားအလှူ ပေးလှူရင် တူသောအကျိုးပေးတတ်တဲ့ ကံသဘာဝအတိုင်း တရား တွေ ကိုယ်ပြန်ရမှာ သေချာပါတယ်။ စိုစိုပြည်ပြည် ဝေဝေဆာဆာ ပေးလှူလေ၊ စိုစိုပြည်ပြည် ဝေဝေဆာဆာ ပြန်ရလေ . . . ၊ ထူးထူး ခြားခြား ဆန်းဆန်းကြယ်ကြယ် ပေးလှူလေ၊ ထူးထူးခြားခြား ဆန်း ဆန်းကြယ်ကြယ် ပြန်ရလေပါပဲ။

အဲ . . . တစ်ခုတော့ ရှိတာပေါ့။ သူတစ်ပါးတို့ တရား အလှူပေးလှူဖို့ မတွန့်တိုတာကို အခွင့်ကောင်းယူပြီး စီးပွားနေ အမြတ်ထုတ်မယ်ဆိုရင်တော့ 'လာရာ' မတူတဲ့အတွက် 'လားရာ' လည်း မတူနိုင်တော့ပါဘူး။ ကာမနယ်ပယ်က သီချင်းခွေ ဝိစီဒိတွေ ခုနစ်ရာ၊ တစ်ထောင်နဲ့ ရနေချိန်မှာ ဓမ္မနယ်ပယ်က တရားခွေ ဝိစီဒိတွေကို တစ်ထောင်ငါးရာ၊ နှစ်ထောင်နဲ့ အမြတ်ကြီးစား ရောင်းချတဲ့ မတော်မတရား ဝိသမလောဘသမားတွေအတွက်က တော့ တရားအလှူရှင်တွေရဲ့ လားရာနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် အပါယ်

ကျွန်ုပ်တို့၏အိမ်

မြတ်စွာဘုရားနှင့်တကွ ပေါက်မြောက်ပြီးအရိယာပုဂ္ဂိုလ်ထူ
တွေက...

‘တရားထူးကို စိဘဝ၌ပင်လျှင် ရနိုင်သည်။ နိဗ္ဗာန်ကို တွေ့
မြင်ခံစားနိုင်သည်’ ဟု အတိအလင်း ဟောပြောခဲ့ပြီးသည်မှာ
ထင်ရှားနေသည်ပင်ဖြစ်ရာ၊ မိမိလည်း တကယ်တမ်း လုံ့လ
သန်သန် ဇွဲမှန်မှန်ဖြင့် အားထုတ်ကျင့်ကြံလျှင် တရားထူး
ရကို ရ၊ ရမည်၊ နိဗ္ဗာန်ကို မြင်နိုင်ရမည်ဟု
အားတက်စွာ ဆုံးဖြတ်ပြီးနောက်မိဘများ
အား သာသနာ့ဘောင်ဝင်ခွင့်ပြုရန်
ခွင့်တောင်းမိသည်

